

Връзка с висшите светове

ТОМ II

Към финия свят

Петър Дънов – Учителя
Съставителство – Емил Стефанов

СЪДЪРЖАНИЕ

Слизане и качване

Материя
Материално заробване
Самосъзнание
Егоизъм
Собственост
Добро – зло
Грехът
Отнемане
Чистене
Фина, безсмъртна материя
Най-малки величини
Деца
Душа – Любов – Христос
Освобождение

Контакт

Поздрав
Усмивка
Пъпка
Спектър
Трептене – разумност
Енергия
Разумна сила
Бързина
Размишление
Мисъл
Музика
Паневритмия, упражнения
Съработници
Вселяване
Праведни
Контакт
Нова култура
Библиография

СЛИЗАНЕ И КАЧВАНЕ

Материя

Ако с окото на ясновидеца наблюдавате едно просто явление от невидимия свят, т.е. от четириизмерния свят, ще забележите, че материята се движи с вихрена бързина и с всевъзможни цветове. Атомите и йоните, от които е съставена материята, се движат непрестанно във вид на малки светли точки, в конусовидна форма. [51, с.130]

Колкото по-голяма и по-интензивна е силата на енергията, толкова по-голямо напрежение предизвиква върху материята. Ако не може да издържи това напрежение, материята се пръска, както гранатите се пръскат под напора на експлозивните вещества в тях. [112, с. 177]

Не е все едно да носиш един прост камък или да носиш един скъпоценен камък. Материята им не е една и съща. И силите, които са вложени в тези камъни, не са едни и същи. Значи във вселената разните материи и сили, които действат в нея, не са едни и същи. [91, с. 8]

Има няколко рода материя, от които хората са създадени. Няколко вида материя има и следователно телата на всички хора не са създадени от една и съща материя. [77, с. 7]

Често казват за някого: Този човек е много груб. За друг някой казват: Този човек е много благороден, деликатен в отношенията си. Коя е причината на това различие? Това се дължи на материята, от която са създадени техните тела. Материята, от която е направено човешкото тяло е разнообразна. Колкото един човек е по-груб, толкова по-голям брой от неговите клетки са от по-нисш, животински произход; колкото човек е по-мек, по-деликатен, толкова по-голям брой от неговите клетки са от по-висш, органически произход. [56, с. 36]

Сама за себе си материята никога не може да се обработи. За да се обработи, за да се организира, в помощ ѝ дохожда силата. Едно от отличителните качества на материята е инертността. Тя не се мърда от мястото си. Ако някой иска да я помести, това значи да я дигне на ръце, да я носи. Тя не се влюбва, подир никого не тича. За да я нахраните, вие сами трябва да ѝ донесете храна, да отворяте и затваряте устата ѝ. В това отношение материята е голяма аристократка. Става ли въпрос за работа, не я търсете. [112, с. 177]

Физическият свят е свързан с твърдата материя, астралният – с течната, умственият – с въздухообразната, причинният – със светлината. За да се ползва от тия светове, човек трябва да знае законите за превръщането на материята от твърда в течна, от течна във въздухообразна, от въздухообразна в светлинна. Не може ли да превръща материята от едно състояние в друго, той не може да изправи линиите на лицето си. [118, с. 79]

В света съществува материя. Материята е облекло, дреха на духа. Следователно, материалният живот е необходим за духа. Той представя условия, среда за работа и проява на духа. [51, с. 177]

Всички говорят за твърдата материя. За какво е нужна тази материя? – За проява на живота. Без твърда материя животът не може да се прояви. Обаче, това не е достатъчно. Животът трябва да се подхранва с течната материя, понеже тя е пъргава, пластична, огъваема. Освен течна материя, животът трябва да се прониква от нещо. За това служи въздухообразната материя. И тай-после, животът трябва да бъде обвит с нещо. За това служи етерът, т.е. светлинната материя. Твърда, течна, въздухообразна и светлинна материя, това са четирите вида материя. И тъй, човек трябва да разбира законите на твърдата материя, като проява, като форма на живота; течната материя, като условие за подхранване на живота; въздухообразната, като условие за проникване на мисълта в живота и светлинната – като обвивка на живота. Тези четири вида материя са различни области, които трябва да се изучават. Човек трябва да започне изучаването им първо от себе си. ... Твърдата материя определя формите на физическото тяло. Който не знае законите, които я управляват, той ще доведе тялото си до пълно вцепяване, до замръзване. Течната материя представя чувствата на човека. По тегло тя съставя по-голяма част от теглото на тялото. Ако не знае как да се справя с нея, тя може да залее сушата, да създаде наводнение в човешкия организъм. ... Човек трябва да се пази от наводнения и от чрезмерно изсушаване. За тази цел той трябва да знае законите за регулиране на своите чувства. Въздухообразната материя е свързана с човешката мисъл. За да не стават експлозии в организма му, които да го разрушават, човек трябва да знае законите на газовете, законите на мисълта. Никога мисълта на човека не трябва да се съгъсти дотам, че да предизвика експлозия. Мисълта трябва да запази своето естествено състояние. Най-после човек трябва да познава свойствата на етера, на светлинната материя, за да не предизвика спиране или противодействие на възвишените мисли в него. Всяко противодействие на мислите у човека създава смърт – умствено умиране. [51, с. 324]

Самообладанието е във връзка с твърдата материя. Да се владее човек, това значи да владее твърдата материя в себе си. Тя е най-устойчивата материя. Който владее твърдата материя в себе си, той има устойчив характер. Твърдата материя е основният камък на живота. Следователно, който иска да работи върху себе си, той трябва да започне от твърдата материя. Твърдата материя представя конкретната човешка мисъл. Твърдата материя предава формата на телата. Тя е първото състояние на материята, чрез която животът е почнал да се изявява навън. Щом владее тази материя, той ще може да се справи с другите видове материя. Ако човек не владее твърдата материя, животът му ще представлява преплитане на всички видове материи, в резултат на което организмът му ще бъде подложен на големи пертурбации и катаклизми: бури, наводнения, земетресения, експлозии и т.н. При това положение,

топлинната и светлинната енергия в човешкия организъм ще се намират в неестествено състояние. [51, с. 327]

... обикновеният човек, като го бутнеш малко, той веднага избухва; устата му започва да се криви, ръцете му се движат нагоре-надолу – цяло земетресение става в него. Той не е виновен. Причината за това се крие в излишното електричество в междуатомните и междумолекулните пространства на неговата нервна система. [28, с. 133, 134]

Природата не обича да подпушва енергиите си. Този закон съществува в цялата природа, затова, когато един човек се радва, друг скърби. Когато двама души не се разбират, в помощ ще им дойдат други двама с противоположни на тях енергии, за да се обменят. Събраната енергия в междумолекулното пространство като по-гъста, минава в междуатомното, дето функционира електричеството и по този начин тези енергии се взаимно обменят. Ако човек подпуши в себе си енергиите на едно висше желание, в него става толямо сътресение, голямо земетресение. Не отвори ли път на това желание в себе си, непременно ще го сподели някакво нещастие. За да не стане това, той трябва да даде ход на своето желание, да му отвори път. Щом му отвори път, събралата се междумолекулна енергия ще мине в междуатомните пространства. Спирането на енергията в междуатомното пространство се придружава с голяма експлозия. Тази е причината за внезапната смърт на хората. Когато една бомба експлодира у човека, тя причинява внезапна смърт.

Мислите на човека проникват в междумолекулното пространство на мозъчната нервна система, а чувствата – в междуатомното пространство на симпатичната нервна система. В това именно се заключава разликата между мислите и чувствата на човека. Ако човек подпуши някоя своя мисъл, т.е. не й даде възможност да се реализира, тя ще предизвика взрив в мозъчната нервна система. Ако пък подпуши някое свое чувство, то ще предизвика взрив в симпатичната нервна система. [28, с. 115 – 116]

Съвременните хора се стремят към добър, хармоничен живот, към красиви отношения помежду си. За това се изисква велика наука. За да се създадат хармонични отношения между двама души, преди всичко те трябва да се освободят от всички ония вещества в себе си, които причиняват дисхармония и противоречия в самия човек. Тази материя, тези вещества наричаме черни, тъмни вещества. Докато не се е освободил от тази материя, човек не може да очаква никаква хармония в себе си. Щом той не е в хармония със себе си, по никой начин не може да бъде в хармония с окръжаващите. Тази е причината, поради която едва се срещат свама души и след половин час се скарват. Защо се скарват? Черната материя действа между тях. [11, с. 107 – 108]

Човек ще организира мъртвата материя, а на живата и разумна материя ще се подчини. [35, с. 84]

Страданията носят в себе си тъй наречената “мъртва материя”. Който страда съзнателно, той оживява тази материя, като извлича от нея соковете на доброто. Следователно, съвременните хора трябва да вземат от възвишения свят онази материя и сила, която може да ги направи добри. Чрез тази материя и сила те ще изработят необходимите органи за новата култура. Без тях те не могат да направят стъпка напред. [119, с. 131]

При мъчението човек губи материята на злото, т.е. мъртвата материя в себе си. Като заминава за онзи свят, праведният оставя мъртвата и непотребна материя на земята, а със себе си взема само живата. [35, с. 85]

Всеки лъч, който пада от по-рядка в по-гъста среда, се пречупва. ... Гъстата среда, която се движи в нас, произвежда тези пречупвания... Този прелом показва, че е имало силно движение, което отклонява както нашия ум, така и нашето сърце от правия път. Следователно, какво трябва да правим в такъв случай? – Да се повдигнем по мисъл и по чувства към Бога, защото не само едно течение ще ни срещне. Много течения се прекръстосват в природата. Да излезем благополучно от тия течения, за това се изисква една велика наука. ... Когато говорим за Любовта, подразбираме едно велико течение. Когато говорим за Мъдростта, подразбираме пак такова течение. Когато говорим за Правдата подразбираме същото. Когато говорим за Добродетелта, подразбираме пак едно велико течение. Когато говорим за Милосърдието, подразбираме същото. Това са символи, които означават известна среда, в която съществуват определени закони. Щом влезеш в тази среда, ти имаш вече всичко. [7, с. 312 – 313]

За да не се поддава на грях, т.е. за да не го убият, да не го обесят или да не го затворят, човек трябва да има способността да се превръща от твърдо тяло в течно, от течно във въздухообразно – в пара, а от пара – в светлина. Възможно ли е човек да промени материята си, да претърпява толкова видоизменения? За онзи, който е придобил това изкуство, всичко е възможно. Има хора в света, които

владееят това изкуство. Те се наричат водители на човечеството. Те ръководят неговите съдбини. Ще дойде ден и то в скоро бъдеще, когато ще срещнете такива хора. [48, с. 177]

Материално заробване

... две са главните посоки на движение: едната е надолу, в гъстата материя, а втората – нагоре, в духовния свят. [51, с. 139]

Освен земните жители, има и други същества извън Земята, цяла раса, която изпълва небесното пространство и понякога някои нейни представители ни посещават. Тази раса работи в две направления: едни от тези същества се занимават със съгъстяване на материята, а други – с разреждането ѝ. [86, с. 158]

... ако човек е богат, има опасност да потъне в морето; ако е сиромаш, има опасност вятърът да го отнесе. Значи, колкото е опасно голямото богатство за човека, толкова е опасна и голямата сиромашия. [115, с. 132]

... злото в света съгъстява материята. [98, с. 109]

Мисълта е положителна сила, тя дава, чувството е отрицателна сила, всякога взима. Ако човек има само мисли без чувства, все едно, че нищо не е складирали в себе си. [67, с. 172]

Вината е във волята на човека, която символизира женския принцип – жената. ... Ако търсиш воля, в жената я търси. По-волево същество от жената няма. Ако търсиш ум, разбиране, ще го намериш в мъжа. Поставете жената в празна къща и виж какво ще направи тя. След няколко години къщата ще се напълни толкова много, че ще стане тясна. [95, с. 87]

Когато сърцето работи повече от ума, гъстотата на материята е по-голяма. [112, с. 169]

Тежките мисли подразбират гъста материя, а леките – лека, рядка материя. Злото, както и отрицателните сили в природата, понижават душевното състояние на човека, вследствие на което той влиза в гъстата материя на живота. Доброто, както и положителните сили в природата повдигат човека, въвеждат го в областта на рядката материя. [52, с. 60]

Питам: Вие сега тази култура ли защитавате? ... Знаете ли къде отива съвременното общество? ... Когато Господ е направил нашия живот, той е казал до колко килограма може да издържи. Ако ние натоварим този живот с излишни неща, няма ли да стане с тая кола някаква катастрофа? – Ще стане. [72, с. 93]

Когато Христос дойде на земята, ще научи хората на ония правила и методи, чрез които може да се пазят от потъване в гъстата материя на ада. Той ще подготви човечеството за новия живот. Затова дойде Христос и пак ще дохожда. Затова са нужни и добродетелите. [70, с. 29]

Сега цялото човечество влиза в нова епоха. Днес Христос поставя всеки човек на везните и го тегли да види колко тежи. [14, с. 49]

Кой товари човека? – Дяволът, злото го товари. Злото се явява във формата на същество, което обича. Поддадете ли се на това съществуване, то започва да товари. Злото говори за любовта и товари човека, докато му одере кожата. Видите ли, че кожата ви се дере, не чакайте последния момент да ви одерат, но веднага идете при Господа и помолете Го да ви разтовари. Отидете ли при Бога, бъдете уверени, че Той ще ви разтовари. Значи две начала работят в света. Едното начало товари, а другото разтоваря. Първото начало наричат Сатана, а второто – Бог. В старо време са ги наричали Ормузд – Христос и Ариман – Сатана. [108, с. 312]

Казвам: Всички съвременни хора са преждевременно остарели от голям, непосилен товар, който носят на гърба си. Те седят и мислят какво ще стане с тях, с децата и жените им, какво ще стане с имотите им, как ще живеят и т.н. Голям товар е този, те не могат да го изнесат. Те трябва да се разтоварят малко, да им олекне. ... Да стане човек млад, разбирам да хвърли от гърба си всичкия ненужен товар, да задържи само най-потребното, най-необходимото. [44, с. 70]

Най-малкият недостатък увеличава теглото на човека и го връща назад. За да влезеш в другия свят, трябва да се освободиш от своите отрицателни мисли и желания. [95, с. 161]

Колкото един човек е по-разумен, толкова и материята, с която работи е по-префинена, по-деликатна; и колкото един човек е по-слаб по своята интелигентност, толкова и материята, с която работи е по-груба. [91, с. 13]

Сега всички вие се намирате в една гъста материя и страдате. [57, с. 10]

Ако подпуштите известно ваше желание, енергията на това желание се съгъстява и ви заставя да се движите в по-гъста среда. Това ще ви накара да правите по-големи усилия, за да си пробиете път в тази гъста материя. [57, с. 28]

Когато влезе в гъстата материя, дето не прониква никаква светлина, човек изгубва вътрешната връзка с живота и престава да мисли и чувства правилно. [99, с. 154]

Според мене, когато паметта на човека отслабва, това се дължи на съгъстената материя, в която той попада. Гъстата материя прави човека материалист – повече егоист, отколкото идеалист. [31, с.133]

Когато изпадне в неразположение на духа, в гъста материя, човек ще вземе мерки да се издигне над тази материя, да мине в по-рядка среда, дето условията са по-благоприятни. Това показва, че човек често минава от гъста в рядка среда. Гъстата среда създава противоречия в живота му; рядката среда помага за разрешаване на тия противоречия. [115, с. 23]

Вие трябва да имате предвид, че старият човек, който живее у вас, както и всички стари възгледи и разбирания за науката, за живота, представят голямо дърво подобно на дъба. И ако вие не се отдалечите от корените на това дърво, каквато работа и да започнете, няма да успявате. Защо? Това дърво ще изсмуква соковете на вашия живот. Окултистите наричат това дърво “дърво за познаване на доброто и злото”. Ето защо, човек трябва да стои далеч от това дърво, за да може свободно да се развива. Това значи да ликвидира човек със своята карма. Кармата е дърво, което има свои нужди и желания: да расте и да се развива. Това дърво, което представя миналия живот на човека, трябва да се изкорени, да се замести с ново. [24, с. 45]

*

Когато хората са решили да изучават космоса, те са слезли на Земята. По-рано техните възгледи са били по-ясни, понеже са живели в по-рядка материя, но после, когато са влезли в по-гъстата материя, възгледите им се помрачили, те почти са изгубили половината от своето знание и по този начин са се оплели в една метафизическа каша, от която може да ги извади само някой разумен ангел. ... И сега, понеже човечеството се връща от този инволюционен път, отива към своята еволюция, то вмениява се за задача, както на сегашната, тъй и на бъдещата култура да го извади от тази каша. Причината, за която страдаме днес е колективна. Всинца сме виновни. Защо? Понеже не вървим в съглатие с великата воля на Бога, не вървим в съгласие със законите на живата природа. [116]

... грехът, пороци са колективни. Ако в сърцето на някой човек има завист, злоба, омраза, тя не е само негова; той сам не я е родил, във всички същества има злоба. Тия отрицателни качества съществуват и в растенията, както и в най-малките животни. ... Значи лошото, нечистото е в самите елементи. Аз наричам тия нечисти неща психически утайки, останали от миналото. Пространството, през което Земята минава, е пълно с остатъци от развалени светове. От преди милиони години още Слънчевата система е попаднала в такова поле на развалини, вследствие на което и цялата Земя се е развалила. [59, с. 22]

Понеже в началото Земята беше неустроена и пуста, т.е. слаба, като премина през тази област, тя пое в себе си ред нечистотии, от които и до днес още не може да се освободи. И впоследствие, колкото Господ да я преустройвал, в нея все останало нещо от това зло. Сега невидимият свят употребява огъня, като най-ефикасно средство за пречистване на Земята. И ние навлизаме вече в нова зона, в едно Божествено състояние на материята, дето всички тия неща ще се преустроят и пречистят. Как? Посредством тоя Божествен огън. Значи новият живот, който сега иде на Земята, ще възпламени тази материя и ще я превърне в нова, по-фина. Всичко онова, което не е за полза, ще го изхвърли навън чрез Божествените токове. В пространството има пътища, чрез които всичко непотребно ще бъде изхвърлено навън, както вие изхвърляте остатъците от домовете си. [59, с. 22 – 23]

От хиляди години Слънчевата система минава през една област в пространството, която е пълна с отрови. Сега тя излиза от тази област и навлиза в област, в която живеят по-напреднали същества,

отколкото в досегашните области. И влизането в тази област ще разшири кръгозора на човечеството за познаване на природата и ще го направи по-възприемчиво към новите идеи, които слизат към Земята.

Тези, които не могат да се издигнат, ще останат долу. Земята е стояла в тринадесетата сфера милиони години и сега излиза и се качва нагоре. Като излезе в нова сфера, ще бъде банкет, ще каже: Деца, избавихме се вече.

Новият живот, това е пробуждане на съзнанието. При пробуждане на съзнанието ще стане това. Тъмната епоха Кали Юга изтича. Този век, който трае няколко хиляди години, изтича. Той е черният век, тъмният век.

Сегашното време е край на Кали Юга, на черния век. Като изтече това време, ще настъпи светлия век на човечеството. Идват вече светлите братя на Земята. Иде новото време в света. Някои от светлите братя ще се въплътят, други ще се вселят. И едните и другите ще бъдат видими и ще разрешат всички въпроси правилно.

Нашата Слънчева система е потопена в едно течение от по-гъста материя. Земята сега е наполовина излязла от тринадесетата сфера. Когато излезе напълно от нея, тогава ще дойде шестата раса.

Наистина материята, която прониква телата на хората не е нищо друго, освен грехът. Казано е за Христа, че чрез кръвта си е измил човечеството от греха. И до днес още Христос продължава да го мие. Това показва, че в цялото човечество е влязло нещо нечисто, което трябва да се освободи и очисти. [11, с. 188]

Сега някои от вас може да се присадите на лозата. Християнството трябва да се новороди! Какво подразбирам в това? Човекът, който сега е в плът трябва тъй да се видоизмени, че неговите способности, неговите мисли да се повдигнат. Трябва не само схващанията и разбиранията му да се видоизменят, но и силите му да вземат друго направление. [106, с. 19]

Сега Христос иде на Земята и казва: "Една стъпка по-нагоре!" Вие трябва да вземете една стъпка по-нагоре, т.е. към Небето. Какво разбирате под "небе"? Да отидеш на Небето, това значи, да излезеш от състоянието на гъстата материя, в която се намиращ. Сега цялата Земя минава през голямо преобразование, атомите се преустройват. Това ще продължи, докато атомите на Земята се уравнишат. [21, с. 207]

Самосъзнание

Цялото човечество сега преминава фазата на самосъзнанието, в която всеки индивид чувства себе си като отделност, със свои нужди и интереси, със свои идеали и копнежи; всеки иска да се издигне, да стане виден, без да държи сметка за стремежите на другите. ... За да има полза и светът от издигането на индивида, той трябва да има стремеж да послужи на света със знанието и силата, които е придобил. По този начин той ще има хармонична връзка и разумно отношение с всички хора. Само така хората ще могат да отстранят от живота си заблужденията и противоречията, внесени от самосъзнанието и егоизма и ще се опознаят като братя, които имат общи интереси и идеали. [5, с. 65]

Със самосъзнанието си човек не може да обхване проявите на живота в неговата непрерывност и целокупност, а всичко схваща като еднократен процес, вследствие на което не може да си изясни всички онези явления, които стават в живота му. [14, с. 65]

... всички ние едновременно сме и в "този" и в "онзи" свят. Светът е един и целокупен, а "този" и "онзи" свят са само две страни на целокупния свят, който е многостранен. Вследствие на това механическо понятие на хората за света и живота, което схващане изключва разумността в природата като същина на живота и света, се даде предимство и простор на егоизма, който завладя света и стана причина за създаване на усилените времена, в които живеем сега. Следователно основната причина за днешните усиленни времена е отсъствието на природната разумност в живота на хората. Егоизмът и разумността са несъвместими; егоизмът е лишен от светлина, а разумността е светлина сама по себе си. Предоставен на егоизма, човек не може да създаде в живота си по-добро положение от настоящето. За да излезе от този хаос на егоизма, трябва ръководно място в живота на човека да заеме разумността на природата, която има предвид общочовешкото, но не личното благо на единици. [5, с. 98]

Егоизъм

Под думата “дявол” аз разбирам един човек, който живее за себе си. Една пчела, която живее за себе си, тя е дявол. Един вълк, който живее за себе си, той е дявол. Всеки човек, който живее за себе си, той е дявол. Един човек, който живее за другите, той е един ангел. [55, с. 56]

На Земята злото се проявява под формата на крайния човешки егоизъм. Който попадне в рацете му, той е осъден на смърт. Както вълкът изяжда овцата, така и егоизмът изяжда човека. [99, с. 138 – 139]

Желанията на вълка са желанията на Черната ложа, а желанията на овцата са желанията на Бялата ложа. [66, с. 260]

Черното съдържа всички цветове, но ги задържа в себе си.

Бялото съдържа всички цветове, но ги дава, всичко дава. Черното всичко взима. Който ходи в светлина, всичко дава. [87, с. 265]

Според окултната наука, в онова време, когато Адам е бил в рая, извън рая е съществувала друга една раса. И от тази раса е дошъл черният адепт, наречен в Писанието Сатана, който прелъстил Ева и от него се ражда Каин. При тази външна раса се е учил Каин и от тях той е научил насилието, убийството и пр. И в него се заражда гордостта, тщеславието да управлява Земята. И той убива брата си, за да му вземе богатството. [5, с. 15]

Злото седи в личността, а личността е отживяла своето време. Често заради своята личност човек е принуден да изменя на Божественото в себе си, вследствие на което се натъква на големи страдания. [59, с. 196]

Усилните времена показват, че човешкото взема надмощие над Божественото. ... Има три фази в развитието на човешкия егоизъм – първата фаза е личен егоизъм, когато човек мисли само за благо за своята личност; втората фаза е семеен егоизъм, в който сега се намира човечеството и третата фаза – национален егоизъм, който сега преживяват народите. [5, с. 87 – 88]

Вземат ли инстинктите надмощие в човека, той става егоист. [111, с. 278]

Човек ще бъде животно, докато диша отровата на егоизма. [44]

Сега, за да влезем в естествения ход на живота, изисква се да обуздаем злото, т.е. егоизма в себе си и да го турим на работа. [5, с. 93]

Първата стъпка на човека е да се освободи до известна степен от своята личност. За да бъде богат, здрав и силен, човек трябва да се ръководи от общото благо, да не мисли само за себе си. Има смисъл да бъдеш богат, но ако богатството ти бъде благо за цялото човечество; има смисъл да бъдеш здрав и силен, за да помагаш на ближните си; има смисъл да бъдеш учен, но ако приложиш своята ученост за доброто на цялото човечество. ... Съединете всички мъже и жени в едно цяло, за да разберете себе си, да разберете и човека. Когато започнете да гледате на хората като на части на едно цяло, вие можете да разрешите всички въпроси. ... Всяко живо същество трябва да се пожертва в полза на цялото, на общото благо. Докато не познава закона на жертвата, човек не може да разреши противоречията в живота си.

Във времето на Христа се казваше, че трябва да имате вяра, която планини да премества, а сега се изисква от хората вяра, която и Земята да премести и да я върти. Това ниско съзнание, в което живеете, това е вашата Земя. И ако вие не сте в състояние да измените това ваше ниско съзнание, никаква вяра нямате. Вашето съзнание е толкова тежко, че се равнява почти на Земята по тежест. Вие сте една планина или една Земя и трябва да сте в състояние да повдигнете тази ваша планина или тази ваша Земя. Има някои хора, които не бих могъл да нося на гърба си. В този случай казвам: аз бих предпочел да нося Земята, отколкото тия хора на гърба си. [43, с. 157]

Казано е в Писанието: “Ще им отнема каменните сърца и ще им дам нови”. Под каменни сърца се разбират животинските сърца. Под думата “животинско сърце” аз разбирам свещения егоизъм у хората. Когато някой човек иска да го обичат, да го почитат и уважават, да го считат за божество, а сам той нищо не дава от себе си, това го определя като човек, който служи на свещения егоизъм. [43, с. 120]

... първото нещо, към което човек трябва да се стреми, е да очисти съзнанието си от всички погрешки. Той не трябва да държи в съзнанието си нито една користолюбива мисъл. Освободи ли се веднъж от користолюбието си, човек придобива разположение на духа, а оттам и разположение към хората.

Причината за упадъка на духовния живот между хората се дължи на користолюбието. Когато се движите от някаква користолюбива мисъл, погледнете се в огледалото, за да видите какъв е цветът на лицето ви. Очистете ли съзнанието си от користолюбието, ще придобиете светлина в ума, мекота в сърцето и подем в духа си. И тогава в съзнанието ви ще останат само Божиите мисли, вложени във вашия първичен живот. Да се очистите от користолюбието, това е една от великите задачи, които трябва да разрешите. Само по този начин ще прогресирате правилно и ще се домогнете до положителната наука, в която има растене и подем. Дойдете ли до това положение, отношенията между вас и невидимия свят ще бъдат правилни. [46, с. 209 – 210]

Не можем да живеем в единомислие, ако всеки мисли само за себе си. В такъв случай всякога ще има противоречия. Тогава силният ще има право в едно отношение, а слабите колективно съединени – в друго. При индивидуализиране на клетките се зараждат всички болести – в организма настава анархия.

Щастието на всяка клетка зависи от общото състояние на целия организъм. Затова клетките, които живеят в организма трябва да имат взаимно съгласие помежду си. Ако те живеят всяка за себе си, никога не ще имат благо на общото, благо на Цялото.

Ако всяка клетка пожелае да живее отделно като микроба, тя ще има прост, нищожен живот. Влезе ли да живее в човешкия организъм, тя ще опита величието, което съществува в общата хармония на човешката душа. [44]

Собственост

Ако обичаме братята и сестрите си, можем да разполагаме с това, което те имат. Ако не ги обичаме, явява се законът на частната собственост. Частната собственост е дошла, когато Любовта е престанала да действа. [90]

Дето е Любовта, там има работа, а не тържици. [21, с. 35]

Криво разбиране имате за Любовта. Откажете се от частната собственост. [43, с. 237]

Когато говоря за частната собственост нямам предвид вашите къщи. Аз говоря за оная частна собственост, срещу която и вие протестирате. Например, мъжът счита жена си като своя частна собственост; жената счита мъжа си частна собственост. Те трябва да се жертват един за друг, без да се владеят, без да се считат частна собственост. Това не значи мъжът да напусне жена си или жената да напусне мъжа си. Връзката между жената и мъжа трябва да бъде вътрешна, да почива на закона на Любовта, в която няма измяна. [21, с. 252 – 253]

Сегашната любов е развита възоснова на частната собственост. Любовта не е в притежанието на нещата. Но онзи, който се оженва за една жена казва: “Ти моя частна собственост можеш ли да станеш, тапия може ли да ми дадеш? После в други ръце да не минаваш! – Туй е частна собственост. [43, с.227]

Едно време хората са си правили идоли, покланяли се на тях, а днес им се смеем. А сега хората са си направили къщи, вили, имат имоти, радват им се, няма това не е идолопоклонство?

Ти, който си гражданин на цялата вселена, оградил си няколко метра пространство и го наричаш твоя къща. Да мислиш, че заграденото пространство е твое, това е заблуждение, от което трябва да се освободиш. [63, с. 294]

Ако биха ви се отворили очите, за да видите в какво положение се намирате, тогава щяхте да бягате през глава, през девет села в десето. Държите се за парите, къщите, имотите, както и червеят се държи за положението си. [54, с. 52]

Съвременните хора ще се самоунищожат от вътрешната алчност да забогатяват все повече и повече. Центърът на алчността, т.е. на користолюбието се намира около слепите очи. Ако човек посвети целия си живот на това чувство, да го задоволи, той ще печели милион след милион, но пак няма да бъде щастлив. Каквото и да прави човек, алчността всякога остава незадоволена. [103, с. 116 – 117]

Две положения се представят на човека: да бъде в положението на богатия и да се задушава от богатството си или в положението на бедния, всякога да съзерцава лицето на Господа и никога да не се насити да го гледа.

Какво представляват користолюбието и безкористието? Те могат да се уподобят на богатия и на бедния. [44]

Не е позволено на хората да завладяват Земята и да я делят помежду си. Всеки човек, всеки народ, който се е опитал да дели и владее Земята, сам се е осъдил на страдания. Казваш: Тая нива е моя. – Кой ти даде правото на собственост? Тя принадлежи на Бога. И къщата принадлежи на Бога. Ние трябва да признаем, че всичко принадлежи на Бога. Той е наш Господар, а ние Негови слуги. Това е първото положение. Второто положение: Бог е наш Баща, а ние Негови синове. Ще Му работим без пари и каквото ни даде, ще благодарим. Земята е Негова. Той казва: "Синко, каквото можеш да изработиш е на твое разположение". [15, с. 40]

Под плътта се разбира не тялото, но животинското естество на човека. Частната собственост е животинско състояние.

Днес навсякъде се прокарват човешки закони, навсякъде цари личният егоизъм. Всички мислят, че света е създаден само за тях, за да е добре на тях. Светът е училище, в което всеки има право да употребява пособията, които са създадени за всички. Никой няма право да усвоява нещата като своя собственост.

Бъдещата култура няма да бъде нито на буржоазията, нито на пролетариата. Всички забогатели пролетарии станаха буржоа, а всички обеднели буржоа станаха пролетарии. Бъдещата култура трябва да бъде култура на свободните хора. Буржоата и пролетариите трябва да споделят идеята за братството, да се считат братя. Те не се родиха нито пролетарии, нито буржоа, но се родиха братя помежду си. Такова трябва да бъде бъдещото разбиране на хората. Дойдат ли хората до това разбиране и войната между тях ще изчезне. [44, с. 218]

Човек трябва да се издигне над идеята за частната собственост. В целокупния живот не съществува никаква собственост. В частния живот обаче частна собственост съществува. Тялото е първата частна собственост на всяко живо същество, но силата на човека, както на всички същества, не се състои в тяхната собственост. Където има собственост, там е изключено всякакво растене и развитие. За пример, ако човек се държи здраво за своята форма като негова частна собственост, той никога не би могъл да мине в по-висока форма. Благодарение на вътрешния стремеж на човека да расте и да се развива, той лесно може да се откаже от своята частна собственост и да се издигне едно стъпало по-високо. [11, с.218]

Единственото нещо, върху което човек има право на собственост, това е неговият дух, неговата душа, неговия ум и неговото сърце. Съзнае ли човек това нещо, между неговия дух и духа на всички хора става правилна обмяна. Любовта свързва всички хора, всички души. [50, с.133]

Не считай нещо за свое. Когато проявиш известни дарби, когато имаш известни постижения, не считай, че ти си ги постигнал, понеже хиляди същества са ти помагали, за да ги постигнеш. Ти дължиш безкрайно много на цялата разумна природа за всичко, което имаш и което проявяваш. Всичко дължиш на Великото Разумно Начало. Това е мистичната вътрешна страна на смирението.

Утрешният ден е на децата, т.е. на тези, които няма да оправят света по своему, а според Божествените закони. Но днес ние живеем в епохата на усилените времена, понеже личният егоизъм е закона, който движи цялото човечество. Няма днес същество, което не е под влияние на личния егоизъм. [14, с. 89]

Добро – зло

Доброто и злото, това са известни принципи, необходими за създаване на известни форми. Без добро и зло форма не може да се създаде. Корените на едно растение се създават от злото, а клонищата се създават от доброто. Значи едната сила работи в гъстата материя, а другата в по-рядката. Ако тия две сили вървят по една крива линия и то така, че всичката им енергия да се използва постепенно, то при това си движение те ще се приближат, ще се срещнат, без да се произведе между тях никаква експлозия. От движението им се образува един кръг. Обаче, ако човек е задържал в себе си тия сили, то щом се срещнат, ще произведат експлозия. Следователно, като се срещнат добрият и лошият човек, те образуват взрив, защото са две противоположни сили. Всеки човек, който не прави добро, става лош човек; всеки човек, който не прави зло, става добър човек. Такъв е законът. Енергията може да се превръща. [7, с. 204]

Искам да ви обърна внимание на това, да не допускате злото в мисълта си, за да не се подпушвате. [7, с. 173]

Лъжата, гневът, лицемерието, подозрението носят в себе си такова вътрешно вещекство, което руши човешкия организъм. Това са сили, които втвърдяват и сгъстяват човека.

... пазете се от положителните сили, които произвеждат в човека взрив и от отрицателните, които смразяват и свиват. За да не се пука, човек трябва да се разшири; за да не се смрази и смали, трябва да се издигне над обикновените условия на живота. Тази е причината, където на човека препоръчват разширяване и възвисяване. [52]

Когато гордостта стане господар на всички други състояния, това е злото.

По какво се отличава добрият човек от лошия? Лошият човек има пори, шупли в себе си, поради което лесно кипва или лесно се кисва. Добрият човек няма такива шупли. Той не кипва, не шупва както лошия. Аз взимам думата "пори" в химически смисъл, а не в обикновен, физически смисъл. Химията говори за устойчиви и неустойчиви съединения, каквито са азотните. Значи, както порите правят материята неустойчива, така и неустойчивите съединения правят човека лош. В този смисъл, ние наричаме умрелия човек лош, защото материята му се разлага и се превръща в миризливи газове. [21, с. 32]

Злото създава видимите форми, а доброто ги организира и облагородява. [53]

Лош е онзи човек, който не е обработил нивата си. Какво трябва да прави, за да стане добър? – Да вземе мотика, рало и да се впрегне на работа. [45, с. 114]

Онова, което дава възможност на човека да лети, то е доброто и правата и чиста мисъл.

Злото, това е материята, това е творческата сила, която е създала всичко. Злото е неорганизирана мисъл, чувства и постъпки. От злото зависи да се яви доброто. То е една възможност да се яви доброто, за да го организира, защото доброто е разумното. Злото ни създава работа. Ние сме работници, които трябва да организираме всичко. Ако не беше злото, какво щяхме да работим? [53]

Доброто и злото се различават по материята, с която работят. Материята, с която злото работи е несъзнателна, мъртва и без всякаква интелигентност. Тази материя наричаме неорганическа. Който уповава само на нея, свършва със смърт. – Защо? Защото тя отнема нещо съществено от живота. Доброто работи със съзнателна, интелигентна, жива материя, наречена органическа. Тази материя носи мисълта и живота. Неорганическата материя е дадена на човека за употреба, да я обработи и да се ползва от нея. Някой казва, че животът трябва да се използва. Не, животът не може да се използва, защото Бог е животът.

Човек може да бъде проводник на живота, но в никакъв случай не може да го използва, т.е. да го употреби за него. – Защо? – Защото животът е неделим. Само частите могат да се използват, а Цялото не може. [35, с. 81 – 82]

Важно е да се повдигне човечеството чрез доброто. Доброто се отличава от злото по това, че всякога съгражда, твори, а злото разрушава. [43, с. 102]

Доброто е това, което носи светлина и топлина за човека. Злото пък отнема светлината и топлината. Без светлина и топлина животът не се проявява. [35, с. 84]

Доброто е полюс на светлината, а злото – полюс на тъмнината. Светлината и доброто събуждат човешката активност, а злото и тъмнината правят човека пасивен. Той търси начин да си почине. ... Само добрите хора работят. Лошите хора са инертни. ... Добрият е светлина, той работи с разположение и любов. [15, с. 63]

Едно от свойствата на злото е това, че като се допре човек до него, губи част от живота си, както топлото тяло губи час от топлината си, като се допре до някое студено тяло. Злото всякога взима без да дава. [48, с. 305]

Индивидуализирането ражда злото.

Грехът, злото е същество, което има възгледи като на паразитите. Това са философи, адепти, дошли до положението на паразити. [1, с. 303]

Като наблюдавам съзнанията на хората, както и техните мисли, виждам, че върху тях влияят ред същества, светли и тъмни. Те трябва да имат светлина, разбиране, за да се справят с тия странични влияния. Едни им влияят отляво, други отдясно и те не знаят кого да слушат, как да се справят. Едни от тия

същества са красиви, други – грозни. Със своите добри или лоши влияния, те хвърлят отражение и върху лицето на човека, което някога е тъмно, а някога светло. Тия същества се борят в човека, защото всяко от тях иска да има надмощие над неговия мозък. Онзи, който е чувствителен, той сам различава влиянието на тия два вида същества върху себе си: отляво той усеща особена пихтиеста материя, която се стреми да проникне в него и го безпокои; отдясно пък забелязва някаква приятна светлина, която му създава радост. И наистина, ако има някаква чувствителна фотография, тя би могла да фотографира тия същества.

... като говоря за тия същества, не искам да се плашите, но да различавате доброто от злото. Доброто и светлината идат отгоре и отдясно, а злото и тъмнината идат отдолу и отляво. Някои се оплакват, че сърцето им почнало да изстива или че мозъкът им зпочнал да се помрачава. Казвам: когато сърцето ви или пръстите на ръцете и краката започнат да изстиват, правете упражнения, молете се, за да се възстанови изгубената топлина на организма ви. Когато умът ви започне да се помрачава, молете се докато се възстанови изгубената в него светлина. Най-малката загуба в топлината на вашите чувства и в светлината на вашите мисли ви налага работа без никакво отлагане. Окултният ученик трябва да постои постоянно. Той трябва да се моли, да размишлява, докато светлите духове му дойдат на помощ. Тогава той ще почувства лекота, като че голям товар са свалили от гърба му.

Всеки човек е дошъл на Земята да изпълнява волята Божия и да се учи. Отклони ли се от своето предназначение и започне да служи на себе си, да изпълнява своята воля, той неизбежно ще се натъкне на злото. [11, с. 185]

Непослушанието към Бога, към доброто, подразбира послушание към злото. Обърнете сега страницата на своя живот, на която е написан законът на непослушанието и минете на нова страница – към послушанието. [55, с. 15 – 16]

Има неща, които Бог е направил, но всички неща не са Негово дело. Например сенките не са Негово дело. В Божествения свят абсолютно никакви сенки не съществуват. Той е свят на вечна светлина. [15, с. 62 – 63]

Когато човек жертва висшето, Божественото за човешкото, за нисшето, това е зло; когато пък жертва нисшето, човешкото за Божественото, за висшето, това е добро. [94, с. 4]

Какво всъщност представлява злото? – Произволния живот. Значи злото се крие в произволите на живота, в еднообразието, в повтарянето на нещата. ... Адът е създаден от неща, които се повтарят, а райа – от нови неща. ... Следователно, за да избегнете злото, не се борете с него, но всеки ден внасяйте нещо ново в разбиранията си. Не оставайте дълго време в старите си разбирания. Новото прави човека силен, млад, жизнерадостен. [8, с. 163 – 164]

За злото има навик, но за доброто няма никакъв навик. Щом постъпвам добре, това вече не е навик, то е разумен стремеж на Любовта. В Любовта няма навик. В Мъдростта няма навици. В Любовта и в Мъдростта има един вечен прилив. [55, с., 14]

Злото е един свят на закони. В злото за всяко нещо е определено какво и колко да правиш, за нищо не си свободен. Доброто е точно противоположно – без закон. Ще седиш колкото искаш, ще учиш колкото искаш, ще се радваш колкото искаш. Навсякъде колкото искаш. Доброто е отвътре, злото е отвън. [87, с. 95]

Единственият, Който всякога е положителен, е Бог. Той нито заповядва на някого, нито съди. Той не се възхищава, от злото не се възмущава. И доброто и злото имат еднакви отношения към Бога. Когато Божественото добро дойде между хората, то има отношения към тях като зло. [67, с. 184 – 185]

Не е лошо нещо злото, но кога? Когато се използва като сила за трансформиране на всички отрицателни сили в добро.

Като кажем, че някой човек е лош, то значи, че той е силен и такъв човек сам може да е държавник или философ, или да заема някое видно положение. [7, с. 180]

Съществата, които са създали добрия живот, имат по-малко енергия от ония същества, които създават видимо лошия живот. След време лошия живот ще се превърне в добър и ще бъде богата жетва. [5, с. 166]

Злото в човека съществува. Вие от него не може да се освободите. И доброто седи във вас. Доброто ще възприемете от любов и ще имате вътрешно отношения към него. А пък злото ще го възприемете с ума си. Там ще разсъждавате. И ще видите, че злото е предназначено за нещо. [49, с. 143]

Доброто в света, то е една отрицателна сила, то гради. И ще забележите, че всички добри хора са все слаби хора в света, те не са силните хора в света, които управляват. [120]

Злото минава през силните и богатите, а доброто през слабите и бедните. [82, с. 276]

Лош човек е онзи, който иска бързо да печели; лош човек е онзи, който иска бързо да живее; лош човек е онзи, който изведнъж иска да стане богат, учен, силен, да заповядва на хората. ... Лошият човек бърза, той не мисли много. [43, с. 110 – 111]

... когато говорим за злото в света, ние трябва да разбираме чисто физическия живот, защото злото съществува във физическия свят, във формите на нещата. В същността на живота злото не съществува. Значи злото се проявява в материалния живот. И тъй, всеки от вас може да измени своето състояние. Ако е лош, нека си тури един минус и да прояви качествата на противоположния принцип. Единия принцип наричам "принцип на живота", а другия – "принцип на ума". Това са двата принципа, които работят в живота. Умът и животът съединени заедно раждат противоречията. [36, с. 12]

Доброто от злото не може да се отдели, те вървят заедно в живота. Тогаз може да попитате, кога ще престане злото в света? – Няма защо злото да преставя в света, защото то е в природата една творческа сила, която помага за проявяването и развитието на живота и трябва да я поставим на нейното място, за да можем разумно да я използваме. Така например, огънят ни е полезен, но ако накладете сред къщи огън и изгорите къщата, какво е виновен затова огънят, че ви причинил зло? Но ако го турите в печката, ще можете да си свършите много полезна работа. Също и със злото. Този огън е егоизмът, който хората са турили не на място, гори всичко, каквото му попадне. [5, с. 88]

Нещата трябва да се съпоставят. Ако на една идея не можете да съпоставите противоположна, тя остава неясна за вас. [1, с. 112]

Всеки един от вас, който мисли, че злото е непотребно в света, той е прост като фасул, който и да е той. И на такъв човек казвам, че той не може да очаква никакво добро. А онзи, който мисли, че всичко е на мястото си, и доброто и злото е на мястото си, него го очаква едно велико бъдеще. [5, с. 192]

Злото и доброто са в едно дърво. Това са две противоположни течения в природата. Злото е в корените на дървото, а доброто е в неговите клони. Злото отива към центъра на Земята, а доброто отива към Слънцето. Доброто туря злото на работа. [42, с. 450 – 451]

Аз не смея още да ви кажа, че природата трябва да се изучава откъм опаката ѝ страна. Вие трябва да започнете да изучавате и своя живот откъм опаката му страна. Например, добрината на един човек зависи от лошавината, която се съдържа в корените на неговия живот. Следователно математически можем да определим, че добрината на един човек ще бъде толкова голяма, колкото лошавина има в корените на живота му. Аз изключвам вашите морални разбирания и не вземам думата в смисъл на лоша постъпка. Под думата "лош" разбирам онази материя, която работи в разрез с вашия живот. [12, с. 149]

... не е въпрос да избягвате влиянието на едните сили за сметка на другите, но трябва да ги уравновесявате. Човек не може и не трябва да бъде нито абсолютно добър, нито абсолютно зъл. – Защо? – Защото абсолютното добро подразбира абсолютно разширяване. Невъзможно е човек постоянно да се разширява и расте. Абсолютното зло пък подразбира абсолютно смяляване, свиване, в което нещата се разпадат, гният и се рушат. Невъзможно е човек да се смялява постоянно. Двата процеса трябва постоянно да се уравновесяват. [52, с. 66]

Доброто в света иде чрез добрите хора, пък злото в света си отива чрез злите хора. Следователно, ако вие искате да се освободите от вашето зло, трябва да имате врата. И в обществото, ако вие нямате отворени врати, през които да изтича това зло, вие ще се задушите. Тъй е, лошият човек ви спасява. Ако злият пита: Защо е този добър човек? Казвам: той ти дава живот. Всичките блага, храната, идат от доброто. Устата това е доброто на човека, а задният му канал, това е злото. [5, с. 182 – 183]

Всеки в себе си е раздвоен: половината от материята на неговото тяло принадлежи на злото, а другата половина – на доброто. Тази е причината, поради която в човека има постоянна борба.

На сто души добри хора са потребни десет души лоши. И ако ги няма, трябва да им платите, за да дойдат при добрите.

... трябва да пазите пропорцията. Има три степени: на 100 души 10, 50 и 75. На сто души добри хора могат да се допуснат най-много 75 лоши хора между тях, а най-малко да се намалят до 10 души. Намалят ли ги повече от 10, те унищожават корените на своя живот, и обртно – като увеличиш злото от 75 % нагоре, ще причиниш смърт. Ако слизаш в обратното движение на хората, в движението на лошите хора и там на 100 лоши трябва да има 10 добри. Следователно, когато минаваш от една школа в друга, т.е. от един вид вибрации в друг, ако не можеш да спазиш тази пропорция, непременно ще влезеш в областта на смъртта, защото не си спазил този закон. [5, с. 186]

Пулсът на добрия човек бие по един начин, а на лошия – по друг начин. Изобщо добрият и лошият човек се различават по много неща – по температурата на тялото си, по миризмата си и т.н. От добрия човек се разнася такава миризма, каквато най-ароматните цветя отделят от себе си. [108, с. 16 – 17]

Един ден и доброто и лошото ще се срещнат, всичко ще забравите. Бог ще те разложи на своите първоначални елементи и ще влезеш в новия живот. И ап. Павел казва: “Едно време бях тъмнина, а сега съм светлина”. Друг живот има. Тези, които са сега в тъмнина ще минат, други ще ги заместят. Тъй щото за всички в света има условия, от чието диалектическо гледище да оправят живота си. И всеки един от вас, който се бори със злото, той ще слезе в стомаха, ще стане канал за злото. Тъй е и за всеки, който иска да поддържа доброто. Той пък ще стане една врата за движение на доброто. И тогава всеки ще заеме своето място. Ако си лош, под пъпа, в корема, в червата, в стомаха долу, там тия благовонни неща ще ги миришеш. Туй ще ти бъде възнаграждение. Ако станеш добър – в сърцето, в дробовете, в мозъка, там ще чувстваш живота. И всеки един според стремежите си, според разбиранията си, според кактно прилага Волята Божия. Господ има място за всички хора. Той ще ви намери място. Ти си недоволен. Бог ще каже: “Хубаво, турете го в стомаха!” Другият е доволен: “Турете го в сърцето, в дробовете, в главата”. Този е благороден, учи се, доволен е, стреми се – турете го горе. [5, с. 194]

Ако искаш да ти е мирна главата, не хвали доброто и не кори злото. [88, с. 103]

Съществуването на доброто и злото говори за съществуването на разумност в света. За Бога добро и зло не съществуват, защото Той е впрегнал на работа и доброто и злото. Доброто и злото съществуват само за хората. [93, с. 135]

Това е тайната, която ви разкривам сега, а именно да не се занимавате с доброто и злото. [13, с. 46]

В първата епоха още Господ каза на човека: Ти няма да се занимаваш с двата свята, със света на доброто и на злото, ще се занимаваш само с живота.

За мъдреците няма зло, няма и добро – всичко е любов. За глупавите обаче има и добро и зло. [10, с. 146]

Вън от доброто и злото Любовта остава неразбрана. Тя изважда навън грешките на доброто и злото, примирява ги и след това открива пред човека нов свят. Докато Господ не дойде в света да царува, доброто и злото се сменят, както се сменят деня и нощта. Щом влезете в Любовта, вие влизате във вечния Божествен ден. В Любовта няма нощ, няма тъмнина. Казано е в Писанието, че Любовта ще изтрие сълзите на хората. [10, с. 181]

Съвременните хора трябва коренно да изменят своите възгледи, да не поставят доброто и злото за основа на своя живот, но Любовта да бъде основа на техния живот. Поставят ли Любовта за основа на своя живот, те влизат в бъдещата култура, в културата на новия живот. [50, с. 162]

Злото не устоява на отровните задушливи газове. Доброто обаче не само устоява пред тях, но повече се стабилизира. Любовта парализира действието на всички отрови. Обичай, люби и не се страхувай от нищо! Няма сила в света, която може да се противопостави на Любовта. Няма противоречие, което може да устои на Любовта. Тя е лек срещу всички болести, броня срещу всички отрови и злини. – Не може ли без противоречие, мъчнотии и злини в света? – Не може. Това е свят, през който неизбежно трябва да минете. Колкото по-смели и решителни сте, толкова по-добре за вас. Смелост е нужна на съвременните хора. [55, с. 244]

Доброто и злото са два ключа с различни служби.

Доброто е ключ, който отваря всички врати към чистия, светъл и възвишен живот. Доброто внася светлина в човешкото съзнание, а злото води към тъмница. Следователно, който не ходи в доброто и истината, той е в тъмнина. Защо? Защото е изгубил ключа на светлината. Дето е светлината, там е животът, там е знанието. Дето е животът, там е Любовта. Без Любов животът няма смисъл. [29, с. 9]

Помнете, че злото отстъпва пред доброто. Като знаете това, не се борете със злото, но турете доброто срещу него, то да го възпита и укроти. [99, с. 141]

Ако хиляда лоши хора направят хиляда злини, а един добър човек направи едно добро, доброто унищожава тия хиляда злини. [58, с. 59]

Злото е мощна сила, пред която цели светове са изчезвали. Злото е космическа сила, пред която трябва да се пристъпва с благоговение. То е поток от лава, пред която нищо не можете да направите. Апостол Павел е казал: "Побеждавайте злото с добро!" [92, с. 130 – 131]

Съществата на небето обичат истината и доброто, а тези на ада – лъжата и злото. Едно е вярно: силата не е в ада, а в небето. [89, с. 232]

Доброто и злото, положителните и отрицателните сили в природата са бойни полета, сред които хората воюват. След големи и продължителни падания и ставания, доброто излиза победител, злото – победен. Доброто взима оръжието и храната на победения, на злото, което предава всичко, като запазва само живота си. Ето защо, ако искате да възпитате злото в себе си, работете със силите на доброто. Ако пък злото иска да запази живота си, трябва да се подчини на доброто, да сложи оръжието си пред него и да му стане слуга. [52, с. 64]

Кои са отличителните белези на злото и на доброто? – Злото не може да расте, но постепенно се смалява и изгубва. Доброто постоянно расте и се увеличава. Който прави зло, той всичко губи и се смалява. Който прави добро, той постоянно печели и израства. Който мрази, той постепенно отслабва. Който люби, той силен става. Правиш ли зло, ти се смаляваш. Правиш ли добро, ти растеш. Злото заробва човека, доброто го освобождава. Доброто, любовта е огън, който побеждава. [50, с. 163]

... злото действа в личността, а доброто – в душата. С други думи казано: злото се ражда, когато човек се отделя от Бога. Щом иска да бъде свободен, да прави каквото иска без да бъде отговорен за делата си, човек се отделя от Първата Причина и веднага започва да греши. Понеже човек носи законите на злото в себе си, той трябва да бъде буден, да не му се поддава. Това се постига само чрез съзнателна и разумна връзка с Бога. Само така човек е в състояние да изправи погрешките си и да оживее. Докато греши, човек е мъртъв. Щом изправи погрешките си, той оживява и възкръсва. Това значи придобиване на вечния живот. Ако животът не е в състояние да изправи погрешките на хората, да превърне злото в добро и въглена в диамант, сам по себе си той няма смисъл. Вечният живот носи светлина, топлина и сила на човешките души. Като знаете това, стремете се към онзи живот, който внася светлина в ума, топлина в сърцето и сила в тялото. Само при това положение кармата ще се превърне в дихарма, въгленът – в диамант, злото – в добро. [8, с. 171]

Злото отстъпва пред доброто, а още повече пред Любовта. Като срещне същество, което не прилага Любовта, злото го мачка, мъчи, докато най-после го изяде. Обаче то отстъпва пред Любовта. То сяда на колене пред краката на Любовта, ближе ги, моли се, плаче, докато тя го прости и изпрати на работа. Тя му казва: Доведи ми всички онези, на които отне живота. И пред Любовта застават осакатени, измъчени, нещастни души. Тя вижда какво им е отнето и го връща двойно. Следователно, когато някой пита защо са го изяли, защо са му причинили зло, ще знае, че всичко това е допуснато, за да получи двоен дял. В това се заключава философията на живота. Вън от нея злото няма никакво оправдание. В заключение на това казвам: Всеки човек, върху когото се излива доброто има един дял от Божиите блага. Всеки, върху когото се излива злото, получава два дяла, т.е. двоен дял от Божиите блага. [99, с. 129]

Пътят за справяне със злото или за противене на злото, е Любовта. Който иска да се противи на злото, трябва да бъде въоръжен с най-доброто и мощно оръжие – с Любовта. Пред Любовта злото веднага отстъпва. Единствената сила, пред която и доброто и злото се подчиняват, е Любовта. Понеже Любовта идва вече в света, тя става господар и на злото и на доброто. Господарят на злото и господарят на доброто ще сложат венци пред нозете на Любовта и ще кажат: Управлявай както знаеш. [10, с. 178 – 179]

Грехът

Вашите нещастия в живота ви се дължат именно на това, че тръгнахте след царския син представител на черната ложа. С други думи казано: всички вие напуснахте Бога, всички вие се поругахте с Любовта и отидохте в света, дето и днес страдате. /31, с. 126/

Грехът е отклонение от Бога. Когато хората се отклонят от Бога, те имат разни цели, разни стремежи. В греха има разнообразие на идеалите, разнообразие на формите. В живота на праведните хора повидимому има едно въшно еднообразие към целта, която преследват.

На какво се дължи грехопадението? На отдалечаването на човека от Бога. Понеже бързината на движението, с което човек отива към Бога се намалила, той постепенно се отдалечава от Бога, поради което светлината, топлината и силата на човека се намаляват. Намаляването на тия елементи в човека причинява неговата смърт. Човек умира не само физически, но и духовно. Някои негови мисли, чувства и постъпки постепенно умират от недостиг на храна.

Правете разлика между погрешка и грях: погрешките причиняват страдание, грехът причинява смърт. ... Грехът, то е една зараза, една болест. Грехът е по-лош от проказата. Проказата е само на физическото поле.

Човек, който не може да обича Мъдростта показва, че е вплетен в една гъста материя, която препятства на Любовта да действа в душата, ума и сърцето. А щом не действа Любовта в човека, той се свързва с един по-нисш свят и спъва развитието си. Страданията и разочарованията, които хората изживяват сега, са резултат на връзката им с този по-нисш свят. В този случай, една чужда воля се е намесила в живота на човека, последствията на която намеса ще носи.

... Всякога, когато ви дойдат големи изпитания в живота, мрачни мисли и желания, знайте, че те не са ваши; те принадлежат на този свършено чужд на вашето развитие свят, който има свършено други цели, стремежи и намерения. Ако влезете в отношения с този свят, ще платите скъпо и прескъпо и няма да научите нищо друго, освен само страдания. [5, с. 51 – 52]

Във всеки един човек има зародиш на безсмъртието. Вечният еликсир го има в човека. Дотогава докато вие не грешите, еликсирът е у вас – кандидат сте за безсмъртието. В деня, в който съгрешите, този еликсир ще го вземат, ще го изкарат въвн от вас.

Господ каза на първите хора: “Няма да отваряте тази врата на смъртта”. Ева отиде, на вратата похлопа и отвори вратата.

Отровната храна, която човек яде в рая, е причина да затънат в грехове хората. Тази отровна храна внесе смъртта. Христос донесе друга храна от дървото на живота. “Който ме яде, има живот в себе си”.

Хората умират, защото се хранят с неестествена храна, умират, защото и мозъкът и сърцето се хранят с неестествена храна.

На първия човек му казали: “Слушай, по този път на доброто и злото вървят всички животни, той е един много дълъг и сложен процес. Та, като ядеш от това дърво, на какавида, на пеперуда ще станеш.” Затова му казал Господ: “Да не ядеш, понеже ще почнеш да умираш. В който ден ядеш, ще умреш и ще почнеш какавида да ставаш”. И като дошъл онзи професор, казал на Адам: “От какавидата като излезе човек, божество става”. “Ще влезна тогава в какавидата, щом божество мога да стана”. Казвам: Не е лошо човек да бъде какавида. И сега всички хора са какавиди.

От какво дойде смъртта в света? От непослушанието. Яденето от забраненото дърво не беше предвидено за хората, не беше предопределена такава храна. Бог каза да се яде от дървото на живота, а не от дървото за познаване на доброто и злото. Когато мислиш добре, когато се храниш добре, когато обичаш, ти се ползваш от дървото на живота.

Вторите хора в рая сгрешиха по причина на личните си чувства. Черепът на първата жена беше недоустроен. Писанието казва, че имало една драма. Онзи тъмният адепт, е влязъл няколко пъти в рая, държал е цели лекции. Изкушението не е станало изведнъж. Няколко години са минали, докато Ева се убедила. Тогава нейният череп се е изменил. ... Ева е била умна жена, принадлежала е към една окултна школа. И двамата с Адам бяха ученици. Когато Господ им каза да не ядат от забраненото дърво, Той им

предаде един урок за послушание. Там бяха дървото на живота и дървото на смъртта. Обаче Ева се изкуши от славата, от придобивките в света.

Личните чувства са свят на удоволствия. Дето са удоволствията, там е злото. Ще кажете, че човек трябва да си хапне, да си пийне, да се повесели. Не е лошо да си хапне и пийне човек, но той не трябва да се увлича в ядене и пиене, да губи съзнание. Всяко неестествено желание води към зло. [80]

В човека проникват низши астрални същества и го обсебват. Вие трябва да се освободите от стария човек, който като пихтия ви е обсебил. За да придобиете Божията Любов, всички трябва да сте готови за велики жертви. [99, с. 215]

Съвременните хора не търсят истинската свобода, те мислят само за удоволствия. [111, с. 187]

Ако най-първо вие искате да се удоволствате, ще закъсате.

Удоволствието нарушава свободата на човека. Който служи на удоволствието, той нарушава своята собствена свобода, нарушава и свободата на другите. Всяко нещо, което е за удоволствие – турете го настрана. Ако хептен нямате какво да правите, задоволете вашето удоволствие. Това е последното нещо в живота ви. [87]

Има невидими същества, в чиито интерес е да възбуждат енергиите в човека, за да черпят от него. Като се гневи, те използват тази енергия в него и го обезсилват.

Някой казва: Аз съм неразположен духом. Ние знаем причината, от къде идва всяко неразположение. Ако вие вечерно време заспите и дойде някой вампир, сложи своята уста и ви изсмуче кръвта, като се събудите какво ще усетите? Една голяма слабост. Защо? Защото този вампир изсмучал кръвта ви. Вие имате някое добро желание, но дойде някой вампир, изсмуче вашата кръв. Но ти като лягаш, трябва да си затваряш вратата, да не влиза този вампир. [36, с. 98]

Злото представя разумни същества, които живеят по закони точно противоположни на доброто. Тяхната задача е да вмъкнат човечеството в крив път. Щом помислите да направите едно добро или да предприемете някаква работа за своето развитие, те веднага се противопоставят. [59, с. 193]

Когато човек изпадне в неразположение, в обезсърчение, това се дължи на души изостнали в развитието си, които като не искат да вървят в правия път, влияят на хората и ги спъват. Те намазват лицето им с катран и казват: Вижте какви сте, на нищо не мязате. [11, с. 253]

Духовете ни завземат чрез прозявката и чрез гнева. Първите не са толкова опасни, но все пак винаги затуляйте устата си, когато се прозявате. При гневно състояние, когато разсъдъкът спре да действа, духът се изтласква вън, тялото остава празно и в такъв момент може друг дух да се загнезди в кръвта, който мъчно после се изгонва. Лошите духове, които са те обсебили, могат да излязат с пост, молитва, сила и знание. [113, с. 140]

Както животните страдат от човеците, така и хората – от астралния свят. [113, с. 274]

... има много изостанали души, които се привличат от вашата светлина, както и от светлината на всички духовни хора изобщо. Вие трябва да възпитавате тези души, а не да оставяте те да ви възпитават. [113, с. 273]

Някой ми казал лоша дума, виновен съм, че съм я възприел. Той е виновен, че е продал лоша стока, аз съм виновен, че съм я купил. Който обижда и който е обиден – и двамата са виновни. [113, с. 253]

Злото е в услугата, която вие правите. Когато дяволът извел Христа на покрива на храма, какво му казал? – “Хвърли се отгоре, ще ти дам всичките царства тук на Земята!” – Христос противопоставил ли се на дявола? Той му казал: “Махни се, сатано, отгук!” Христос не се уплаши. Той не се постави в услуга на дявола, защото знаеше, че злото като сила извън нас, не цапа човека. Когато злото се възприеме вътре в човека, тогава е опасно. [5, с. 209 – 210]

... думата “крадец” е обикновена, общопозната, но и съдържателна. Коренът ѝ – сог, се крие в санскритски език. Той означава причини и последствия, тъмнина, дисхармония. И в турски език думата “крадец” има същия корен “карас”, който прилича на индуската дума “карма” – съдба. Понятията “причина и последствие” имат по-дълбок смисъл, отколкото този, който се крие в думата “съдба”. Светлината и

топлината като проява на природата, съдържат в себе си различни качества. Светлината е носител на топлина, когато топлината, т.е. крадецът в широк смисъл на думата, отнема топлината... Значи тъмнината поглъща топлината, в която е скрит елементът на живота.

Като разглеждат проявите на своя живот, хората казват: Това е култура. – Култура е, но култура на тъмнината, т.е. механическа култура. Всяка механическа култура е преходна, несъществена. Тя взема повече, дава по-малко. В широк смисъл на думата, ние наричаме тази култура “култура на крадци”... От Божествено гледище крадецът представя човек, който се отдалечава от Бога. В процеса на отдалечаването си от Бога, човек проявява егоизма си, понеже е изгубил своята вътрешна светлина и топлина. [18, с. 130 – 131]

Всеки човек се намира под влиянието на змията, т.е. на животинското в себе си. Дълго време трябва да работите в съзнанието си, за да се освободите от това влияние. [54, с. 18]

Има нещо в човека, което никога и от никого не може да се задоволи. То е тъй наречената “плът” или змията на човека. Тя е голямата змия в света, която е умна, будна – никога не спи. Тя живее във всеки човек още от раждането му, но в спящо състояние и постепенно се пробужда. С пробуждането ѝ между духа и нея започва борба. Който не знае как да подчини змията на себе си, натъква се на големи бедствия; който може да я подчини да му служи, той придобива голямо богатство. Някой казва: Да унищожим плътта! Ти не знаеш, че като унищожеш плътта, ще умреш. Докато змията действа в тебе и ти ще живееш, щом тя престане да действа и започне да умира, заедно с нея и ти умираш. В живота на змията е животът на човека. Казваш: Защо Господ не премахне злото? – Ако се премахне злото и вие ще се махнете. Бог предпочита съществуването на един свят със змии, но с живот в него, отколкото един мъртъв, пуст свят без змии, но и без живот. Змията е за предпочитане пред смъртта.

Първите хора Адам и Ева бяха поставени пред дървото за познаване на доброто и злото, да научат правилата и законите, чрез които да се справят със змията, да използват нейната енергия и нейното богатство. Това знание се крие в дървото за познаване на доброто и злото. Когато змията дойде до това дърво, Ева не можа да се справи с нея. Тя взе плода, който змията ѝ даде, яде от него и отиде при Адама и той да го опита. Нито жената успя да разреши въпроса за плътта, нито мъжът го разреши. В това положение се намират и сегашните хора. Всички хора трябва да се върнат назад, да разрешат този въпрос. Без това разрешение не могат да вървят напред, този път е неизбежен. Бог няма да го мине заради нас. Той слиза на Земята между нас, учи ни да разберем законите на живота, но няма да ви избави от страданията, от змията. Всички трябва да се учим от нея. Тя крие в себе си всички тайни на живота. Духът се намира в непрестанна борба с нея, докато най-после я подчини да му служи. Змията, като реши да служи на духа, захапва опашката си. Ако не захапне опашката си и не умре, заедно с нея и вие ще умрете. Казваш: Не ми се живее вече сред тия страсти, които бушуват в мене. – Радвай се, че змията се събудила в теб. Със събуждането ѝ животът се е проявил в тебе. Ще служиш на Бога, а с тебе заедно и змията ще служи на Бога. Тя има велико предназначение. Христос – Синът Божи, дойде на Земята заедно със змията – с плътта. Той беше дух, но се облече в плът, прие рабски образ и се смири. Понеже разбираше законите, той подчини змията на Духа и я накара да Му служи. [99, с. 307 – 309]

Грехът е изопачаване на външния физически живот, т.е. на великия Божествен живот. Като говорим за греха, ние не разбираме духовния живот, а разбираме материалния живот на хората.

Причината за омразата се крие в материалния живот на хората.

Физическият свят е стомахът на човека, който е съставен от три области: ад – дебелиите черва, чистилище – тънките черва и рай – самият стомах. [66, с. 15]

... благодарение на животните ние знаем да ядем. Ако махнем връзките си с животните, веднага стомашната ни система ще се разстрои. Всеки, който иска да има здрава и добре уредена стомашна система, трябва да бъде разумен и да създаде правилни отношения с животните. [75, с. 87]

Сега човек трябва да се заеме с възпитание на своята плът, а не на своето тяло. Тялото не се възпитава, то е по-умно от човека. Това, което хората наричат плът, представлява безброй желания, които могат да се уподобят на обикновените семенца, попаднали в някаква почва. Желанията на плътта нищо не ползват човека, те трябва само да се обуздаят. [104]

Къщата ви, т.е. тялото ви трябва да бъде съградена така, че да разполагате добре с него; не можете ли да разполагате с него както искате, вие все едно, че живеете под наем. Затова казвам, че който не е господар на тялото си, той живее в чуждо тяло — друг е неговият господар. [52]

Който иска да бъде ученик, той трябва да бъде пълен господар на своето тяло. [104]

Духът е онова начало, което оживява материята, а плътта е съвкупност от човешки желания. [63, с. 334]

Често се запитвате защо човек не издържа в живота? Защо не издържа на изкушенията? – Това се дължи на силно развита стомашна система в човека. Стомахът представлява физическия живот на човека. ...Ако стомашната система на някой е силно развита, той не може да издържа пред големи изкушения и се проявява като неморален – много яде, много пие. Той не е в сила да превърне своите физически енергии в духовни. [107, с. 39 – 40]

Чрез своите чрезмерни желания вие сами си създавате нещастия. Затова трябва да се научите как да въздържате тези желания. Искате да реализирате много ваши желания. Така вие сами си създавате своето робство. [89, с. 8]

Човек трябва да има силни желания, но не многобройни. Силните желания стимулират клетките на органите на човека към известна деятелност. [85, с. 52]

Умът не е виновен за нашите погрешки, сърцето е виновно. Сърцето го наричат мекия принцип. Ако питате съвременните хора, всеки иска да живее охолно. Всеки иска да живее без труд. Всеки иска баща му да му остави наследство от 5 – 10 милиона лева, да има слуги, автомобили на разположение. Всеки иска да има готово ядене, пиене, а той да ходи като царски син. [36, с. 124]

Коя е причината за нещастията на човека? – Неговите желания. Много желания са многото яйца на рибите. Желанията живеят във водата както рибите... Няма по-чисто същество от рибата. Но и по-жестoko от нея няма. И човек като рибата има два живота: живот на духа, т.е. на чистотата, на Любовта; живот на плътта, т.е. на жестокостта. [95, с. 291]

... сега жените страдат от отровата на змията. Знаете ли коя е тази змия? – Тя е техния краен егоизъм. И жените и мъжете трябва да се спасят от тази отрова. Жената трябва да изсмуче отровата на мъжкия егоизъм, а мъжът трябва да изсмуче отровата на женското изопачено сърце. Само така мъжете и жените могат да си подадат ръце, да познаят, че те живеят заедно и могат да се разбират. [72, с. 84]

В користололюбието няма закон, който да регулира нещата. Користолобивият върви по наклон, както водата. Като слезе до дъното той се намира в трудно положение и пожелава да се издигне. Ако човек слезе и не може да се повдигне, т.е. качи, нищо не е научил.

Дали ли сте си отчет, защо вашите близки ви обичат? Ако в едно общество не ви обичат няколко души, това показва, че във вас има нещо нехармонично, с което те не могат да се справят. Ако никой не ви приема в къщата си, ако всички ви изоставят, аз изваждам лошо заключение за вас. Това значи, че не сте постъпили по закона на любовта. Опълчили сте целия свят против себе си. [109, с. 178]

Трябва да пожертвате онова състояние на егоизъм в себе си, онова животинско състояние, наречено още сатанинско, както и онова противоречие, онази омраза, онази завист, на които се натъквате в живота си. Щом ви обиди някой, низшето съзнание идва веднага. Докато човек не може да примири тези две състояния в себе си, той не може да направи крачка напред. Затова той идва на Земята да научи тези методи, тези велики закони, по които ще може да примирява всички противоречия в живота. [76, с. 12]

Обезсърчите ли се, насърчавайте се мислено. Пазете се от обезсърчения, които могат да бъдат резултат от крайно индивидуализиране, в което човек често изпада. Когато живее само за себе си, човек става краен индивидуалист. За да излезе от своя индивидуализъм, той трябва да мисли и за другите, а не само за себе си. Като живее само за себе си, човек подхранва само ония мозъчни центрове, които се намират на задната част на главата. Там се намира и центърът на честолюбието. За да излезе от егоизма си, човек трябва да развива центъра на милосърдието. Егоизмът се уравнива от милосърдието. Само милосърдието е в състояние да въздейства на човешкия егоизъм. [78, с. 75]

В животинското царство царуват грехът и страстите. ... В това царство правото е на страната на силния, а кривото на страната на слабия. [75, с. 81, 82]

Когато любовта има само външни проявления, като целувки, прегръдки, приставания, това е животинска любов. ... Приставането е животинско състояние. [75, с. 82, 83]

Време е вече хората да се откажат от своя минал живот, от проявите на животинското си естество и да дадат ход на светлите и красиви мисли и желаниа в себе си, останали в наследство от възвишените същества. Красивият и чист живот ще спаси човека. Чрез него той ще разреши своята карма и ще влезе в новия живот. Каквото посее човек, това ще и пожъне. Сегашният човек още не е орал и сял както трябва. На физическия свят отчасти е изпълнил тази задача, но малко е работил на полето на сърцето и ума си. Отсега нататък той трябва да обработва тия полета, да ги разоре и посее, за да може в близко бъдеще да получи някакъв плод. [35, с. 305]

Престанете да мислите, че сте мъже и жени. Похвалявам ви като души, като деца, като ученици. Ни най-малко не ме интересува, че вие сте се изпоженили. Кой мъж коя и каква жена има и това не ме интересува. Взели сте нещо, което не е ваше. Не е ваше това, което могат да ви го вземат. Някой е вегетарианец на физическия свят, води чист живот, не се жени, но в духовния свят е пълен месоядец. – Той е щестлавен, горд, подозрителен, господар.

Любовта на младия е влюбване, а ние говорим за любов, която живее в душата и е достойствие на всички хора. Влюбването има предвид формите.

За да дойдат до Божествения живот, на всички хора предстои велика задача: да работят върху себе си, да се изучават и във всяка своя мисъл, във всяко свое чувство и действие да различават човешкото от Божественото. [22, с. 48]

Външният свят е човешкият или тъй нареченият “малък” свят, а вътрешният е свят на Любовта или “големият” свят. [10]

Човешкото отблъсква, разделя хората. [22, с. 140]

Няма по-лошо нещо от това, човек да мисли от сутрин до вечер само за себе си. Най хубавото на света е от сутрин до вечер да мислиш за Бога, да мислиш за всичко, което Той е създал и в което ти участваш. Като мислиш за този или за онзи, като мислиш за хората, ти мислиш и за себе си. И като мислиш за Бога, ти пак мислиш за себе си; като мислиш само за себе си, ти сам си навличаш нещастие. [99, с. 216]

Щом се разкайвате за любовта си, това показва, че вашата любов е човешка. [22, с. 163]

Каква е разликата между Божията и човешката любов? В човешката любов има гниене, разлагане, болести, грехове, престъпления, смърт. В Божията Любов грях и престъпления не съществуват; гниене, болести и смърт не съществуват. В човешката любов има сиромашия, несгоди, недоволства и разочарования. В Божията Любов нези неща не съществуват. Тя включва всичко онова, което носи живот, знание и свобода. Който има Божията Любов, той разполага с всичко, каквото пожелае.

Правилният чонешки порядък води към Божествения порядък. [114, с. 335]

Човешката любов трябва да се пречиства, иначе тя внася нечистотии в организма; тя е причина за нечистата кръв в организма. Да пречистиш човешката любов значи да я замениш с Божествената. [66, с. 86]

Любовта не гори, но поддържа горенето. Това, което гори е материалната любов. И тая любов е нужна, но тя не може да гори, ако Божествената Любов не я поддържа. Всички противоречия в живота стават в човешкото сърце. Човешката любов изгаря човека. Тя се отличава по степента на светлината. Без топлина човек замръзва. Мощна е само Божията Любов; човешката любов е слаба, немощна.

Божествената Любов е голям вечен извор, който тече непрестанно. Той пълни всичко. [34]

Щастието съществува в любовта, която е в нас. Щастието е в това, да превърнеш известна отрицателна мисъл в положителна. Ти не можеш да бъдеш щастлив, докато не превърнеш нещастията си в горивен материал. Не можеш да обичаш, докато не превърнеш омразата си в горивен материал. Дотогава докато имаш слабост към парите, към славата, към гордостта, към жените, към удоволствията на живота, към вещите, никога не можеш да бъдеш щастлив.

Любов е това, което те прави силен, мощен, здрав, безсмъртен. Душата е образ на Бога, тя е безсмъртна, а една хижа няма защо да е безсмъртна. Величието на човека седи в неговата душа. Не заглушавайте с живота си живота на душата. Любовта, ако не влезе в живота ви, в ума и сърцето, в тялото да ви възроди, у вас всичко ще бъде мъртвило. Любовта, за която ви говоря, трябва да заживее у вас, че да оживи и съживи и вас и вашите ближни.

Кое е същественото сега? Че противоречието произтича от човешкия порядък, от човешкото разбиране. Благото, богатството произтича от Божествения порядък, от Духа, който носи новото в света. Дръжте се в Христовия Дух и не се обръщайте назад.

Когато човек мисли неправилно, кръвта нахлува в малкия мозък, дето са страстите и обикновените чувства, събужда се половата дейност, той се поддава на неестествени чувства. Нисшите чувства нищо не допринасят. Това е духовно пиянство. Човешката лична любов води към това пиянство.

Грехът е една микроскопическа, нищожна мисъл, която бутнеш ли малко, веднага те поваля на земята. Тя е повалила висши същества и вас ще повали. Затова казвам: От греха да ви е страх, да бягате като от чума.

Погрешките на хората са яйца, които се счупват върху тях и по този начин ги оцапват. Тия яйца могат да бъдат пресни, но могат да бъдат и развалени, вмирисани. Страшно е положението на човека, когато го ударят с развалено, вмирисано яйце. Страшно е положението на човек, който се движи в собствените си грехове и престъпления. Той е цял вмирисан. Дето и да ходи, тази миризма го приследва. Който иска да се освободи от греховете си, той трябва да избягва всички ония положения, които могат да стават причина да го замерват с яйца. [26, с. 8]

От духовно гледище всички болести, спътки и мъчнотии в човешкия живот се дължат на низши, ненапреднали същества, които влизат в човека и го връзват по различни начини. Те му създават ред препятствия, от които мъчно може да се освободи. [55, с. 69]

Всички болести в света не са ли израз на моралната поквара, която съществува вътре в човешкия организъм? Лекарите не могат да насмогнат на тия болести. [72, с. 100]

Грехът се дължи на личните чувства в човека. Личните чувства представляват особен род космическа енергия, която ако не се трансформира и разпредели между всички центрове на мозъка, причинява експлозия. Близко до личните чувства се намира центърът на съвестта, през който те трябва да минат. От вас се иска да научите закона на трансформиране на енергиите, да ги отправяте от един мозъчен център в друг. [66, с. 54]

Грехът е сила, която демагнетизира атомите.

Нека в ума ви да остане следната мисъл: не отделяйте духовния свят от физическия, защото всичко е духовно. [96]

Кога влезе страданието в света? – След непослушанието на първите човеци. След грехопадението Адам обърна погледа си навън и разбра, че е гол. Той обърна погледа си навън и разбра страданието, немощта и невежеството.

Кое е забраненото дърво от плодовете на което човек не трябва да яде? Човек всеки ден яде от това дърво и не знае кое е. Това дърво има много наименования: безлюбие, омраза, ненавист, злоба, славолубие и др. Всичко ниско, подло, отрицателно, което разваля и разрушава човека, е свързано с познаване на доброто и злото. Външно то е облечено в красива дреха, а плодовете му са позлатени, на слънцето светят. Така позлатени плодове, безлюбието минава за любов, а злото за добро. Някой ял от забраненото дърво и ме пита какво да прави, да се освободи от плодовете му. – От последствията не можеш да се освободиш, но трябва да приемеш страданията разумно, да ги понесеш геройски, за да се пречистиш. Щом се пречистиш и обновиш, любовта отново ще дойде. Ако любовта те посети без да си се изчистил, ти не можеш да се освободиш от злото. И в края на краищата пак ще изгубиш любовта. [10, с. 334 – 335]

... ако се проследят причините за човешките страдания, ще видите, че една от причините се дължи на натрупване на излишна енергия във физическото, умственото и духовното тяло на човека или тъй нареченото звездно тяло. Натрупването на тези ненужни вещества в различните тела на човека произвежда аномалия в неговия живот. За пример всички отрицателни чувства в човека като омраза, завист, гняв и др., се дължат на излишни вещества в неговото астрално или звездно тяло. Гордостта, самосъзнанието, амбицията и ред още отрицателни прояви в човека се дължат на излишни вещества в неговото умствено тяло. [65, с. 88]

Този живот, който ние имаме, не е от Бога създаден, той е от нас създаден. Има нещо чуждо в този живот. [43, с. 14]

Човек е абсолютно свободен. Злото и доброто са вън от човека и следователно, по свободата на своята воля той приема едната или другата сила. Никой в този смисъл не може да се оплаква от злото и от доброто. Злото съществува вън от нас, но не и вътре в нас. Влиянието отвън иде, но вътрешно ние сме абсолютно свободни кое от тях да избираме. Ако някой пита защо Господ създаде тъй света, казваме: Господ създаде съвсем другояче света. Ние сами сме пресъздали този свят. [43, с. 144]

Човек и Земята са едно – човек е живата Земя. [82, с. 126]

Дисхармонията, която виждате в природата, е създадена от хората. Тя е отражение на човешкия живот. Дисхармонията в човешкия живот създава натегнатост в атмосферата. Когато хората живеят в хармония помежду си и природата е весела и разположена. [69, с. 200]

Окултната наука доказва връзката между всички явления – физически и духовни. Божествената наука отива още по-далеч. Тя казва, че развалянето и подобряването на времето има връзка с живота на човека. Не говоря само за обикновеното време. Но когато се явяват бури, циклони, земетресения, те имат отношение към вътрешния органически живот, както и към мисълта на човека. [104, с. 59]

Видимите аномалии, които съществуват в природата, произтичат от онези факти, които ни показват нарушаването на разумните закони в света. [121, с. 53]

Параходите, които потъват, къщите които изгарят, както и смъртните случаи между хората – всичко това се дължи на човешките престъпления, на неразумния, неправилния живот на хората. [41, с. 18]

Сега от всички се иска добър, хармоничен живот. Помнете, че лошият живот на хората е причина за всички болести, страдания, сиромашия, бури, земетресения, циклони. [28, с. 47]

В човешкия сеизмограф се отбелязват както неговите лични слабости и добродетели, така и тия на неговите близки. Всяка човешка проява предизвиква точно определен ъгъл на отклоняване. [55, с. 50]

Неразположението на един човек само е в състояние да произведе пертурбация във всички окръжаващи. [28, с. 150]

Това, че аз искам да стана добър, това показва, че в света идва нещо ново. И когато хората станат много зли, това показва, че идва нещо страшно. [83]

В Европа идва едно земетресение, което ще започне от Север, ще разтърси цяла Европа, така че ще се помни туй земетресение с хиляди години. Обяснява се и причината на туй земетресение. В Стария Завет се казва: "Гледайте да не станат вашите дела и мисли толкова лоши, че да не може Земята да ги търпи вече".

Ние сме вече в последния период на епохата. Веднъж завинаги трябва да ликвидираме с лъжата, с измамата. Било е време, когато Бог е бил низходителен към нас, като към малки деца; други са ни носили, но сега сме възрастни. Законът се изменил, няма вече кой да ни носи. [74, с. 81]

Причината за земетресенията в която и да е част на земното кълбо, са всички живи същества. Те създават земетресенията. Чудни са хората, като търсят причината за земетресенията другаде, а не в себе си. Отрицателните мисли, чувства и действия на хората влияят върху Земята тъй, както експлозивните вещества, които като турят под някоя канара, тя се разрушава. Достатъчно е само да се тури запалка на тия вещества и всичко над тях хвърква из въздуха. Така се произвеждат и земетресенията. [37, с. 5 – 6]

Личните чувства представят събрана от векове енергия, която трябва да се вложи в работа. [13, с. 195]

Както каруцата разтърсва човека, така и трептенията на грубите думи, на отрицателните мисли и чувства произвеждат сътресения в нервната система.

Бъдете внимателни в мислите и чувствата си, защото лошите мисли и чувства са причина за злото в света. Дръжте в ума си светли мисли, а в сърцето си възвишени чувства. Като дойдат при вас, те ще ви донесат своето благословение, ще уредят живота ви. [28, с. 48]

Хората със своята мисъл могат да спънат нормалната дейност на вулканите и да ги подпушат, но с това ще подготвят големи катастрофи на човечеството. Вулканите това са отдушниците на Земята, затова по-добре е да седят отворени и да си действат по малко, за да не стават пакости.

Срещате някой човек, казвате му една дума, която веднага произвежда силна реакция в него. Защо? – Този човек има взривни вещества в себе си, които лесно експлодират. Той е избухлив човек. Той не е виновен за това. Достатъчно е да драснете клечка кибрит, за да се възпламени избухливото вещество в него, а заедно с това и вие да хвъркнете във въздуха. [29, с. 6]

Езикът на човека е скад от експлозиви. Драсне ли невнимателно клечката, подхвърли ли я небрежно някъде, човек се натъква на големи нещастия. Кибритените клечки не са нищо друго, освен думи, с които човек си служи. Едни от тях лесно се запалват и произвеждат взрив. Други пък не се палят лесно, вследствие на което не произвеждат никаква реакция в човека. Трети вид клечки са тия, които по естество са незапалими. Като знаете силата на словото, вие трябва да бъдете внимателни, да избирате думите, с които си служите. [29, с. 6]

Благодарете, че всяка дума, всяка мисъл и всяко чувство не се хващат. Благодарете, че всяка клечка кибрит не се запалва. Ако всяка клечка кибрит би могла да се запали, светът би се унищожил. Дойде ли това време, ние казваме, че е дошъл краят на света. [29, с. 7]

Онези нечисти мисли, онези нечисти желания, които човек храни в себе си, могат да се наслоят не само във физическото, но и в духовното му тяло. Следователно, допуснем ли в нас нечисти мисли или желания, колкото и да са малки те, произвеждат вътрешни пертурбации. [20, с. 25]

Планината иска от вас чиста мисъл. Ако мисълта ви не е чиста, ще дойдат бури, ветрове, дъжд, гръмотевици. Планината не търпи нечисти мисли и чувства. Тя не търпи нечист живот. Лошият живот на хората, които посещават планините, разваля времето. Щом времето се развали, те напускат планината. По този начин тя се освобождава от тях. Планината е единственото място, дето хората могат да се научат какво нещо е чистота. [50, с. 181]

Ако светът не се оправи, няма да се мине дълго време и той, заедно със своето богатство, ще се разруши и ще се намери на дъното на морето. Затова именно Бялото Братство работи усилено, приготвя хората за нова култура, за новия живот. Те се готвят да напуснат старата къща, с претоварени от богатство етажи и да влязат в нов свят, с нови условия на живот. [101, с. 140]

Материята е мъртва. И всеки, който живее там, той е мъртъв. Това е една мъртва материя, всмукана с всички отрови вътре. Вие сте сензитивен и влезете в някой дом, където двадесет години мъже и жени са живели в нечистота, вие едва бихте могли да издържите. Ако човек остане да седи там, трябва да има грамадна сила, за да издържи. Като почувства какво е мислила жената, какво е мислил мъжът, всички престъпления са вътре в къщата! ... съвременният свят: всички съвременни учреждения, всички здания, болници, твори, които сега съществуват, с изключение на някои паметници, всичко туй трябва да се събори. Това е закон. Когато Соломон съгради храма, той каза в него постоянно да се слави Името Божие. Но колко пъти се събаряше този храм и наново трябваше да го съграждат! Защо? Защото свещениците опетняваха храма.

Не искам да оставя у вас едно песимистично чувство, аз само казвам истината. Но ако някой каже истината, веднага мислите, че той е изменник. Че и вие, които убиване сте изменници. Вие, които не живеете добре с жена си, с брат си и вие сте изменници. Живеете ли един развратен живот, вие сте изменник. [43, с. 172]

Както не е все едно дали химикът получава вода или някое експлозивно вещество, така не е все едно с кой свят ще се свърже човек: с възвишения или с низшия. Някои думи, с които си служат хората, имат свойствата на водата - чистят, освежават, възрастват; други думи са подобни на азотната киселина: дето паднат, всичко изгарят. За да не причинявате пакости на себе си, нито на своите ближни, служете си с думи, които приличат на водата, а не с такива, подобни на азотната киселина.

Всяко нещо, което разваля добрите мисли, чувства и постъпки е азотна киселина. Под "азотна киселина" окултистите разбират човек крайно елестоятелен, горд. Значи гордостта се дължи на присъствието на азота в човешкия организъм. Като елемент азотът е крайно инертен, неактивен, не влиза в

съединение с другите елементи. Обаче, съедини ли се с водорода и кислорода, той образува азотна киселина и става активен и опасен. Поотделно водородът и кислородът не са опасни елементи, но заедно с азота те образуват силната и разядлива азотна киселина. Глицеринът е безвредно съединение. Внесе ли се в него азота, получава се нитроглицерин – силен експлозив. От него приготвят динамита. Първи, които откриха експлозивните вещества са падналите ангели. Те живеят между хората, дето и до днес правят най-страшните експлозиви. [107, с. 232 – 233]

Често се проповядва на хората да приложат Любовта като цяло против експлозивите. Всички болести, недъзи, скърби се лекуват с Любовта. Затова е казано, че знанието възгордява, а Любовта назидава. Знание без Любов носи нещастие, знание с Любов носи благословение. Животът, в който гордостта се проявява носи нещастие; живот роден от Любовта носи щастие. [107, с. 234]

Природата не търпи никакви противодействия. Който не я слуша, тя ще го разтърси. Същото научно обяснение се прилага и при земетресенията. Земетресенията се дължат на напрежението, което изпитват силите на Земята в междумолекулните ѝ пространства. Това напрежение предизвиква разширяване на тези пространства, което се изпитва от нас като земетресения. Напрежението върху силите на природата не е нищо друго, освен космическа енергия, която иде от хората, от всички живи същества на Земята. Живите същества са врати, проводници на енергии.

Следователно, материята живее и съществува поради космичния човек. Ако той умре, т.е. престане да живее на Земята, и Земята ще умре – няма повече да съществува. Ние сме дошли на Земята, за да може тя да живее. Значи недиференцираната материя приема живота, който минава през хората. Когато казваме, че човек е причина за земетресенията, подразбираме онези човешки мисли, които са в състояние да подпушат междумолекулната енергия на Земята. Чрез земетресенията природата стресва хората, уплашва ги, а по този начин тя трансформира енергиите си. Когато се проповядва на хората да живеят добре, да не изтезават и да не колят животните, целта е да ги заставят чрез молитви, чрез добри дела да преработят недиференцираната енергия на Земята, да отпушат запушените ѝ отвори, да се избегнат земетресенията и катастрофите, които стават в природата. В Божествения свят не съществуват никакви сътресения, никакви катастрофи. Там всичко е абсолютна хармония. Дисхармония съществува само на физическия свят, причина заради която са хората. [28, с. 116 – 117]

Докато със своя живот човек става причина за подпушване на междумолекулните и междуатомните пространства в своята нервна система, а оттам и на Земята, злото винаги ще го следва във формата на земетресения, експлозии, нещастия, страдания. Дали разбира причините на тези неща не е важно. Един ден все ще ги разбере, ще престане да се подпушва.

Атомите и молекулите са живи, разумни същества. Между тях съществуват нежни чувства. ...

При всяко съединяване на атомите се образува топлина, някога и светлина, придружена с малък взрив, който химиците означават с думата "реакция". Този е вътрешният живот на атомите. Външният живот на атомите е подобен на говора, на звуковете, които се чуват от грамофонните плочи. Те говорят нещо без да разбират какво говорят, декламираят или пеят нещо, без да се разбират.

Знанията, които сега ви давам са нови. Те се отнасят до шестата раса, а не до петата. Петата раса ще си замине със своите стари възгледи. Шестата раса има нов морал, който почива върху закона на Любовта. Новият човек ще се разговаря с атомите и молекулите на тялото си като с приятели. Сутрин като става от леглото си, ще ги запита в какво състояние се намират, имат ли излишна енергия в празните си пространства, за да вземе мерки да отвори всички пътища, да излезе тази енергия навън. Ако те кажат, че имат излишна енергия в себе си, той веднага ще направи едно добро дело и ще ги освободи от излишния товар. Затова именно се препоръчва хората да правят добро. Когато някой човек усети в себе си излишна енергия, за да се предпази от експлозия, той трябва да направи едно добро дело. В каквато форма и да е доброто, то непременно трябва да се извърши. [28, с. 124 – 125]

Отнемане

Човек живее, докато душата го посещава. Прекъсне ли се връзката между душата и човека, последният заминава за другия свят. Това заминаване наричаме смърт.

Прекъсне ли се връзката с Бога, човек е осъден на смърт.

Няма по-страшна смърт за човека, ако успеят да го отклонят от Бога.

Смъртта не е нищо друго, освен прекъсване на връзката на душата с Бога.

Прекъсне ли се връзката между Бога и човека, настава духовна смърт, която е по-страшна от физическата.

Докато мислиш за Бога, смъртта не те бута. Тя седи с благоговение. Тя търси като тебе хора. В мига, когато няма да мислиш за Бога, като престанеш да мислиш за Него, тя ще те клъвне.

Човек умира поради прекъсване връзката си с Първата Причина на нещата. Когато животът на човека не е в съгласие с Божествения, виждаме, че смъртта неотстъпно, неотклонно го следва. Държите ли човека дълго време без въздух, без вода и храна, той непременно ще умре.

Човек умира, защото няма светлина в ума, топлина в сърцето и сила в тялото си. Щом токът на енергиите се прекъсне, животът се прекратява. ... Колкото и да е отредено на човека да живее, той трябва да учи. Всеки ден той трябва да внася в ума си по малко светлина, в сърцето си – топлина, а в тялото си – сила. Като замине за другия свят, първият изпит, на който ще го подложат, ще бъде върху светлината, топлината и силата.

Съществува един закон в света, който регулира щастието. Този закон казва, че Бог държи всички хора в ума си. Всички ония, които съзнават това, те живеят. Като извършат някакви погрешки, хората хвърлят облаци в Божествения свят. Тия облаци пречат на Бога да ни вижда. Престане ли Бог да ни вижда, ние умираме вече.

Хармоничните отношения произвеждат живот, а дисхармоничните – смърт. Колкото и да философства човек, животът и отношенията му към Бога могат да бъдат хармонични или дисхармонични. Ако отношенията му са хармонични, той ще се радва на живота, т.е. Бог ще живее в него и той в Бога. Не са ли хармонични отношенията му, смърт го очаква.

Смъртта е разрушение на всякаква егоистична мисъл и желание. С нея Бог разрушава всички сгради, в които лошите духове са се вградили.

Туриш ли началото на мисълта да живееш за себе си, турил си началото на своята смърт.

Не помагаш ли на другите, ще те задигнат.

Смъртта казва: долу всякаква собственост! Тя лишава човека от имотите му, от всичко, което притежава на земята. Не може да познае Бога този, който мисли само за благуването си. Ще напълниш стомаха си с агнета, прасета, кокошки и ще мислиш за Бога! Това е невъзможно. Това значи да натовариш колата си с нечистотии.

В смъртта човек изучава един от великите закони на живота – даването. Като умре, човек дава всичко, което е придобил на земята. Смъртта подразбира закон на даване. Като дава, човек става щедър. През целия си живот той е събирал, мислил е само за себе си. Смъртта му налага да мисли за другите – да раздава. Около него се събират по-малките му братя и си устройват пиршество.

Христос дава пример за богатия, който имал много жито, напълнил житницата си и казал на душата си: "Сега имаш много да ядеш и пиеш. Ще се радвам и ще се веселя!" Но Бог му казал: "Глупако, тази вечер ще взема душата ти. На кого ще оставиш всичко това?" Не мисли, че ако имаш пари в банката си осигурен. Твоят живот е къс. Ти не се уповавай само на парите си. Ако имаш 100 милиона, те могат да бъдат като един лев. И не трябва да се обезсърчаваш. Без пет пари да си, пак да си богат, ти трябва да се чувстваш над условията. И при 100 милиона да имаш, пак да се чувстваш, че нищо нямаш. И при двете условия ти трябва да не се забравяш. Разумният човек разполага с всичко онова, което има в природата.

Турете едно правило: каквато и да е лоша мисъл да не храните, понеже тази, лошата мисъл ще остави отпечатащи и тия отпечатащи в ума много мъчно се чистят.

И смъртта, която хората претърпяват на земята, не е нищо друго, освен освобождаване от тия отпечатащи. След като се опетни мозъкът, след като се опетнят всички дрехи, които имаш, Господ, като види, че не можеш да се чистиш, казва: "Дигнете го от земята, съблечете му дрехите, нови дрехи му дайте". И пак се въплътиш. Ще дойдеш на земята. Съгрешиш – пак същия процес – пак ще хвърлиш дрехите, пак нови дрехи ще ти дадат. Събличане, обличане.

Обичате ли поне едно лице в света, тогава и знанието, и мъдростта, и поезията, и изкуството, и науката, и философията придобиват смисъл. Кое е това лице, което трябва да обичате? Не, хората на земята са само едни сенки, отражения. Вие трябва да намерите душата на този, когото обичате. Наистина, душата не живее в тялото на човека, но заради нея ще обичате и човека. Душата има Божествен произход.

В нея Бог живее. Намерите ли душата на човека, вие ще бъдете готови на всякакви жертви. Божественият закон гласи: обичате ли една душа, вие ще обичате и всички останали. ... смъртта е резултат от неправилното приложение на Любавта. Който не люби, той непременно ще умре. Казано е в Писанието: “В който ден ядеш от дървото за познаване на доброто и злото, ти непременно ще умреш”. То значи: в който ден се откажеш от живота и престанеш да живееш съобразно Божията Любов, ти ще влезеш във вечните противоречия, дето всичко се обезсмисля. В този живот човек постоянно губи, докато най-после се превърне в животно.

Докато има един човек, който те обича, ти можеш да останеш на Земята; няма ли нито един, който да те обича, ти непременно трябва да заминеш. Престане ли и този, последният да те обича, ти непременно ще умреш. Искаш или не искаш, ти непременно ще умреш.

На какво се дължи остаряването? На образуването на сложни съединения, които се натрупват в тъканите, без да може организмът да ги усвои. ... Във всеки организъм съществува една централна клетка – монада, около която всички останали клетки се групират и образуват даден организъм. Докато организмът е жив, между централната клетка и всички останали клетки съществува известна връзка. Щом тази връзка започне да се къса, клетките се разединяват една от друга, отделят се от централната клетка и организмът умира. Това наричат хората смърт, разваляне на съдружието.

Ние умираме по единствената причина, че първоначалните клетки, от които сме създадени, ги изгубваме. Като изгубим повече от половината клетки, ние сме осъдени на смърт. Те не функционират, отровени са. Отравяне става и чрез мислите, чувствата и волята.

Този човек, който е умрял, той отдавна е започнал да умира, множество клетки на тялото му още преди 10 години са почнали да се разлагат. Няма го в тялото пълноценния живот, друг живот го е заместил.

Божественото в теб ще те напусне, ще остане смъртното. Бог оттегля Духа Си, остане нещо в тебе, но то е смъртно, то умира.

Всички хора, от които излиза неприятна миризма, са пътници за другия свят. Те не са завършили своето развитие на земята и ще отиват и ще се връщат постоянно, докато почнат да ухаят.

Всякога може да се почувства кой е близо до смъртта. От преди 10 – 20 години започва да мирише, процесът на гниене е започнал. Онзи, който ще живее дълго не мирише лошо, а ухае като цвете.

Когато вървя по улицата, аз чувствам онези хора, които ще умрат – от тях излиза една неприятна миризма. Ако някой е осъден на убиване и това се познава, този човек още не е умрял, но от него излиза лоша миризма. Когато отида при някой болен, който ще оздравее, аз усещам, че от него излиза една приятна миризма. По това се познава, че този човек ще оздравее.

Заминаването от този свят можем да го наречем издигане – заминалият се издига.

Смъртта е ангел с две лица: едното лице е страшно, а другото лице е толкова красиво, че по-красиво от него няма.

Няма по-страшно нещо да умреш без Любов. Няма по-хубаво нещо да умреш с Любов.

Смъртта е страшна за онзи, който не се отказва от себе си, но смъртта е благо за всички, които се отказват от себе си.

Молитвата не спасява, но помага за пречистването на човека.

Докато човек не върне всичко, което несправедливо е взел, той не може да се изправи. Това очаква всички хора. Те търсят лесния път, но трябва да знаят, че ангелът на смъртта иде вече! Голямо дупчене предстои. Можете да се молите по десет пъти на ден, това нищо не значи, дупчене ще има. Едно може да ви спаси – да произнесете Името Божие.

Днес хората страдат и боледуват, защото много връзки ги държат за земята. Ако погледнете човек с око на ясновидец, ще забележите, че той е обвързан от главата до краката с хиляди нишки, някои единични, някои двойни. Пожелае ли да се издигне нагоре, веднага нишките го дърпат надолу.

Като дишате добре, вие ще можете свободно да излизате от тялото си когато пожелаете и тогава няма да умирате от задушаване, но ще излезете свободно.

Ако си се научил да дишаш етер, при умиране е лесно, но ако не знаеш как да дишаш етер, мъчно е – излизаш, връщаш се, излизаш, връщаш се.

Доброволно трябва да оставиш тялото си, като го погледнеш да не ти се свици.

Имали ли сте опитността да излизате във от тялото си и да се връщате отново в него? Това е една от възможностите на човека, с която малцина разполагат.

Не мислете, че като се умре, така лесно ще се освободиш. Ако вие погледнете човека, той е свързан с безброй нишки, всяка малка частица е свързана с мрежи, дълги като паяжина, конци навсякъде. Аз ви виждам всичките в конци навързани.

На земята докато си през земния живот, всеки ден ще късаш по един конец – 365 в годината – и на 120 години като бъдеш, ще късаш всичките конци, които те държат. Душата е като балон, свързана с конци. Трябва да се късат всички конци, душата да се върне с богатствата, които е придобила. Душата ще иде с опитностите, които е придобила. Чувствата, мислите и постъпките, това са едно богатство, което ще разработваш в другия свят.

Гледайте да прощавате на хората, за да може като умрете, веднага да се освободите. Иначе душата ви дълго ще гледа изгнването на тялото.

Хубаво е човек да не вижда как се събаря тялото му, затова да не се привързва много към земята, към вещите и близките и да прощава.

Докато не се освободите от всички земни връзки, не можете да минете в по-висок свят.

Смъртта е освобождаване от всички заблуждения. Да умре човек не е лошо, но докато къса окончателно конца, който го свързва с близки и със земята, голям зор ще види.

Мислете сърху онзи стих, в който Христос казва: “Отивам да ви приготвя място и когато ви приготвя, ще дойда да ви взема”.

Всички трябва да имате пригответено място. Трябва да имате Любов и никой да не отива на другия свят, докато не му е пригответено мястото. Когато му е пригответено мястото, тогава да отива.

Сега някои от вас искате да идете на оня свят. Няма какво да идете в оня свят! Като дойде време, ще ви вземат оттам. Плодовете като узреят сами не отиват на гости при разумните същества, но разумните същества отиват при тях. Събират ги в кошници, занасят ги дома. Като узреем на земяна, ще дойдат и ще ни занесат.

Ако някой си замине 10 години по-рано, то 10 години ще остане тук, за да си свърши работата, защото на човека му трябва опитност, материал. Духовният свят е една широка област, дето трябва материали.

Всеки, който заминава преждевременно, прекарва много години между Небето и земята при един неопределен живот. Онзи и този свят са едно и също нещо. Достатъчно е да погледнете с око на ясновидеца, да видите колко много неща от невидимия свят ви обикалят.

Които са заминали преждевременно и неподготвени, не са влезли в онзи свят, но са още на земята, дето водят усилена борба за съществуване. Страшно нещо е да умре човек преждевременно! В борбата си за съществуване той причинява големи пакости на живите хора.

Когато дойдеш до зенита, тогава ще напуснеш този свят и ще отидеш при Бога и пак ще бъде изгрев в духовния свят. И тогаз ще бъдеш щастлив.

Докато не станете господари на мисли, чувства и постъпки, не можете да влезете във възвишения свят.

Всъщност красивият живот е горе и онзи, който отива горе, отива в красивия живот. Ние може да желаем да ни се удължи живота тук, за да работим за Бога, обаче това ще ни се прихване, понеже с това се лишаваме от красивия живот горе.

Когато дойде смъртта, ще дойдат вашите приятели отгоре. Най-напред ще се ноявят двама ангели, облечени в светлина, ще ви вземат и ще ви ръководят, няма да ви говорят за смъртта. Те с любов ще ви изтеглят и ще напуснете тялото, като че излизате от къщи и си заминавате.

Хората като започнат да умират, казват, че им става тъмно. Като минат първата гама на светлината от седемте тона, то е физическият свят. След това иде тъмната зона. Някои минават тъмната зона и казват, че светло им става. Той ще мине от първата гама на светлината във втората гама на светлината. Като мине, влиза в другия свят. А светлината на оня свят е по-мека и по-хубава. В сравнение с нея физическата светлина е по-остра.

... Вие може да минете от едната гама на светлината в другата, но за да минеш, ти трябва да се освободиш от всички впечатления на физическия свят, трябва да изолираш от ума си всичките впечатления, които физическият свят има във вас. Щом изолираш ума си от тях, ти ще минеш в другия свят.

И в оня свят има противоречия. Има една зона, като влезеш, няма да остане тежка дума от памти века, която да не ви турят на гърба. Ще минете през такива изпитания, през целия ад, най-ужасните работи. Там трябва да бъдете въоръжени с танкове, някъде маски трябва да имате. Не е лесна работа да минавате от този свят в другия. Някой път ангел седи, ще ви вземе на ръце, но някой път ще излезете – няма никакъв ангел. Тогава ще ви погнат духовете. ... Вие трябва да учите закона на смирението. Ще се смалите, ще се смалите и най-после не ви виждат – изгубите се, освободите се, но ще изгубите и формата. Ще ви нападне една тъга. Спасил си се, но всичко е взето, нищо не е останало. Минаваш, никой не иска да знае за тебе, забравен си, никой не ти обръща внимание, ти си чужденец.

Като минеш от физическия свят към духовния, има една голяма пропаст; ти като дойдеш там, ще се уплашиш. Като дойдеш до духовния свят, ще почнат да треперят краката ти, ще се люлеееш. Колкото и да си духовен, почнеш да трепериш, ужас те обхваща, понеже губиш основа, няма на какво да стъпиш. Увисне кракът ти. Тук, на земята е добре, а там няма къде да туриш крака си, увисваш във въздуха. И дето ги е страх хората да умират, не че е толкова страшно, но страшна е бездната, която съществува между този свят и другия свят.

Има една тъмна зона около земята, в която витаят всички отрицателни човешки мисли, желания и постъпки. Докосне ли се до тях, човек настръхва. Когато възвишените същества минават през тази зона, те като Мойсей дигат тоягата си и я разделят, отварят си свободен път. Който има знания, лесно минава тази зона, който няма знания, дави се в нея. Мостът, който свързва тъмната зона със светлата е много тесен, като конец. Праведният лесно минава по него. В това отношение той е акробат. Грешникът обаче, като дойде до него, колебае се, завие му се свят и пада в пропастта. Затова е казано, че когато заминава за другия свят, човек трябва да се откаже от всичко земно, от всичко човешко, нищо да не носи със себе си. Само така той може да мине благополучно тъмната зона. Като познава човешката природа, Бог е поставил тъмна зона за граница между този и онзи свят, да не стават никакви кражби. На земята можеш да крадеш колкото искаш, но в Обетованата земя не се позволяват никакви кражби и престъпления. Там можеш да занесеш само светлите си мисли и желания. Там всичко е безсмъртно.

И ако тръгнете за онзи свят, целият път на живота е минират. Има все мини. За да заминете на другия свят, трябва да дойдат най-малко три ангела. Един ангел ще ви носи на ръцете си и двама ще ви ескортират. Други ще ви нападат и тези двамата ще ви бранят. Ще има много неприятели, които ще ви атакуват от всяка страна. И благодарение на тези ангели, ще минете през тази опасна зона, за да влезете в другия свят.

Няма по-мъчно нещо без превозни средства в оня свят. Има една смъртна река, през която трябва да минеш, пък мостовете са развалени. Водата е толкова нечиста, че ако речеш да преминеш през нея, да я прегaziш, трябва ти 250 години докато се изчистиш от смрадта. На тази река има тънък конец, като паяжина, прокаран над реката. По този тънък конец реката трябва да минеш и то без върлина. Ако не можеш да държиш равновесие по този тънък конец, може да се наклониш на една или на друга страна и да паднеш в реката.

Как ще минете от този свят в другия свят? Ще минете по един конец, както на тези, копринените върви. По този мост ще мине душата от този свят. Та, праведната душа ще мине, няма да падне. А грешната като се опита да мине и хоп, падне вътре и ще иде в ада.

Та казвам, когато говорим за добрия живот, за любовта, за радостта, за истината, подразбираме онова състояние, че като дойдем до този конец, да имаме равновесие. Любовта да бъде в центъра, отляво ще бъде мъдростта, отдясно ще бъде истината. Тия трите божествени сили ще ни прекарат през тънкия мост. Ние ще бъдем в безопасност. Любовта, Мъдростта и Истината са необходими за минаване от този свят в другия, за да можем да минем през тази смъртна река. Някои казват: "Защо трябва да обичаш?" Ще се учиш да обичаш, защото ще пазиш равновесие. Ти казваш, че не можеш да обичаш някого, понеже има смрад, краката му миришат, дъхът му мирише. Ако тук малкия смрад не можеш да го носиш, ка ще го носиш онзи, в който ако паднеш, 250 години трябва да се переш, докато се изчистиш?

40 дена ще минат, докато се мине от този свят в оня свят – 40 дена ще пътуваш, докато минеш от единия бряг до другия бряг. Ще ходиш, ще се връщаш, ще ходиш, ще се връщаш 40 дена, на 40-я ден ще ти отворят вратата. Има врата там, за да минеш в другия свят. Идеш до вратата, ще се върнеш назад. 40 дена наред ще те изпитват. Най-напред ще те питат как си живял, върнат те назад. Пак отидеш, пак чукаш, ще те питат как чувстваш, как обичаш хората, как мислиш. Ще ходиш, ще ти задават въпроси и ти ще отговаряш. Ако на всички въпроси отговориш както трябва, ще ти отворят вратите, ще влезеш в другия свят. Ще те приемат вече да живееш.

Заминалият трябва да мине през една тъмна зона и само онези, които разбират законите на материята, могат да минат през зоната, без да ги забележат низшите духове. След смъртта низшите духове почват да гонят човек в тъмната зона, за да откраднат това, което той тоси. Който е живял добре, лесно ще мине оттам, но е мъчно за онзи, който не е живял добре. Такава душа до 40 дни от смъртта е на големи изпитания. Не гонят тези, които имат билет. А кое е билетът? Билетът е вратата.

На един праведник танкът му е направен от диамант, нищо не може да го пробие. Ако речеш да минаваш в другия свят, има един неприятел, ще те обстрелва с оръжието си, с картечници, с най-модерни оръжия. Като минаваш, удрят те с тия снаряди. Човешките мисли, човешките чувства и човешките постъпки са броня. То не е лесна работа. Ще има един ангел да те ръководи, но този ангел ще те тури в танка, който ти сам си направил. Той ще върви напред със своя танк, няма да те тури в неговия, а ти със своя танк ще пътуваш. Ако не го пробият гранатите, ще идеш в другия свят, ако го пробият, ако ти развалят танка, ще се върнеш назад. Туй го наричат прераждане. Пак ще направиш друг танк, ще дойдеш до смъртта, оня неприятел пак ще те обстрелва.

Как може да се спаси една душа така преследвана? Само със закона на смаляването, на смирението.

И ти ще станеш толкова малък, че никой не може да те види, ще се освободиш от всичко земно. И като се върнеш, ще се върнеш пак такъв, какъвто си излязъл. Хората, като се отдалечават от Бога, големи стават. Но при Бога малки стават. При Бога се връща той. И той трябва да се върне много малък.

Разликата между праведния и грешния е, че грешникът носи много кувари, а умният, праведният носи само едно малко куварче... Праведният преди време е пренесъл богатството си, не го носи със себе си.

Както не се позволява от Божествения свят да внесеш нещо на земята, така и обратното не се позволява. Като идваш от Божествения свят на земята, на границата има митница, дето всичко секвестрират и остава там. От Небето тръгваш с много кувари, но като дойдеш до митницата, всичко оставяш. Също така, като отидеш от земята на Небето, пак ще оставиш всичко на митницата. ... единственото богатство, което човек ще занесе със себе си в оня свят, е мекотата на неговия дух, мекотата на неговата душа, мекотата на неговия ум и мекотата на неговото сърце.

Когато човек напуска земята, единственото нещо, което ще занесе със себе си са трите атома: един, който носи богатствата на неговия ум, друг, който носи богатствата на сърцето му и трети, който носи богатствата на волята. Представете си какво ще бъде богатството му. Един атом се изчислява на една 25 милионна част от милиметъра. То значи да разделиш милиметъра на 25 милиона части и да вземеш един. С тия три атома, с това богатство ще влезеш в другия свят. Какво ще правиш с тях? Но в един атом има толкова много енергия, че може да движи земята за 1000 години. Толкоз много скрита, компресирана енергия има, че може да движи земята 1000 години. Какви са били тия разумни същества, които са могли да компресират тая огромна енергия в такова малко пространство?

Когато си заминем, ще ни посрещнат в космоса разни същества от различни йерархии, които живеят в общества, според степента на своето развитие, както тук на земята – хората в държави. Както тук ни искат паспорт, за да минем от една държава в друга, така и там искат. Ще ни кажат: “От къде идваш?” Трябва да отговориш: “От България”. Питат още: “Закъде отиваш?” Да отговориш: “За Царството Божие”. Тогава ще ни пуснат да минем.

... ако не влезеш в Бога, страданията ти ще останат. Като влезеш в Бога, ти се освобождаваш. До последната митница твоите кредитори ще те държат. И като влезеш в Бога, никой не отива по-нататък. Това е последната митница и твоите кредитори казват: “Оставете го вече, той отиде на другата граница”.

На Небето болни хора не приемат. Там ще ви запитат: “Защо сте болни? Пари ли нямахте, храна ли нямахте, въздух ли нямахте, вода ли нямахте? Всичко това ви е дадено в изобилие, но вие не сте го използвали както трябва. Хайде сега идете на земята, да се научите правилно да се ползвате от благата”. Духовните хора трябва да бъдат абсолютно здрави по тяло, по сърце и по ум.

В духовния свят като преглеждат човека го събличат гол. Всички обвивки на тялото снемат една по една, докато дойдат до обвивката, която Бог му е дал. Едничката обвивка, която не разгръщат, то е тази, която Бог е направил около човешката душа. Тази обвивка никой не е пипал никога.

Един ден, когато отидете на онзи свят, няма да ви питат как сте живели, но ще прекарат светлината през вас и всичко ще се очертае на екран. Ще ви кажат: “Гледайте сега, сами да видите какъв живот сте прекарвали на земята”. Вие ще видите живота си в картини от начало до края. ... ще ви питат: “Харесвате ли всичко това?” Вие ще се ужасите от това, което видите, но красиво е да видите своите животи и да се изправите. На този екран вие ще видите и добрите работи, които сте правили и лошите и по този начин ще можете да се поправите. Като видите погрешките си, ще видите, че много неща не са били така, както сте ги мислили. Тия картини ще ги видите в един по-висок свят от физическия.

Представете си, че идете в оня свят, как ще ви съдят? Вие показвате какво сте писали с езика си на цели тевтери. Казвате: “Господи, ние живеем на земята”. Той ще отвори книгата на живота, ще види какво сте писали. В тази книга е написано всичко, каквото сте говорили. Ще вземе някой ангел, ще започне да чете тази книга и ти ще почнеш да се мъчиш от тези думи, които си написал. Ще станеш толкова чувствителен, че ще пожелаеш от оня свят да те пратят на земята, да изправиш всичките погрешки. Такова съчинение не се пише. Тогава ще се върнеш на земята да поправиш тезата.

Всеки един от вас е справочна книга за невидимия свят. Отдето сте минали, сте записали образите, които сте срещнали. Като вземат тези книги, тези информации от вашия мозък и от вашия слънчев възел, ще ги четат.

... в онзи свят ще се срамувате, че не сте правили добро. Ще ви е срам, че при тези блага, които сте имали тук, не сте направили едно добро. Ще видите, че този-онзи е направил това-онова, а пък ти нищо не си направил.

Мислите ли, че за онази светлина, която ви се изпраща от невидимия свят, няма да ви търсят сметка за нея? Мислите ли, че няма да ви търсят сметка за хляба, който сте яли или за енергията, която сте изразходвали? Ще ви държат сметка за всяка ваша дума, която е казана напразно. Ще филмират пред вас целия ви живот с най-големи подробности, за да видите как сте пропилили времето си и как сте харчили безразборно енергията си.

Всичко е хронизирано в невидимия свят.

Навсякъде си ти. Гледаш някой пронизан с нож, някое говедо заклано, кокошка заклана и изядена. Ти гледаш, но и те те гледат. Навсякъде те следват. Вървиш като виден човек, дошъл от земята и отиваш при Господа. Като те види с тая свита, Господ казва: “Върнете го с всичката му свита, отдето е дошъл!” Като влезеш в оня свят, много неща, които тук са били скрити, ще изпъкнат. Никой няма да ти каже дума, но делата ти ще вървят след тебе. Ти ще напуснеш оня свят и отново ще дойдеш на земята.

Онова, което ти имаш тук, на земята, то ще иде с тебе горе, на Небето. В Небето, в широкия свят, с тебе ще дойде. Ти ще тръгнеш за оня свят и ще тръгнат с тебе всички твои мисли. Сега, ако вие тръгнете за оня свят, с вас ще тръгнат агънца, кокошки с отрязани глави, всичко каквото си направил, ще върви подире ти. Като се обърнеш, подир тебе цяло едно стадо върви.

Когато кажеш, че искаш да умреш, то значи да си готов да отидеш в другия свят и да ти е приятно това. Трябва да имате разбиране за нещата. Онзи, който умира по този начин, ще го повикат в онзи свят, но

няма да го заравят, свещеници няма да го опяват. Вие ще си заминете тъй, както е зминал пророк Илия. Ще кажете: “Аз заминавам за далечна страна”. Заминете ли така, никой няма да знае къде сте и гроба ви никой няма да знае. Това значи отиване в онзи свят.

Душата, която си заминава, ако не е свободна от връзки, остава тук, долу да живее. За да отиде във висшите сфери, тя трябва да се освободи от всички земни връзки. Човек, който е много привързан към този свят, след смъртта си отива в по-лошия свят, а който не е привързан, отива в по-добрия.

Като влезеш в онзи свят, ти не трябва да имаш абсолютно никаква тежест. Ако ти имаш тежест една хилядна от милиграма, не можеш да останеш там. Средата там е толкова рядка, че по закона на земното притегляне, ти веднага ще слезеш тук на земята. Когато Христос казва, че трябва да се отречем от всичко, той има предвид онази тежест, която пречи на човека да се движи свободно в рядката среда. Под думата тежест ние разбираме земните закони.

За да влезете в онзи свят, вие трябва да имате един ум, който да работи с неговите закони, едно сърце, което да работи със законите на онзи свят и една воля, която да прилага тия закони. За да станете граждани на онова царство, вие трябва да напуснете сегашното си тяло, никаква тежест да не носите със себе си. Идеите, които сега носите със себе си не са лоши, но са идеи за земята.

Почивката е радост. Ти в онзи свят трябва да бъдеш готов да се радваш. ... Щом отидеш на онзи свят и започнеш да тъжиш, че си оставил жена, деца – ще се върнеш. Трябва всичко да забравиш.

Ако ти, след като умреш, се освободиш от всички свои ограничения, от всички твои страдания, от всички твои противоречия, от всичката онази злоба, омраза, която те е мъчила и влезеш в един свят, дето ще се почувстваш свободен и ще почнеш да работиш, тогава смъртта е на място. “От смърт в живот” – казва Писанието. Та ние сега сме мъртви, ние хората на земята, сме мъртви. По-голямата част от хората на земята живеят в най-голямото ограничение на човешкото съзнание.

Позволено е на човека да забогатява само в три направления: в Любовта, в Мъдростта и в Истината. Всички други богатства са узурпаторство. Забогатее ли човек във от тия три направления, всичкото му богатство се конфискува на общо основание.

Като отидете в онзи свят и видите каква съвършена чистота има там в мислите, чувствата и постъпките на съществата, които го населяват, вие ще се намерите в трудно положение. Ще искате да се скриете в себе си. Като влезете в онзи свят, вие трябва да сте ликвидирали с всички фалшиви монети, с които сте си служили на земята. Всичко старо трябва да изгори, да ликвидирате с него и тогава да влезете в онзи свят като новородено дете. Това казва Христос: “Ако не се родите изново, не можете да влезете в Царството Божие”. Човек трябва да остане само с ценното в себе си и тогава каквато работа да вземе, тя носи безсмъртието.

Ние искаме по механически начин да оправим живота. Дадем малко хляб на беден човек, дадем 5-10 стотинки на някой просяк, мислим, че това е добро. Като идат в оня свят, смешни ще бъдат хората. Ще им дадат една скъсана черга, която дали някому, едно скъсано палто, скъсани чорапи – всичките им добрини.

В оня свят, като иде един обикновен човек, може да живее 45 години. Толкоз пари има, като изяде парите трябва да се върне. Там не обичат скитници да има. Трябва да знаеш да работиш. Ако нямаш никакъв занаят, ще те интернират. Прераждането не е нищо друго, освен интерниране.

Грешните умират, праведните излизат. Праведният излиза от тялото, не му е потребно, той го съблича и облича друго тяло.

Вие земята не може да я напуснете, докато не свършите работата си тук. Вие не може да напуснете училището, докато не го свършите. Някои мислят, че като умрат, ще излязат във от земята. Земята ще ви носи, със земята ще пътувате.

... ако ти умреш без да ти дадат нова дреха, ти ще бъдеш гол. Да бъде човек гол е по-лошо, отколкото в дрипите, които имаме. Колкото и да е лошо едно тяло, е по-добре, отколкото да останеш гол. Сега е лошо в дрипели, но по-лошо е да отидеш гол в Небето.

Ако идеш в духовния свят и нямаш духовно тяло, не може да се родиш там. Без духовно тяло човек не може да се роди в духовния свят. Човек най-първо, за да влезе в духовния свят, трябва да се роди по

същия начин. Да идеш на Небето, трябва да имаш Баща. Писанието казва: “Който е роден от Бога, ще иде в Небето, който е роден от човек, на земята ще бъде”. Мнозина казват: “Роден е от Бога”. На родения от Бога пътят му е отворен за Небето, а на родения от човек пътят му е отворен за земята.

Като умрете, въздух няма да имате, вода няма да имате. В Невидимия свят има тънък въздух. Душата ще диша етер, т.е. ще изважда въздух от етера и чрез него ще диша.

Друг е въпросът, когато човек заминава от този свят в другия с ново тяло – духовно, по-съвършено от физическото. Това тяло е по-съвършено, по-гъвкаво, по-подвижно. То няма никакви излишъци, нищо чуждо в себе си. Духовният човек живее без никакви противоречия.

Като идете в онзи свят стари, в ретортата ще влезете. Като излезете, ще бъдете като филтрирана вода, чисти и освободени от всичката кал, която сте имали. Защото в ума ви доста кал полепва от някои отрицателни мисли. Същото е и в сърцето ви. Чувства, които не са положителни, оставят кал. Там ще ви освободят от всичката кал и вие ще се подмладите, ще почнете да дишате отново. Но не чакайте да умрете, че да ви тикнат в ретортата, неприятно е. Там не се церемонят, няма да ти отдадат почит. Умрелите старци, като идат в оня свят, специални работници ги хващат и право в ретортата.

Вие се готвите за другия свят, да отидете между ангелите. Но ангелите са съвършени, разумни, интелигентни, чисти същества! Голямо благоухание излиза от тях. Един човек не може да влезе между ангелите, защото от него излиза едно нечисто ухание. Като отидете на онзи свят, там има бани, в които ще ви окъпят най-малко десет пъти, та да бъдете чисти, като влезете в Небето. Илия го взеха в огнена колесница, но го изгориха там, очистиха го, подложиха го на аутодафе. Знаете ли какво значи тази огнена колесница? Тя е закон на чистене.

Вие не сте взети от тази земя, на която сега живеете. За да ви направи, Бог е взел материя от онзи свят и там пак ще ви изпрати. Като отидете на онзи свят, веднага ще ви разглобят на дребни частици и ще ви пречистят, да видят къде се крие злото във вас.

Човек при смъртта си оставя материалния мозък на земята, а взема етерния. Етерният мозък е, който организира материята.

Мозъкът е съставен от два вида материя: физическа, която се разлага и духовна, която не се разлага. Върху духовната материя на мозъка са отпечатани всички човешки мисли. Като умре, човек взема със себе си именно тази материя. Този мозък дава образа на заминалия.

Човек не е никъде – той нито е в корема, нито в сърцето, нито в гръбначния стълб, нито в ръцете, пръстите, космите, нито е в главата, нито е в лицето. Едно място има само в главата. Вътре в мозъка е той. Едно място има, много малко място, едно столче има. Толкова малко е това столче, на което човешката душа седи, че с никакъв микроскоп не може да се открие. И всички вие я чувствате някой път, тук някъде, в съзнанието, в главата /Учителя показва слепите си очи/. Някъде в мозъка има една много малка жлеза, но учените хора не са я отгадали, която човек като умира взема със себе си. Човек с тази жлеза заминава. Тя е неговото богатство. Човек, като напуска тялото си, взема жлезата със себе си.

Как ще се свърши светът? Какво ще стане с нас? – Нищо особена няма да стане. Вие ще се преобразите само, ще олекнете, ще тежите един грам и този грам ще съдържа такава мощна сила, че според волята си ще си създадете тяло, каквото искате, тежко или леко, според времето. То ще бъде като зародиш. Тогава Бог ще ви даде всички условия за развитие. Праведните ще бъдат благословени, ще се смаяват и ще се увеличават според желанието си. Това е законът на смирението, през който трябва да минем, за да се смирим. Като се говори за смирение, това подразбира човек да се откаже от грандоманията, от лакомството. Защото смисълът на живота не е нито в многото нито в малкото. Човек трябва да има само това, което му е нужно за даден случай. Тъй щото, трябва да се научите на закона на смаяването и на увеличаването. Като се смаявате, ще минете през най-малката дупка, през най-малкото отверстие, през най-малката междина.

Физическото тяло е под контрола на човешката воля. Когато искаме, с него можем да ставаме видими или невидими, толкова малки, че никой да не ни вижда и толкова големи, колкото земята.

Вие не сте още в природата – говоря алегорично. Природата е още заключена за вас, а вие обикаляте само около нея. Тя е един велик, но затворен свят. Знаете ли какви красоти има в нея, какви същества живеят в онзи свят? А в този свят са останали все тия велики царе, князе, лордове, професори.

Това са все пропаднали ученици от векове, фалирали търговци. За тях вече нищо не съществува, затова те са сакати, слепи, хроми и глухи. Това е съвременният свят – фалираният свят. Аз го наричам света на фалиралите ученици, които не са издържали най-елементарния изпит на братство и сестринство. Те са извън природата.

Знаете ли какво е смъртта? ... Ще усетите една голяма скръб, едно голямо страдание, като че цялата вселена се руши. ... След като преминете през тези страдания, вие ще се намерите в една голяма светлина. Ще кажете: “Много добре стана, че се освободих от тези заблуждения, в които досега живях.

Духовният свят се отличава по това, че е крайно хигиенично място. Там няма почти никакви излишъци. Там, когато ядеш, малко ще ядеш и всичката храна се употребява на място, никакъв излишък не остава. Място за нечистотии няма. После, миялници няма. Паницата, в която яде една душа, остава така чиста, както преди яденето. Никакви нечистотии няма. Говоря ви на ваш език. ...

За мене онзи свят е област реална, възвишена. Аз считам живота за единство. За мене онзи живот е както живота на хората пред живота на мравките.

Всяко нещо, което се пипа, се разваля. В невидимия свят пипане, прегръщане и целуване няма, там има преливане. Две същества като се срещнат, се преливат едно в друго.

Някои питат: “В оня свят ще се познаваме ли?” Ако се обичаме, ще се познаваме, ако не се обичаме, познаване няма. В оня свят, когато не обичаш, никога няма да го видиш. И той щом не те обича, няма да те познае. Щом не се обичате, в оня свят няма да се срещнете, ще ви заведат далече.

Божественият свят е създаден по законите на даването. Бог те е турил в света да даваш – Той те е турил в една банка като касиер да раздаваш пари. Не да ги даваш кой как дойде. Като дойде, ще го посрещнеш, ще кажеш сладка дума. Господ те е турил в една банка да ги направиш приятели.

И на оня свят има влюбване и женитба. Под “женитба “ в оня свят разбираме взаимопомощ между двама души.

Срещнеш един човек, който носи 50 килограма товар на гърба си. Ако пожелаеш да вземеш 25 килограма на своя гръб, за да му помогнеш, ти се жениш за него. Не искаш ли да му помогнеш, ти си свободен. Това е женитба в широк смисъл на думата. Това наричаме още и приятелство.

Да свържеш приятелство с една душа, това е повече от най-голямото материално богатство. Като идеш на онзи свят и там ще срещнеш своя приятел. Ако имате всичкото богатство, а нямате приятел, какво ви струва това богатство?

... трептенията на земния говор в сравнение с небесния са като гръмотевица. Той е толкоз тих и нежен! Който има ухото развито, ще схване нежния глас.

... изправяйте погрешките си още на земята. Тук една погрешка може да се изправи най-много за 40 години, а на онзи свят и за 200 години не може.

Докато е на земята, човек се крепи с материална храна – с въздух, вода и хляб. Щом напусне земята, той се храни с мислите и чувствата на своите близки.

Заминалите желаят да не ги забравяме, да мислим за тях. Като мислим за тях, те се радват. И никога не искат да си спомняме за техните прегрешения.

Умрелите никак не обичат да се говори лошо за тях, да се хвърлят лоши мисли за тях. Защо не обичат? Защото и без това те сами вече се съдят. Те и без това виждат своите грешки и страдат, затова и вие не трябва да притуряте нищо към техните страдания. Ако пък са ви направили някакво добро, дръжте винаги в ума си доброто, което са ви направили.

Нашите хубави мисли към заминалите, това е храна за тях. Соковете, които самите мисли и чувства съдържат, ги хранят.

Има закон: за онези, които обичаме, да държим в ума си най-хубавото. Хубавите спомени приближават заминалия при вас, дори ще го видите.

За да ти се яви някой заминал, за да го виждаш и да говориш с него, трябва да го обичаш. В ума си дръж най-хубавите му черти, като ангел да е в твоето съзнание и ще дойде.

Който е работил с любов и прилага закона на доброто, той умира съзнателно, като продължава да живее и след смъртта си.

Вие отивате в един свят, отивате при Бога, където всички същества имат пълен контрол върху себе си, господари са на себе си. Такива трябва да бъдете и вие. Никаква външна сила да не може да ви измести от вашата опорна точка.

Никога не казвай, че ще умреш, но казвай, че ще живееш. Това означава стихът: "От смърт в живот". Това е новата религия.

Трябва още докато си жив да придобиеш ония алхимически свойства на живота, че колкото и да боледуваш, нищо да не е в състояние да те умори. При това никаква болест да не те хваща, да умираш без да се разлагаш, да страдаш, без да унищожаваш, да бъдеш безстрашен, но разумен.

В бъдеще хората няма да умират както сега. ... Когато човек умира, ще се стопи, но преди това ще повика приятелите си, ще се сбогува и ще си замине, ще се разпръсне. Гробове няма да има.

Ако след като умрете ви подложат на температура равна на числото 20 повдигнато на 62 степен, вие ще се разложите на толкова малки частици, че ще заемете пространството на цялата Слънчева система и ще бъдете толкова тънки, че няма да имате нито протони, нито йони в себе си. Ще бъдете само енергия, ще се смесите с общата енергия, от която сте произлезли.

Като излезете от гамата на цветовете и минете в радиацията на числото 20 на степен 62, ще бъдете на границата на духовния свят, едно с ангелите да служите на Бога. Желая ви на всички да минете през тази голяма топлина, за да станете едно с Бога.

Да влезеш в рая, това значи да почувствате, че всички хора, всички живи същества живеят във вас и вие в тях. По този начин вие ще ги обичате и те ще ви обичат. Това е състояние, при което хората чувстват всички живи същества в себе си и те в тях, разбират и са разбираани от тях, обичат и са обичани от тях, радват се на техните постижения като на свои. Това е истински рай в духовно отношение, който хората се стремят да постигнат. Външният рай, какъвто хората разбират, не съществува.

Един е, който може да ви избави от ноктите на смъртта – това е Бог. Нито ангелите, нито светиите, никой не може да ви спаси. Само Бог е, който спасява хората.

Чистене

Няма по-велика наука от тази, да знае човек как да се изпразва от злото, от съмнението, от омразата, от лъжата, от всички отрицателни качества в себе си. Отрицателните състояния в човека са излишъци, от които той непременно трябва да се освободи. [115, с. 194]

Изпърво трябва в този свят да живеем, да се подготвим; не можем да живеем на Небето, защото там топлината и светлината са много ярки. [2, с. 10]

Невидимият свят сам може да оправи света, но ако невидимите сили рекат да побутнат, да заработят върху съвременните хора, от тях нищо няма да остане. [122, с. 15]

Тъй както е създадена днес нервната система на човека, тя не е в състояние да издържи трептенията на висшата радост, каквато изпитват възвишените същества. Попадне ли човек в трептенията на такава радост, неговата нервна система, както и мозъкът му съвършено ще се разстроят. Тази радост ще донесе нещастие на човека. Тъй както е устроен човек, той не е в състояние да издържи нито висшите, нито низшите трептения на някои същества. И от едните и от другите той остава с лоши последствия, защото нервната му система не е приспособена за тях. [38, с. 18 – 19]

За да могат да издържат на вибрациите на духовния свят, съвременните хора трябва да калят своята нервна система. Днес бялата раса, както и цялото човечество постепенно се приспособяват към проявите на духовния свят. Големите страдания, които хората прекарват днес говорят именно за това, че невидимият свят ги приготвя по такъв начин да влязат във връзка със съществата на духовния свят. Тъй

щото, дойдат ли ви страдания, не се стремете да ги премахнете, но гледайте да ги осмислите. Не казвайте на гладния човек, че и без хляб може, но насърчавайте го да издържа. [59, с. 129]

Иде сега Христос да ви изведе от този затвор на вашия егоизъм, да ви заведе във великата природа, дето ще играете и ще скачате при изворите. За вас е това. Това е новият живот, който иде. Това е възкресението.

Апостол Павел казва: “Има тяло естествено, има и тяло духовно”. Тялото, в което душата е облечена, не може да умре. Това тяло е дете на душата. Значи ще излезе, че душата живее в хижа, която всеки момент може да се събори и изчезне. ... Само грехът може да живее в хижа. От осем хиляди години насам той си е направил една хижа, един затвор, а иска да убеди хората, че тук живее душата. Ясновидецът вижда тази хижа около човека във вид на тъмна, черна обвивка, която някога прониква дълбоко в него и го стяга, ограничава. Та усилията, борбите на човека не са нищо друго, освен стремеж на духа да се освободи от тази тъмна сянка, от това черно покривало. Това може да се постигне само чрез светлина. [81, с. 180]

Христос като е бил на Земята, изпълнил е всичко и казва: “Аз победих света”. Другата победа – над плътта – Той е оставил за вас. Има три неща, които спъват живота, а именно: плътта, светът и дяволът. Най-опасен противник е плътта. Тя е връзка между човека и света, а светът е връзка между плътта и дявола. Христос, като е победил света, е скъсал съединителната връзка между плътта и дявола. [12 с. 85]

“Ако бяхте в света, светът би любил своето; понеже не сте от света, но аз ви избрах от света, затова светът ви ненавиди”. [Йоана 1 :19]

Под “светът” Христос подразбира черното братство, черната ложа. Светът се управлява от черната ложа. Тя не може да ви обича. Всички закони, наредби и форми на държавата се приготвят и изработват от света. Всичко това действа на хората. ...

Сега във всички ви е влязла мисълта, че когато ученикът тръгне в духовния път, трябва да се откаже от материалния живот. Това е криво схващане. Както духът и материята живеят заедно, макар и в противоположни посоки, така и човек се нуждае и от материалния и от духовния свят. Щом влезеш в света, ще работиш там, докато свършиш работата си, т.е. докато победиш света. Ако не победиш света, не можеш да бъдеш добър ученик. Ще победиш света и ще разполагаш с това, което си спечелил в него....

Сега и вие имате желание да отидете в света и да го победите. Обаче, вместо да го победите, вие се подчинявате на неговия ред, на неговите закони, на неговите мисли, желания и действия. Вие мислите, че всичко каквото става в света е идеално. [117, с. 127 – 128]

Защо дойде Христос на Земята? – За да се пожертва за хората и да ги освободи от греха. Носете тая мисъл в умовете си и не мислете ще дойде ли Христос втори път на Земята. Христос е дошъл вече. Сложете кръста на рамото си, отречете се от света и кажете: “Готови сме да работим за Христос”. [70, с. 66]

Син човечески, който създаде Адам, пак идва, за да тури ред и порядък в света. Той идва да спаси хората. А какво представлява спасението? Спасението е човек да очисти от себе си нечистото – просто да реагира на отровата в себе си. [97]

Фина, безсмъртна материя

Има едно начало в света, което никога не може да се измени – това е Бог. Не търсете този Господ въвн от себе си; търсете Го вътре в себе си. Ще Го чуete вътре в душата си. Господа можете да видите в Неговите микроскопически проявления. За това ви трябва особен микроскоп, който увеличава трисет и пет милиона пъти. За моя микроскоп, с който можете да видите проявленията на Бога, е нужно напрежение на ума. И като ги видите ще кажете: каква радост настана в душата ми! Там, вътре, в невидимото, в дълбочините на Битието, Господ работи тайно в човешките сърца и умове. Той работи във всяка клетка и поправя всички ожкания, стенания в света. Един ден Той ще докара всичко в ред и порядък. [74, с. 94]

::: аз наричам Божественото “девствения живот”, нещо, което за пръв път се проявява. Всяко нещо, което се проявява за пръв път, е Божествено, а всяко нещо, което се преповтаря много пъти е човешко. [28, с. 227]

Твърдостта зависи от силата на движението. Най-силното движение съставлява най-голямата твърдост. Идейният свят е с най-голяма бързина, той е твърд свят. Вечният Божествен свят е твърд, той не е житък, не е и въздухообразен. Материята на Божествения свят не се изменя, нито се видоизменя. Диференцираната материя е разделена в съзнанието, а има една основна материя, която не е претърпяла никакво изменение. И духът се обгражда с нея, тя не се дели. Всички други състояния на материята

произлизат от нея. От неразделимата материя понякога има един малък излишък, който се изхвърля и от него се твори невидимия свят.

Бог е светлина. Той е най-възвишения светъл цвят, който включва всички други цветове, а всички други цветове са видоизменение на Божествената светлина.

Бог е навсякъде. Следователно, Той е прекрасна виделина, топлина и сила, с които храни цялото човечество. [14, с. 103]

Христос е проявление на Бога, Той е Любов. Той ще дойде като една вътрешна светлина в умовете и сърцата на всички хора и тази светлина ще привлече всички хора около себе си.

Христос е живата светлина, която озарява всичко в света, вън и вътре в него. [18, с. 269]

Светлината това е творчески акт на великата природа. Тя разграничава битието от небитието, временното от вечното, реалното от преходното.

Светлината това е първият акт на пробуждане в живота на природата. [110, с. 86]

Въпросът за светлината е въпрос за високо напреднали човеци, които са по иначе устроени от съвременните хора. Дълго време се изисква още, докато телата на хората дойдат до такова развитие, че да могат да възприемат живите явления в природата в истинския им вид.

И ако попитате тия високо напреднали човеци за произхода на светлината, която средно развитият човек възприема, те ще ви кажат, че от космичното пространство идват към Земята други светлинни вибрации, които като дойдат до нея се видоизменят така, че се образува обикновената светлина. Зад тази обикновена светлина обаче, която е само едно отражение, седят друг род енергии от по висок ред, а зад последните пък седи нещо разумно. [110, с. 86 – 87]

За ония, които виждат, всичко в живата природа е светлина. Всички предмети на Земята, всички минерали, растения, животни, както и телата на хората не са нищо друго, освен светлина, видоизменена в своите най-разнообразни прояви.

За ония, които виждат, светлината не е мъртва, тя не се състои само от трептения, както днес се твърди.

Светлината произтича от живота.

Щом се прояви Любовта, ражда се живота. А щом животът се яви, явява се и светлината.

И тъй, великият принцип на живота е, който е произвел светлината. А светлината от своя страна е произвела всички живи форми в природта. [110, с. 87]

Като се определите да служите на Бога, ще забележите над очите си под ъгъл от 45 градуса, една постоянна светлина, която ту се увеличава, ту се намалява. ... Докато тази светлина е пред вас, нищо ве може да ви нападне – всякога ще бъдете щастливи. Тази светлина иде от Източника на живота. [21, с. 267]

Съвременните хора трябва да вземат от възвишения свят онази материя и сила, която може да ги направи добри. Чрез тази материя и сила те ще изработят необходимите органи за новата култура. Без тях те не могат да направят стъпка напред.

Първичната материя, от която е създаден светът е била хиляди пъти по рядка от тази на водорода. Първичните сили, които са функционирали в тази материя са били така мощни, че ако днес би могло да се добие само един грам от тази материя, би трябвало всички фабрики, които съществуват в света да работят три хиляди години ден и нощ.

Колкото енергиите са по фини, толкова и движението е по свободно.

Цялото пространство е живо и в него съществува един космически човек, който изпълва всички и се движи толкова бързо, че едновременно е навсякъде.

Бог е живият хляб, който слиза от Слънцето, т е от Небето и чрез своята енергия храни всички живи същества. Светлината и топлината са соковете на Божествения живот.

Ние сме свързани с животните и сме подобни на тях по страсти и настроения, но човек е свързан и с ангелите, същества по-организирани от нас, които имат тела хиляди пъти по-устойчиви от нашите, образувани от лъчиста материя.

Ако живее разумно и добре, човек привлича към себе си теченията, които идват от Слънцето и образуват един източник на живот и сили.

Какво е било първоначалното отношение между хората? – Първоначално те не се раждали така, както сега. – Защо? – Всеки слънчев лъч, който минава през пространството, сам по себе си е жив. Той е съзнателна сила, която може да се превърне в живо същество. [43, с. 240]

Човек за вас е форма, но той съществува и като светлина. Колкото по интелигентен е човек, толкова неговата светлина е по ясна.

Всички наши клетки, които ние считаме за невежи, знаят едно изкуство, което ние не знаем – те знаят да тъкат плат от светлина.

Когато се организират в едно цяло, малките клетки стават проводници на великия, съзнателен живот. Всяка клетка представя електрическа лампичка, през която минава светлината. [85, с. 32]

... всеки човек има едно вътрешно слънце. И дотогава докато вътрешното слънце в човека грее, той мисли правилно и съзнанието му е будно, светло. ... Колкото по-ярко грее това слънце в човека, толкова и неговата енергия е по-продуктивна. [68, с. 41]

Груб си, защото нямаш вътрешна светлина. Когато има вътрешна светлина, човек е мек, нежен, топъл. Щом изгуби тази светлина, става студен и груб.

В света има една разумна материя, която прониква във всички клетки по цялото тяло, за която материя ние дори не подозираме. Около тази материя, която е разумна, има една друга сила разумна, която обгръща двете. Тази разумна материя и тази разумна сила обгръщат външно всички клетки и проникват през всички най-малки частици на нашия организъм.

В тялото обитава от време на време душата – тя създава етерната обвивка на тялото.

В здравия човек постоянно става изтичане на електричество и магнетизъм, става едно трептене. Когато това трептене е нормално, от порите на тялото излизат струи, които изхвърлят всички кир навън.

На праведните такива са телата, те са чисти затова. Не е водата, която мие тези хора, у тях задръстване не става.

Нежността идва от магнетизма, а силата от електричеството.

За да живеете в Божията Любов, трябва тялото ви да бъде хармонично, да имате сърце направено от фина материя; ум направен от организирани сили на природата; душа произлязла от субстанцията на Бога, т е от Неговата същина и Дух.

Сега се приготвява новото сърце, което няма да е от плът, но от материя, взета от ангелските светове – от най-фината материя. ... Новото сърце ще бъде винаги здраво, от него ще излиза живот.

Сърцето е двигател на кръвообръщението, от него излиза светла струя, която се разнася по цялото тяло и от подразделенията на сърцето излизат пламъци.

Съвременното човечество е дошло до положение, в което трябва да стане смяна на енергиите му. Тази смяна ще се отрази и на неговото съзнание. Да се сменят енергиите на човека, това значи да се сменят формите на материалния свят, формите на самата материя. Щом формите се изменят, заедно с тях се изменя посоката на енергиите, т.е. посоката на силите в човека. [112, с. 169]

От Любовта материята претърпява цяла метаморфоза. Силите вземат друго направление и започват да съграждат Божественото тяло, в което човек ще живее в бъдеще; това са творчески сили, които градят. Ето защо всички светии, всички добри хора, които минават от едно състояние в друго, преживяват такова състояние, каквото обикновеният човек дори не може да си представи. Те минават през големи вътрешни страдания.

И онзи свят е като този, и в него има материя, но пластична.

След като умреш, ще разбереш, че пак живееш, имаш чувства и желания, имаш ръце, крака, тяло, само че това тяло не е така гъсто, грубо, както това тяло, което имаше на Земята.

Материята на съществата от Божествения свят, т.е. от света на Любовта, е вечна и неизменна. [23, с. 113]

Духът води човечеството по нови пътища. Цялата Слънчева система е навлязла в една нова област. След време учените ще докажат, че Земята е влязла в едно ново съчетание със Слънцето. Ние влизаме в досег с една девствена материя и които са готови, ще възприемат новия живот, който се крие в нея и ще възкръснат. Които не са готови, ще чакат да бъдат подети в бъдеще от една нова вълна. [110, с. 72]

Най-малки величини

Божественото се проявява в малки неща, а не в големи. Някога едно малко движение, изпълнено с Божествена енергия, струва повече, отколкото богатството на цялата Земя. [28, с. 21]

Питам: Кои са съществените неща, които създават характера на човека? – Истински човек е онзи, който е внимателен в най малките микроскопически неща.

Сега аз искам да ви наведем на мисълта да обръщате внимание на малките неща в живота си. Ние пренебрегваме малките неща – житото, ръжта, въздуха, слънцето – абстрираме се от тях, но това не е философия, това е криво разбиране на живота. ... като минавате покрай тия малки неща, спрете се и кажете: аз благодаря на всички малки неща; те съставляват основата на моя живот.

И тъй, като основа на новия морал ще турите закона за най малките неща.

Грехът започва с великите работи, а доброто започва с нищожните, малките работи. ... Да съзнаеш, че си много нещо, че всичко можеш да направиш, това значи да се спънеш.

Силата на човека не е в неговите мускули, а в онова деликатно и нежно чувство, което може да развие всички други сили. И Бог така е направил света, че природата се подчинява на една слаба наглед сила – любовта.

Малките постъпки все са хубави. Тъй е, красивото в живота не седи във великите работи. [27, с. 118]

Деца

Какво представят децата в живота? Децата са съединителните нишки в живота. Слабото в природата е съединителна нишка. Когато хората казват за нещо, че е маловажно, че нищо не струва, те трябва да знаят, че тъкмо от това слабо маловажно нещо зависи техният живот. То е съединителната нишка в живота им. Без тази съединителна връзка за големи работи даже не може да се мисли.

Под думата “деца” Христос разбира най-малката мисъл, най-малкото чувство и най-малката постъпка, които се зараждат в душата на човека. Повидимому тези най-малки величини са слаби като децата, от тях нищо не може да се очаква, те нямат никакво значение, но всъщност те са важни съединителни връзки в живота. Следователно, за тези малки величини в човека е казал Христос: “Оставете малките деца във вас да дохождат при мене, защото на тях принадлежи Царството Божие”. Не може да влезе в Царството Божие големият човек, със съзнание за своя ум и своето сърце, който не се интересува от малките величини в себе си. За онези, които се силят да влязат в Царството Божие, казвам: Не презирайте малката мисъл, малкото добро, малкото любовно чувство, които се зараждат във вашата душа. Мнозина гледат на малкото любовно чувство с пренебрежение и казват: дребна работа е това! Те разчитат на големите работи, без да знаят, че големите работи са тежест за човека.

Казвам: всичко седи в приложението. Обикновено човек започва с големи мисли, с велики проекти, но в края на краищата той завършва работите си с малки неща. Съществува закон на единство, впрочем който съществува тясна връзка между малките и големите неща. Ако големите мисли не се свържат с малките, първите няма да се реализират. Следователно, човек трябва да примирява в себе си големите пориви с малките. Знае ли как да ги примирява, той ще се ползва от едните и от другите при възпитанието си. Понякога един малък порив или едно малко желание може да направи такава важна връзка, че да спаси човека от голямо нещастие. ...

В малките величини седи развързката на всички трудни задачи; в тях се крият тайните на живота [105, с. 267]

Дойде една светла мисъл в ума ти, а ти питаш де е Господ. Той е в твоята светла мисъл. Влезе едно приятно чувство в сърцето ти, а ти питаш де е Господ. Той е в приятното чувство, в неговата топлинка. Постъпиш добре и пак питаш де е Господ. Той е в твоята добра постъпка. Вън от светлите и възвишени мисли, чувства и постъпки, никъде не можете да намерите Господа. ...

Човешкото тяло е най-красивия инструмент, даден от Бога. Несметни богатства се крият в човешкия ум. Несметни богатства се крият в човешкото сърце. Несметни богатства се крият в душата и духа на човека. И след всичко това той търси богатството вън от себе си. За да се домогне до вътрешното си богатство, човек трябва да се научи да бъде доволен.

На какво се дължи щастието? – На послушанието. Всички блага, всички добрини се дължат на послушанието. Как ще се оправи светът? Като започнете да слушате всичко, което Бог, т.е. Любовта ви говори. Не казвам, че светът ще се оправи, но вие ще се оправите. Животът има смисъл само в слушането.

Божествената мисъл, която минава през нашите умове, Божествената Любов, която минава през нашите сърца и Божествената Сила, която минава през нашите души – те ще оправят света. [61, с. 41]

Твоят възлюбен отвън няма да те спаси, ти ходиш да гониш Михаля. Това, което те спасява е твоят Господ вътре, туй, което е родено в твоята душа. [16, с. 20]

Никой няма по-голям чин в дома от малкото дете. То е генералът на семейството. То събужда майка си когато пожелае, заповядва ѝ кога да го храни, кога да го къпе. То държи цялата къща на крак. [10, с. 193]

В детето има нещо чисто, което е проява на любовта. На тази проява именно бащата и майката са готови да се подчиняват. Щом детето изгуби чистотата си, родителите вече не му се подчиняват, не изпълняват неговите заповеди. Малко е детето, но докато живее в Божествения свят, то заповядва на родителите си. [10, с. 198]

Според мене детето създава майката, то я заставя да работи. [70, с. 190]

Големият брат е старото в света, а малкият – новото. Следователно, старото и новото трябва да се отделят. Те не могат да живеят на едно място, да се хранят с една и съща храна. [100, с. 143]

Детето представя новия живот, новия човек, който носи в себе си Божествените елементи. [65, с. 192]

Една красива страна, която има в децата. Има една отлична светлина. Аз, ако съм художник, най-първо ще нарисувам светлината на децата. [9, с. 285]

Казано е в Писанието: “Ако не станете като децата, няма да влезете в Царството Божие”. Благата на Царството Божие са достойние, на разположение на децата. Децата имат един отличен, непоковарен ум и едно непоковарено сърце. Следователно всички ония хора, които имат непоковарен ум и непоковарено сърце, са деца на Бога. На тях принадлежи Царството Божие. [9, с. 68 – 69]

Душа – Любов – Христос

Към която партия да принадлежиш, от който народ да излизаш, ползвай това учение. То е учение за душата.

Божественото учение се познава по един елемент влязъл в душата. То носи радост, мир, светлина; то носи всички благородни пориви. Влезеш ли в човешкото учение, там има раздвояване, поляризиране, омраза, завист. Дребнавости интересуват хората в човешкото учение. [74, с. 76]

::: когато видите истинската царска дъщеря, с бял цвят на лицето, ще познаете истината. Вие така ще се преобразите, че сами ще се чудите. Във вас ще стане такъв преврат, че никой няма да смее да ви мръдне от мястото ви. Сегашният свят ще бъде измет за вас. Всичко, което ви е смущавало, ще бъде играчка за вас. Животът ви ще се преобрази. [70, с. 95]

Под думата “душа” аз разбирам Божественото начало в човека, висшата му проява на физическия свят. [24, с. 121]

Разумният, Божественият живот е живот на душата, дето всяко нещо се извършва на своето време.

Сърцето може да страда, душата никога, защото тя не е от материалния свят, тя временно е свързана с тялото. Един ден тя ще напусне тялото и ще се освободи.

Всяка клетка си има душа, само че душата на първичната клетка е централна, тя е светла сама по себе си и е привлякла всички други клетки наоколо си. И един ден, когато тази клетка свърши своята мисия, тя ще им каже: “Сега ви изпращам на свобода” и веднага всички клетки се разпръсват, всяка отива по своя път. А хората плачат, четири реда сълзи ронят, че някой човек умрял.

... душата има три обективни проявления: В умствения свят тя се проявява като вътрешна природа на ума, в духовния свят тя се проявява като вътрешна природа на сърцето. А в тялото тя се проявява като вътрешна природа на тялото, т.е. на живота, който функционира в него.

...Това, което определя всички неща едновременно, това е душата. А тя не може да се определи. Тя е и в съзнанието и в ума и в сърцето, и във волята на човека. Тя е и в духа на човека. Навсякъде е тя. И ако вие се опитате да дадете известна форма на душата, то значи да я ограничите. ...Там дето има душа, всякога се разбира, че има известно движение. Казва се: “И вдъхна Бог дихание в човека”. Значи душа му вдъхнал. И той стана жива душа, жив човек, който почнал да диша, да ходи, да работи, да мисли.

... когато Бог вдъхнал на човека, от него чрез вдъхването на тази реална енергия излязла и човешката душа, т.е. формата, която образува човека.

... това дихание е непреривен процес. Бог постоянно вдъхва във всеки човек. [98, с 32 – 33]

Човек няма защо да се познава. Истинското самопознание разбира познаване на онова, което е скрито в душата на човека. Само това нещо трябва да се реализира. А тъй, да познава човек своите недъзи, това не е самопознание. ... самопознанието подразбира разкриване на човешката душа, да знае човек какво добро може да направи. [115, с. 167]

::: когато се говори в света за морал, това означава пазене, грижливо отнасяне към ония ценности, които Бог е вложил в човешката душа. Тези ценности могат да се пазят само с чист, възвишен живот. Щом тези ценности се загубят, човек престава да се развива. [115]

Помнете: никой в света, бил той човек или ангел, не може да заеме местото на душата, нито да я обсеби. Душата има Божествен произход и принадлежи само на Бога. Когато една душа слезе на Земята, всички възвишени същества, които разбират законите, започват да творят цяла вселена от светове, защото знаят, че всяка душа носи нещо ново в себе си. Значи идването на една душа в света символизира създаването на нещо ново, велико, красиво. [65, с. 20]

Пред Бога една душа е повече нещо от цял народ. – Защо? – Защото, който не може да зачете една душа, т.е. Бога в себе си, той нищо те може да направи.

Любовта на човека се определя от това, доколко той зачита душата си. Ако не зачита Христа и Бога, как ще зачита себе си? [14, с. 49]

При сегашното развитие на човека няма по-високо състояние от състоянието на душата. То е едно състояние, което носи в себе си всичките условия, всичките възможности на Божествената Любов. Само в душата именно, Бог може да се изрази в своята пълнота.

Във всеки човек има една затворена стая. В нея е неговото богатство, неговите скъпоценности. Ключът на тази стая е изгубен. Щом се намери този ключ, лицето ви ще просветне. Това е човешката душа. Без тази връзка, без тази взаимност човек не може да се развива. [92, с. 85]

Любовта е качество на Бога. Тя съществува само в Божествения свят. Значи хората могат да се влюбват само като души. Когато обикнете някой човек като душа, вие няма да обръщате никакво внимание на неговите слабости и грешки, както майката не обръща внимание на слабостите на своето дете. [19, с. 180]

Обърнете се към вашата душа, да намерите оня живот, който още не е бутнат и за който нищо не знаете. Обърнете се към себе си и започнете новия живот. [70, с. 127]

Търсете себе си и като се намерите, направете връзка с Първата Причина, която ви е пратила на Земята и ще видите, че между Бога и вас никакъв клин не може да влезе. Казвам: съзнанието на човека трябва да се пробуди, за да намери себе си, своята душа. Само по този начин той ще се проникне от онова велико чувство на любов към Бога. Само по този начин той ще прояви и любовта към своите ближни и ще започне правилния живот.

Работи върху себе си, за да развиеш Божественото начало, вложено в душата ти. [105, с. 244]

Първата задача на човека е да има вяра в това, което Бог е вложил в него. Само така той може да разработи своите дарби. Те представляват Божественото начало в човека. [102, с. 29]

Закон е: Като намериш Бога, ще намериш и себе си; като видиш Бога, ще видиш и себе си. И обратно: като видиш себе си, ще видиш и Бога. Да видиш Бога, да видиш себе си, това е най-свещения момент в живота на човека. За този момент именно човек живее.

Възлюбленият на човешката душа, това е само Бог.

Ето защо, аз наричам човек само оня, който е възлюбил Бога. Моментът, в който той се е самоопределил и е възлюбил Бога, го определя като човек. Такъв човек привлича вниманието на всички добри и разумни хора и те казват: "Днес стана нещо Божествено".

Да възлюби човек Бога, това е най-славният момент в неговия живот. Това значи да цъфне и да разнася надалеч своето благоухание. Това значи да блика постоянно като извор, който знае да дава. При това състояние всички разумни желания на човека са постижими. [110, с. 49]

Светлината не иде от Слънцето непрестанно. Тя иде на вълни. По същия начин работи и Божественият Дух върху човека. От Духа периодически идват подтици в човешката душа - Божествени подтици. Те подтикват човека напред. Всеки божествен подтик събужда в човека нови сили, дава възможност за нови постижения, носи нови идеи.

За да разбере човек какво нещо е Духът, душата му трябва да се пробуди.

Защото само душата има пряко общение с Духа.

Без душа ние не щяхме да имаме никакво понятие за Духа.

И може да се каже, че каквото е отношението на израстващото зрънце към Слънцето, такава е отношението на човешката душа към Божествения Дух.

Човешката душа изпитва священ трепет пред Божия Дух, защото животът и растенето ѝ зависят от него.

Душата още не е завършила своето развитие, тя ще мине още през милиони форми. Когато завърши своето развитие, тя ще се слее с Духа и тогава няма да има отделно душа и дух.

Тогава вечният живот ще се прояви.

Духът може да живее само с душата. С нашия ум той не може да живее, понеже мислите ни постоянно се менят. ...

Човешкият дух учи човека на всичко. Той подтиква човешката душа към растеж и развитие. Душата е съкровищницата на човешкия дух. Тя носи всичко онова, което той е придобил от незапомнени времена до днес. [110, с. 68, 69]

Под целокупен живот се подразбира общата Мiroва душа, която се проявява в цялата жива природа.

Нашите души са части или удове на тази велика душа. [110, с. 6]

Доброто е първата истинска връзка между душите на всички хора, все едно дали са те на Земята или на Небето. [110, с. 79]

Когато говорим за Божествената свобода, която произтича от Истината, подразбираме безграничност, т.е. стремеж на душата да живее в безграничното. [110, с. 8]

Когато говоря за човешката душа, аз говоря само за доброто в нея. Туй, което зная, то е, че Божествената душа няма абсолютно нищо лошо. И когато човек живее душевен живот, т.е. когато душата му взема участие във всички негови мисли, чувства и действия, такъв човек аз наричам "новороден човек". В Божественото у човека няма абсолютно нищо лошо, но когато се отнася до човека, въплътен в материята, то е друг въпрос.

Погрешката, която правите в живота си е, че вие не сте верни на идеите на вашата душа.

Знаете ли какъв е свещения трепет на душата? В душата няма абсолютно никаква грубост. Тя е готова да раздели последната хапка със своя приятел, с най-бедния човек. Тя не прави никаква разлика между мравката и себе си. Когато душата отправи един нежен трепет към някое малко същество, то трепва и казва: "Ето една душа, която ме разбира". Нежността, благостта, които притежава душата, това са качества на Бога. Един поглед на Бога е в състояние да измени условията ти, да те повдигне да растеш. Неговият поглед всякога носи знание, Мъдрост, свобода, живот. [84, с. 38]

Когато искате да изправите погрешките си, ще се обръщате към душата си; когато искате да развивате известни дарби, пак ще разговаряте с душата си. ... Говорите ли на душата си, точно навреме ще изправите недъзите си и точно навреме ще развиете дарбите си. [64, с. 175]

Най-красивото нещо в света е човек да говори на себе си! Казвам: всички трябва да говорим на себе си. ... Някои ме запитват: Как се справяш с хората, които говорят против теб? – Говоря на себе си. – Ами като нямаш парички? – Говоря на себе си. ...

Когато дойдете до самовъзпитанието, вие можете да приложите същия метод. Щом се намерите в трудно положение, говорете на душата си, тя ще ви помогне. Говорете на себе си. [62, с. 29]

Земният живот не може да задоволи човешката душа. Взискателна е човешката душа. Погледне ли я някой, тя очаква мил поглед, с приятна светлина; даде ли ѝ някой нещо, тя иска то да излиза от дълбочината на сърцето, от което извира топли, благоуханни чувства; каже ли ѝ някой нещо, тя иска да чува мек, приятен говор. Говори ли с някого, тя иска да бъде изслушана внимателно. Тя не търпи разсеяни хора. Говори ли с някого, той трябва да гледа направо. Гледа ли към земята, това показва, че на този човек не може да се разчита. [30, с. 199]

Истинското знание е вложено в човешката душа. Ще кажете: “Как ще дойде това знание?” – Чрез чистотата. Ако човек е чист и знанието ще дойде. [123, с. 24]

Сега вие влизате тук да изучавате не живота на сърцето, не живота на ума, защото с тези работи вие сте запознати, а влизате да изучавате живота на душата. ... какво има във вашата душа, сега тепърва трябва да учите. Новият живот е там – в душата. [27, с. 60]

Съзнанието представлява вътрешния организъм на човека, чрез който душата се съобщава с Божествения свят. То е вътрешната обвивка на душата. [64, с. 48]

Съзнанието подразбира светлина. [31, с. 152]

Апостол Павел казва: “Има тяло естествено, има и тяло духовно”. Тялото, в което душата е облечена не може да умре. Това тяло е дете на душата. [81, с. 170]

Приложете новото учение. То е лично учение, за всеки поотделно. [31, с. 162]

И тъй, ще отидете след Христа, ще се върнете и ще донесете новото учение. Тогава Христос ще заговори чрез хиляди и милиони уста и ще бъде слава и хвала навсякъде. Хората ще се познаят като братя и сестри. Това е бъдещото учение. [70, с. 298]

И съвременните народи на бялата раса са достигнали вече върха на своето физическо развитие. Сега вече иде вторият процес: вътрешното развитие. ...Единственото прочее, което остава сега, то е чисто духовно развитие, проявяването силата на човешката душа. [121, с. 44]

Физическото ни тяло дава грубия материал за съзиждане на духовното тяло. Ако душата във физическото тяло не е успяла да си съгради духовно тяло, то тя след смъртта на физическото тяло остава като сираче, бедна и не може да се проявява, понеже няма откъде да черпи сили.

Мнозина ме запитват: “Защо именно тази материя, която е в умствения свят и в сърцето не може да влезе в душата?” – Не че не може, може, но ако вие вземете малко прашец в ръката си, може ли да го държите? Можете, ще ви бъде приятно, но ако този прашец влезе в окото ви, там може ли да го държите? – Не, ще ви дразни. Защо? – Защото окото е по-чувствително. Душата е толкова чувствителна, че тази груба материя на ума и сърцето ще я дразни. Затова ви казвам, че ние изискваме, когато влезете в душевния свят, да бъдете чисти, защото щом не сте чисти, ще носите прах, ще причините страдания на мнозина, а най-първо на себе си. [27, с. 61 – 62]

Понеже вашият свят, светът на сърцето и ума е обеднял, необходимо е сега соковете на душата да се прекарат в сърцето и ума, за да могат тези сокове да се повдигнат или тъй да се каже на човешки език, да се облагородят. Ние не застъпваме въпроса да се развият сърцето и ума, но като прекараме соковете на душата в сърцето и ума, строим и повдигаме. [27, с. 63]

Ако прекарате вашата физическа сила в духовния свят, това колело на вашата душа няма да се помръдне и тогава всичкият ви труд ще отиде напразно. Затова ние казваме: Божественото у човека с човешки усилия не става. [27, с. 68]

Отделянето на човешката душа от Бога съставя един от най-великите моменти в битието.

Туй отделяне е известно в ангелския свят под названието “ззоряване на човешката душа”.

Душата излиза от своя първоизточник като божествен лъч и влиза в необятната вселена, за да извърши работата, която ѝ предстои.

Душата е вечна. Тя е така вечна, както Бог е вечен. Но докато Бог е абсолютно неизменен, душата непрекъснато се изменя, като по такъв начин се развива и добива нови качества.

Душите – това са различни състояния, в които Божественото съзнание се е проявило във време и пространство.

Затова ние казваме: Има само една Велика Божествена душа, а всички други души са само нейни прояви. [110, с. 10]

Днес хората не познават душата. Те не съзнават себе си като души, а като личности. Личността, това е физическият човек, а не истинското себе – душата. Те познават и личностите на другите, а не душите им, които са истинските им близки. [110, с. 11]

Досега човешката душа е напъпвала, тя е достигнала да стане пъпка.

Но в нашата епоха тази пъпка започва да се разтваря.

Туй разтваряне на пъпката-душа е един от най-великите моменти в космоса и се нарича разцъфтяване на човешката душа.

И всички възвишени същества в божествения свят очакват с трепет разцъфтяването на човешката душа.

Те знаят, че в нея са написани всички прояви на Бога, че в нея е вложено всичко онова, което е станало преди тях, което сега става и което ще стане в бъдеще.

Те знаят, че човешката душа е една свещена книга, в която Бог по един особен начин, непознат за тях, е написал развитието на цялото битие.

Затова с такъв свещен трепет очакват те разцъфването на човешката душа. Цветът, в който ще се разцъфне тази душа, ще блесне във всичката си красота и Бог ще влее в него своята свитлина и своята любов.

А в човешката душа има такава красота, както в никое друго същество на света.

Тази красота с нищо не може да се сравни. Дори когато Бог погледне формата на човешката душа и Той се весели.

Щом се разцъфти човешката душа, тогава всички ангели, всички служители на Бога ще дойдат. Те от незапомнени времена очакват разцъфтяването ѝ, за да вкусят от нейния нектар.

А със своето идване те ще донесат новата култура, която аз наричам “култура на Любовта”. [110, с. 11 – 12]

Колкото по-голям е броят на душите, с които човешката душа е свързана, толкова тя е по-силна и по-неуязвима. Успехът на душата зависи от броя на душите, с които тя е свързана. Съзнанието на ония души, които вземат участие в земния живот на една душа, е постоянно съсредоточено в Любовта и затова те ѝ помагат безкористно и самоотвержено. Ето защо, изкуството на земния живот се състои в това – докато човек е на Земята в тази малка форма, да влезе във връзка с душите на другите хора.

Там е ключът на успеха. Дори една душа да ви обича, тя е в състояние да ви помогне в мъчнотиите на живота.

А когато много души насочат любовта си към един човек, той може всичко да стане – поет, художник, музикант, учен. [110, с. 13]

Дълбочина има в човешката душа! Дълбочина и необятност! Защото човешката душа живее извън нашия свят, в един свят с много повече измерения.

Тя има само една малка проекция на земята. Явява се само временно като гостенка на ума и сърцето.

И когато душата посети човека, той става велик, вдъхновен, благороден.

Оттегли ли се душата, той пак става обикновен човек.

Всички велики мисли и желания изтичат от извора на душата.

Душата пък се пои от друг извор – човешкия дух.

Човешкият дух се пои от още по-велик извор – Божият Дух.

А Божият Дух се пои от най-великия извор – абсолютния, незнайния Дух на битието, за когото никой нищо не знае.

И така, помни:

Ти си душа, не тяло!

Ти си душа, зачената някога в Божествения Дух, зачената в любов.

Сега душата ти е вече пъпка, която чака да се разцъфти.

Съсредоточи съзнанието си в нея, защото това е един от най-великите моменти в живота ти!

Тогава ти ще се разтвориш за великото Слънце, което озарява целия Божествен свят. [110, с. 14 – 15]

Любовта съдържа в себе си всички условия, всички методи, всички възможности, чрез които човешката душа може да се развие в своята пълнота.

Едничка тя може да пробуди в нея скритите възможности. Науката, изкуството не могат да бъдат стимули за пробуждане на човешката душа. Те са само временни занятия.

Единствената истинска работа в света – това е науката за Любовта. Тя е земният обект на познание за душата.

Започне ли човек с Любовта, като велика и мощна сила, душата и духът му се пробуждат и той влиза в реална връзка с физическия, духовния и божествения свят. Само чрез Любовта може да разбере човек отношенията, които съществуват между тия светове, както и смисъла на целокупния живот.

Но едно не забравяйте: в живота на човека има само десет възможности да започне с Любовта. През всеки десет години има възможност да заработи тази мощна сила. Останалото време от живота на човека е отредено за занимание.

Улови ли човек една от тези възможности, един от лъчите на великото слънце, което озарява целия космос, всичко възвишено и благородно в душата му ще започне да цъфти, да връзва и да зрее.

Плодовете на душата узряват само под лъчите на това слънце.

Когато проблесне първият лъч на Любовта, вие ще усетите в душата си такова неопишуемо блаженство, такава светлина, такъв мощен подтик във вашия ум, такъв стремеж във вашата воля, че всички пречки в света ще почнат да се топят.

Няколко мига преживени с Божествената Любов струват много повече от хиляди години обикновен човешки живот, прекаран сред най-големи удоволствия и наслади. [110, с.24 – 25]

Любовта в божествен смисъл е разумна проява между две възвишени души, които стоят на еднакъв уровень и по ум и по сърце, и по стремежи – души еднакво благородни, еднакво издигнати духовно.

Само такива две души могат да се разбират.

И тогава, Любовта между тия две души е като музика. Защото само двама истински виртуози могат да свирят заедно. [110, с. 26 – 27]

Не само смъртта, никоя сила в света не е в състояние да разлъчи две същества, които Любовта е съединила. Любовта образува най-устойчивите съединения в живота. И когато две души образуват едно такова устойчиво съединение чрез силата на Любовта, те образуват една двойно по-мощна и по-светла душа с две съзнания. Тези две души като срещнат други две души, съединени по този начин, се свързват с тях и образуват една още по-мощна душа. Четирите души се съединяват с нови четири души и образуват една още по-мощна колективна душа. Така продължава този божествен процес на Любовта, който единствен е в състояние да образува устойчиви, неразлъчни съединения между душите.

По този начин в божествената Любов всички души се съединяват в едно цяло, така мощно, така устойчиво, че никоя сила в света не е в състояние да разкъса неразривните му връзки.

В това цяло всяка душа живее в другите души и те живеят в нея. Така се осъществява единството в множеството и множеството в единството. [110, с. 27 – 28]

Въпросът за идването на Христа е един от най-дълбоките въпроси на човешкия живот. Ала мнозина смятат, че е лесно да се отговори на този въпрос. Те казват, че Христос дошъл на Земята да пострада и да спаси човечеството. ...

Ако Христос бе спасил света по този механичен начин, както хората го разбират и ако те бяха действително спасени, нямаше да живеят така противно на Христовото учение.

Очевидно съвсем друг смисъл има идеята за спасението. То не е там, дето хората го търсят, нито идва така механически, както те си мислят.

Христос донесе на Земята науката за душата. Той показа пътя, по който човешките души могат да познаят Бога, да добият вечния живот.

Врата на този път е Любовта. Който мине през тази врата, ще излезе на онзи царски път, по който го чакат велики подвизи.

Много велики души са слизали на Земята преди Христа, но те не са могли да се справят с мъчната задача за повдигане на човечеството. Трябваше да слезе Христос, за да разреши тази съществена и важна задача и да покаже на хората един опитен път, по който и те да я разрешат. [110, с. 150 – 151]

Идването на Христа на Земята е най-важното събитие в историята на човечеството. То е едно изключително събитие, както по съдържание, така и по смисъл. С него е свързана основната идея на човешкия живот – идеята за безсмъртието, идеята за вечния живот. И усилията на цялото човечество се свеждат към това – да се постигне безсмъртието, да се влезе във вечния живот.

“А вечен живот е”, казва Христос, “да познаят Тебе Единнаго, Истиннаго Бога и пратения от Тебе Исуса Христа”. [110, с. 152]

В Евангелието се казва, че Бог толкоз възлюбил света, щото изпратил Сина Своего единороднаго, за да не погине всеки, който вярва в Него, а да има живот вечен.

Синът – това е Словото, разумното, божественото, което единствено може да възстанови хармонията в света и връзката на човешките души с Бога.

Христос можа да възстанови тази връзка и да упражни влияние върху човечеството като цяло, защото сам Той беше свързан с великото мощно Цяло. [110, с. 151]

Защо Христос, най-великата душа, която някога е посещавала Земята, най-великият характер, който някога се е проявил, защо този добър, умен и силен човек е трябвало да умре така трагично?

Свещената книга казва, че така било “писано” – и нищо повече.

Други твърдят, че това трябвало да стане, за да се спаси света.

А сам Христос казва, че дошъл в света да свидетелства за Истината. [110, с.154 – 155]

Истината – това е проява на единия Бог, който създава условия за развитие на всички живи същества.

Излязъл от Божествения свят на Истината и слязъл в материалния свят, Христос свързва човешките души със света на Истината, дето се крият великите цели на всяко битие.

Трябва да има една нишка, която да съедини човешките души, потънали в материята, с Бога. Само Христос е, който може да прокара тази нишка – да съедини човечине с Бога.

Защото Той, който слезе от Божествения свят, носейки живот от света на Истината, възлезе наново в него, като по този начин очерта пътя от временния живот към вечния.

“А вечен живот е”, казва Христос, “да познаят Тебе, Единнаго, Истиннаго Бога и пратения от Тебе Исуса Христа”. [110, с. 149]

И когато Христос се е молел, молитвата за Него е била разговор с разумния свят. Чрез молитвата Христос е влизал в разговор с невидимия свят, с всички йерархии в него, с Бога.

Чрез молитвата невидимият свят предаде на Христа она велик урок, който той имаше да учи на Земята, разкри му онази задача, която имаше да разреши в обстановката на земния живот.

Едва след разрешаването на своята трудна задача, Христос е разбрал опитно, че единственият път за спасение на човечеството е Любовта. Тогава е разбрал и дълбокия смисъл на всичките си страдания. [110, с. 154]

На кръста Христос преживя онова, което може да се нарече идейно-мистични страдания – най-дълбоките и най-интензивни страдания, които може да преживее една човешка душа.

Той трябваше да изпие до дъно чашата на страданията – онази чаша, в която бяха събрани всички горчиви утайки на миналото. И затова, съзнавайки важността на момента, след вътрешната драма, преживяна в Гетсиманската градина, Христос казва: “За този час аз дойдох”.

Чрез могъщата алхимия на Любовта, Христос претвори отровите събрани в тази чаша и по такъв начин ликвидира веднъж завинаги с насиетието. [110, с. 155]

Пред Христа е стояла алтернативата – или да призове “ангелските легиони”, с помощта на които да унищожи и еврейския народ и римската империя, сиреч да си послужи с методите на миналото, с Мойсеево-Илиевия метод на силата и меча, с методите на древните маги и адепти или да приеме чашата и кръста и да ги превъзмогне чрез силата на Любовта.

Христос избра второто и това беше един пръв по рода си опит на Земята.

Ако Христос се беше уплашил от страданията, ако се бе уплашил от кръста, на който отпосле го разпнаха, от гвоздеите, с които го приковаха, от копието, с което го пронизаха, той нямаше да даде едно ново, съществено разрешение на трудната задача за повдигане на човешката душа. Той разтопи и поругания и удари на бича, и кръст, и гвоздеи, и копия, с огъня на Любовта – единичният огън, който може да разтопи оръжията на насиетието. И опитът му излезе сполучлив.

Така Христос разреши една задача, от която зависеше бъдещето на цялото човечество. Така той откри пътя за спасението на ония страдащи души, за които бе дошъл.

За тези именно прости, но възвишени души, които имаха смелостта да вложат вярата си в него – не за учените, силните, религиозните хора на своя век – Христос положи живота си, за да живеят те в онази любов, която той им даде. [110, с. 155 – 156]

И наистина, няма друг човек на земята преди Христа, който да е имал по-голяма любов от него. [110, с. 145]

Хората не познават още Христа в неговата слава, в неговата божествена мощ и сила.

Силен и мощен е сега Христос! В миналото пробиха ръката на Христа с гвоздеи, но днес никой не може да пробие тази ръка с гвоздеи – те мигом ще се разтопят!

В миналото разпнаха Христа на кръст, но днес няма такава голямо дърво, на което могат да го разпнат. Христос не може да бъде разпнат втори път!

Този Христос иде сега да посети човешките умове и сърца. Той ще срути всички затвори, ще заличи всички лъжливи учения – всичко онова, което разрушава човешкия ум и сърце, което всява смут и безначалие, което сковава човешкия живот.

Той е живият Христос, който внася живот, светлина и свобода за всички души, който повдига и събужда у тях любов към всичко.

Когато казвам, че Христос иде сега, някои мислят, че той ще дойде отвън. Христос няма да дойде отвън, той не ще дойде нито в човешка, нито в каква да е друга форма.

Когато слънчевите лъчи влизат във вашите домове, значи ли това, че самото слънце ви е посетило?

Помнете, Христос е проява на Божията Любов и той ще дойде като вътрешна светлина в умовете и сърцата на хората. Тази светлина ще привлече всички около Христа като около велик център.

Отварянето на човешките умове и сърца и приемането на Христа отвътре – това ще бъде повторното идване на Христа на Земята. [110, с. 159]

Ако очаквате идването на Спасителя, отворете душата си, там ще се роди Той. При това Христос се ражда едновременно в много души. [71, с. 182]

Кое е същественото в човешката душа? Същественото е Христос, като колективна единица, като идеал за цялото човечество. Христос е Божественото начало в човека, което се проявява във всички пробудени души. Христос е проява на Бога. [71, с. 197]

Освобождение

Щом Бог е обещал, че ще спаси своите възлюбени, един ден Земята ще се превземе и Той ще я предаде на избраниците си. Засега Земята е в чужди ръце. [40, с. 3]

Освобождението на народите ще дойде от невидимия свят. По какъв начин? Чрез огън. ... този огън, за който говоря не може да се измери с никакъв термометър. Само той е в сила да пречисти умовете и сърцата на хората. Когато дойде този огън, той веднага ще пречисти сърцето ти, ще го освободи от всички безпокойства и смущения и то ще светне. Когато този огън засегне ума ти, всички противоречия ще изчезнат и ти ще се освободиш от всички тежки и мрачни мисли. Когато дойде този огън, праведните ще възкръснат, ще излязат от гробовете си и ще влязат в новия живот. [59, с. 27]

Ще влезете в огъня и ще изгорите всичките си полици, т.е. всичките недоразумения, всички огорчения и обиди. Всичко това ще изчезне. И като излезете от там, ще имате чиста, кристална Любов. Който има тази Любов, той е готов на всякакви жертви.

За да издържи на Божествените енергии, човек трябва да има силен стремеж към Бога. Следователно, ние трябва да влезем в контакт с Божествените енергии и да се калим. Всеки трябва да има съзнанието, че е някакъв фактор във вселената. [47, с. 18]

Черните трябва да паднат от власт, за да дойде Бялото Братство. Ще дойде Христос да вземе управлението и светът ще се повдигне. Черната ложа ще слезе под кората на Земята. Там има цял един свят, има къде да живеят. Бъдещето е велико. Съществата от черната ложа не са страдали. Отсега нататък ще страдат. Тях закон ги не хваща на Земята, но има друг един, който ги хваща. [87, с. 45 – 46]

Сега е война на белите и черните. В миналото е станала голяма война, в която Черната ложа е победила Бялата ложа – това е падането на човечеството. Сега бялата ложа ще върже черните. Черните духове са много хитри. [82, с. 199]

Преди 8000 години в рая имало големи борби между Адама и злото или Бялото братство и Черното. Тогава Адам бил победен и Ева станала наложница. Сега първият човек ще победи. Старата жена сега прави договор с всички държави и хора. ... Ето защо, трябва да дойде първата жена, която е била направена по образ и подобие Божие, а не тази сегашната, която е направена от Адамовото ребро. [3]

Астралният свят е вече очистен. Земята е вече арена. И от тук тъмните сили ще отстъпят и ще отидат под Земята. И Земята ще се очисти.

Хората най-после, като видят, че друг път няма, ще дойдат до новото. Защото като се луташ и като обикаляш, ще видиш, че друг път няма. И ще тръгнеш по него. Иначе те чака смърт. Ще тръгнеш по този път за спасение на живота си. Скръбта ще мине, когато хората се научат да не грешат. Много хора има, които са автомати. Нека хората носят десет години новите идеи и ще израстнат.

Всички сте призвани войници. Голямото сражение се води сега. ... Доброволно ще отидеш на сражението. И тогава ще е възкресение. Възкресението ще бъде едно възнаграждение, че сте воювали храбро в тази голяма война, да победи доброто в света. [83]

Христос е поставил двата принципа, т.е. новото и старото човечество, в следното отношение: разумният човек, който е разбрал смисъла на живота, е съградил къщата си върху канара. Дошли реки и ветрове, но не могли да я съборят. Под "канарата" се разбират здравите принципи на разумната природа. А неразумният човек, който не е разбрал смисъла на живота, е построил къщата си на пясък, но дошли реки, бури, ветрове и я съборили. Реките, бурите са ония хора, които живеят без принципи. Те предизвикват пертурбациите в обществения живот, те са които събарят къщата, построена на пясъчлива основа. Следователно, тези две култури – старата и новата – лежат върху два принципа. Съвременното старо човечество служи още на своя егоизъм и в този смисъл не може да има братство. А новото човечество служи на алтруизма. Егоизмът е определен да стане слуга на човечеството. [72, с. 67]

Сегашните хора живеят в един свят на големи противоречия, в който злото царува, а доброто слугува. Сега се създава нов свят, с нов ред и порядък, в който злото ще слугува, а доброто ще царува. Поважни времена от сегашните няма. Човек трябва да използва. Това е едно преходно състояние. За да се развие известна култура на Земята, Земята трябва да мине през известни зони. Цялото пространство е живо. Земята трябва да премине през известни пространства, за да дойде необходимата енергия за живот. Сега вече влизаме в нови области. Земята има вече възходящо движение. Тя по-рано е слизала, а сега се качва. Затова всеки на Земята трябва да бъде в своето движение в хармония с възходящото движение на Земята и Слънцето. И всеки, който не се подчинява на този закон, ще изгуби всички условия.

Оръжието е човешката воля. Оръжието е човешкият ум. Това са мощни оръжия, с които човек трябва да воюва. Човек става войник само когато започне да употребява оръжието на Любовта. То е най-мощното оръжие. Дълго време ще мине, докато ви се даде оръжието на Любовта. [87, с. 192]

Съвременните хора воюват за една велика кауза – за идването на Любовта. Дали те съзнават това или не, това е друг въпрос. Щом се воюва за Любовта, трябва да се дадат жертви. Досега са дадени много жертви, остава още малко да се дадат. Щом се даде и последната жертва, Царството Божие ще дойде на Земята. И сега ние, съвременните хора, които сме вече пред вратата на Царството Божие, ще откажем ли да дадем последните жертви? Най-малките жертви се искат сега. Ще откажем ли да дадем тия най-малки жертви?

И тъй, всички трябва да бъдете готови за най-малките жертви. Затова трябва да се молите, да бъдете силни, да издържите последното сражение. Колективна, сърдечна молитва се изисква от всички хора, да премахнат недоразуменията и стълкновенията помежду си. ...

Следователно, свържете се с Любовта, направете с нея едно устойчиво съединение, за да се освободите от външните и вътрешните противоречия на живота. [81]

Злото сега ще се върже в света. Сегашната епоха се нарича вързване на злото, да се тури ред и порядък на света.

Трябва да се започне с новите възможности. Онези, които не искат, ще останат за друга епоха.

В 20 глава от Откровението, 1-2 стих се казва: "И видях, че слизаше от небето ангел, който имаше ключа от бездната и верига голяма в ръката си. И улови змея, старовременната змия, който е дявол и сатана, и върза го за тисащи години". ...

Днес светът се управлява от Луцифера. Ангелът обаче знае законите на Небето и на Земята, затова хваща Луцифера и го вързва за тисащи години. Но той не седи мирен: рита, чупи плочите, разтърсва Земята. [39, с. 19]

Страшен, тежък изпит иде за човечеството. Всичко ще се стопи, ще се превърне в прах и пепел. Кога ще стане това не е важно; може да стане след година, след десет, сто или хиляда години. Важно е, че законът ще се приложи. Ще бъдете свидетели на това време и ще проверите истинността на думите ми. Една мисъл да легне в ума ви: Да се изправите. ... Всичко, което виждате днес, ще изчезне, ще се стопи. Такава е волята на Бога. Невидимият свят е решил да ликвидира със старото. Това не трябва да ви обезсърчава, но да се изправите. [63, с. 215]

И религиите трябва да се пречистят. Има нещо Божествено в тях, но то се губи между големите заблуждения. И те трябва да се филтрират. Сегашните религии са на формите, религии на човешките интереси. [79, с. 186]

Религията е човешко дело. Тя не е създадена от Бога. Религията е сбор от правила и форми, които хората създавали с векове. [79, с. 192]

Когато Господ създаде света, нямаше религия. Религията се яви в света, когато дойде дяволът. По-напред хората живееха в Любов и всяко учение, което не се ръководеше от Любовта, не се признаваше за Божествено. Според мене, религията е един санаториум, една болница за болни хора е религията. [90, с. 257]

Когато първите хора излязоха от рая, те създадоха църкви, храмове подобни на рая. Те първи заговориха за религия. Дотогава никаква външна религия не съществувала. След грехопадението се създадоха закони и правила, по които хората започнаха да живеят. Един закон съществува в света! Той не е писан в никоя книга, освен в човешкото сърце. Този закон се отнася до Любовта. [70, с. 44]

... спасението не може да дойде чрез никоя секта, чрез никоя черкова, чрез никое верую, нито пък чрез науката. Тези неща са само спомагала. Тогава кое може да спаси човека? Само Божественото в човека е в сила да го спаси. Когато Божията Любов дойде в душата на всеки човек, тя ще обедини всички хора. Значи Божията Любов ще спаси човечеството. Тъй щото, всеки може да вярва в каквото иска, но всички трябва да поддържат един принцип в света, че Бог живее във всички живи същества и ги ръководи. [59, с. 138]

Аз бих желал да не слушате само мене, но да слушате всички учени, които са създали нещо, всички музиканти и художници, които са обезсмъртили името си. В природата има хиляди цветя, реки, гори и планини, а не само едно цвете, една река, една гора или една планина. Великият Божествен Дух се проявява чрез всички. [21]

Всяка религия и философска система представлява цвят, от който можете да събирате сладък сок. Събирайте сладкия сок на всички цветове в себе си и не казвайте, че този или онзи цвят не е потребен. Всичко, което Бог е създал е на място и необходимо. Който каже, че дадено учение или дадена система е глупава, ще го извикат горе да си каже мнението по въпроса. [14, с. 139]

Четете всичко, но доброто дръжте и прилагайте. Всичко опитвайте, стига да намерите истината. Търсете навсякъде скъпоценния камък и като го намерите, използвайте го! Аз не съм от тесногръдите да налагам да се спрете само тук, но казвам: навред търсете истината и като я намерите, извадете скъпоценните камъни от нея и ги вложете във вашата душа, във вашия ум, във вашето сърце и работете с тях! [37, с. 25 – 26]

Изучавайте всички учения, всички философски системи и религии, но дръжте се за Божественото в тях. Те са дадени от разумния свят, но след време хората са ги изопачили. Днес те не са такива, каквито са били първоначално, когато са излезли от Източника. Задачата на съвременния човек е да ги пречисти и освободи от утайките на миналото. Всяко учение, всяка религия, всяка философска система е клон от Божественото дърво. Следователно, всеки клон трябва да седи на дървото. [14, с. 138 – 139]

Христос казва: "Не знаете що искате". Искате да бъдете православни – не знаете що искате. Искате да бъдете мохамедани – не знаете що искате. Искате да бъдете будисти – не знаете що искате. Искайте същественото. – Кое е същественото? – Искайте да имате Божествената Любов във всичките й прояви: Божествена, ангелска, човешка и животинска. Щом имате тази велика Любов, ще дадете на живота си широк замах. [31, с. 105 – 106]

Христос говори сега на европейските народи: Ако вие приложите моето учение, очаква ви велико знание, велико благословение. Но ако отхвърлите Любовта, ще опитате най-голямото нещастие. Под Земята се готви нещо страшно. Ако тези хора не приемат Божествената Любов, ще има една революция в природата. И тази революция, която става сега, не е нищо пред тази, която природата приготвя. Ще стане такава революция, каквато светът не помни, каквато никога не е виждал. На тази Земя ще израстне друга култура. Само тези разумни отношения на Любовта могат да ни спасят от бъдещата катастрофа. Когато Бог, т.е. Любовта дойде в света, тя ще произведе такива страшни сътресения, че които я познаят ще застанат под дървото на живота, още тук на Земята ще разрешат великия въпрос. Този въпрос не се разрешава на Небето, но на Земята. Господ иде чрез огън да изчисти Земята, да събере старите дрипи на хората, да им даде нови правила, да внесе Любовта в сърцата им, да повдигне умовете им, да отстрани от тях всяка злоба и омраза. [109, с. 248]

Христос дойде на Земята с велика мисия. Той искаше да покаже на съвременните християнски народи как да постъпват. Всичко, което проповядваше Христос на времето си, се отнасяше за сегашните времена. Той казваше на всички народи: Вие ще дойдете до една голяма криза. Ако искате да се освободите от тази криза, единственото разрешение е в това, което сега проповядвам. Ако приложите моето учение, ще се извадите от голяма катастрофа, не приложите ли учението ми, катастрофата е неминуема. Един от старите пророци е казал: Не е далеч времето, когато тази катастрофа ще дойде. Как ще дойде тази катастрофа? Наближило е времето да дойдат учени, които със своето изкество ще запалят въздуха. Представете си, че въздухът около цялата Земя се запали. Какво ще стане тогава със съвременната култура? Писанието казва, че цялата Земя ще бъде обхваната от огън и всичко, което се намира по нея ще изчезне. Наближило е това време. Ако хората не приложат закона на Любовта, въздухът непременно ще се запали и тогава Земята ще пречисти добрите и лошите. Обаче добрите няма да изгорят, те ще преминат през огъня, ще се пречистят, а лошите, които са в противоречие с природата, ще изгорят, ще се стопят, както изгарят труповете на умрелите в специални пещи, крематории.

Казвам: само по този начин ще изчезнат противоречията в света, които са причина за ред болести. [43, с. 97 – 98]

Всеки народ трябва да приеме учението на Христа, което носи обществена, политическа и духовна култура, която почива на закона на Любовта. Под Любов не разбираме физически преживявания, настроения и чувства, но нещо високо, което надминава възможностите на обикновения човек. Само онзи любя, който е надраснал физическите условия, който е господар на себе си. Никой от съвременните езици не може да предаде съдържанието и смисъла на Божията Любов. Да живееш в тази Любов, това значи в един миг да ти се разкрие целият свят в неговата наука, философия, изкуство и музика. [14, с. 129]

Христос не е въвн от нас. И досега още Неговите идеи продължават да се организират. Няма да мине много време и тия идеи ще се проявят. Явяването на тези идеи представя новата епоха. Когато дойде тази епоха, учените ще почнат да се занимават с въпроси, които днес всички отхвърлят. [65, с. 149]

Учението на Христа ще реформира света. Единствено то е в сила да оправи чонешкия живот. Както светлината, въздухът, водата и храната, като външни сили реформират човешкия живот, така и учението на Христа като Божествена сила го реформира отвътре. Това учение освобождава човека от всички лъжи и заблуждения. [70, с. 280]

Казвам: сета идат важни времена за човечеството, когато хората не трябва да се обезсърчават. По-важни времена от сегашните никога не са наставали на Земята. Времената, които сега преживяваме, са велики по своите идеи. Много същества от невидимия свят биха дали милиони, за да присъстват в ния времена на Земята, но не ги пущат. Всички билети за представлението, което ще се даде на Земята, са вече продадени. Много ангели хлопат, искат да дойдат на това представление, което ще се разиграе, но няма места повече. Затова тия от хората, които са недоволни от своя живот, нека продадат билетите си на някой от споменатите ангели, те да дойдат на Земята, а недоволните хора да отидат горе. Това, което ви говоря е велика истина. ... Важното за вас е да използвате добрите условия на живота. [41, с. 207]

За да приеме Любовта, човек трябва да бъде готов да издържа на нейните вибрации. Ако Любовта дойде днес, човешките тела ще се стопят, няма да издържат на нейните силни токове. [47, с. 168]

Трябва да знаете, че мъчнотиите и страданията в живота са Божествения огън, който постоянно се съгъства и усилва. Вие ще скачате от този огън, но това да не ви обезсърчава, защото и по-напредналите от вас скачат от тоя огън. Той не е за наказание, а за да се възстанови Божествената Правда. Вие трябва да бъдете запалени свещи за по- малките от вас братя и да бъдете носители на великото, благородното и мощното в света. [25]

Пророците казват, че Земята ще претърпи големи пертурбации, вследствие на което напълно ще се преобрази. [73, с. 17]

Материята, от която е направена нашата Земя, ще се преустрои по особен начин. Новата материя ще се вземе от пространството и от нея ще се създаде нова Земя. Земята ще се преустрои вътрешно. Нови неща се създават сега. И вие днес не сте такива, каквито сте били преди една година. Човек постоянно черпи: неговите клетки, неговите чувства и мисли се изменят и обновяват постоянно. [47, с. 34]

Сега Земята излиза от тринадесетата сфера, излиза от гъстата материя. Всички учени същества от Всемирното Бяло Братство са мобилизирани и приготвяват новата култура. Бялото Братство ще превърне всичко в добро. В беседата “Новото човечество” се говори за изключенията на Слънчевата система. Сега иде това изключение, но във възходяща степен, в благоприятен смисъл.

Това изменение сега със Земята, това изключение няма да стане катастрофално, но Земята ще се преобрази. Цялата Слънчева система влиза във връзка с нещо по-висше. Изменят се умовете на хората. Политиците не могат да се оправят в своята политика. Много бързо стават нещата.

Всичко става много бързо. Сега са най-важните времена за духовен напредък.

Учителите на човечеството предупреждават хората, а специално своите ученици, да бързат. Времето е скъпо. Денят е равен на век. Който може добре да използва времето, той ще придобие голямо богатство. [92, с. 235]

Никакво отлагане! Трябва да се използва Божествената вълна, която сега се подема, но не е дошла още в истинската си сила. Затова можем да кажем, че тя иде. Който е дошъл на Земята, трябва да използва хубавите условия, да не отлага.

Сега иде една обща пролет, обща духовна вълна, която ще засегне всички. Само че, които са повече напреднали ще имат повече условия за напредък. Но всички ще придобият по нещо. Сега е една епоха, когато нещата са кондензирани. Това, което за хиляди години щеше да се ликвидира, сега може само за 10 години да се ликвидира в сегашната епоха. Затова идват големи напрежения, противоречия. ... Сега са настанали такива благоприятни времена за духовни постижения, че за една година можете да добиете това, което по-рано не можехте да добиете за сто и за хиляда години.

Днес еволюционният процес е ускорен. Всяко нещо за реализирането на което в миналото се е изисквало хиляди години, днес може да се реализира в продължение на секунди, минути или часове – зависи от интензивността на мисълта. [51, с. 192]

Христос казва: “Будни бъдете!” – За какво? Сега е най-опасното време, може да заспите и да останете вън. Божественият влак е толкова точен, само с една секунда може да закъснеете. Затова вашето съзнание, вашите сърца и умове трябва да бъдат будни.

Няма време за отлагане. Остава само половин час до последния трен. Ако сега го пропуснете, ще чакате хиляди години отново да дойде. ... Преди две хиляди години се казваше, че е наближил денят Господен. Сега аз казвам: Ние сме в деня Господен. Остава само половин час до последния трен. Горко на оня индивид, на оня народ, който дотогава не уреди сметките си! Всички ще бъдете избличени. Така се казва отгоре. Ако Европа не изправи своите погрешки, тази тояга ще се сложи отгоре ѝ. Големи страдания я чакат. Казано е: “Горко на тебе Ерусалиме!” Сегашната Европа е този Ерусалим. [21, с. 154]

Днешната епоха на големи страдания и пертурбации представлява родилните мъки на една велика култура. Всред шума и страданията на днешната епоха ще се роди у човека идеята за мировата любов и ще протекат мощните ѝ струи през човешките сърца. Това иде по законите на развитието. Съзнанието на човека като дойде до една степен на своето развитие се превръща в Любов.

Тази нова вълна е новата Божествена енергия, която се явява в света. А пък законът е: Божествената енергия всичко побеждава, навсякъде прониква и никой не може да я спре. Такава е новата вълна, която иде и която вече е слязла на Земята, за да я запали с огъня на Любовта. Вън от нашата вселена иде една велика вълна и тя върви с грамадна бързина. Тя ще залее целия свят и всички онези, които ѝ се противопоставят, тя ще ги задигне и завлече със себе си. Тази Любов слиза сега в пробудените души, за да просветнат.

Любовта, която иде в света ще повдигне хората. [109, с. 243]

Трябва да бъдете готови да минете пълно разтърсване. Това значи да се намери човек в положение като че светът се свършил. След това ще дойде великото посвещение, наречено още “ликвидиране на

кармата”. Това значи придобиване на Любовта, която сваля оковите на неговия ум и на неговото сърце. Освободи ли се човек от оковите, които са го ограничавали, той се вижда вече обиколен от своите братя и сестри, които са му помагали. [28, с. 167]

Щом слезе на Земята, Бог тъй ще огрее света, че всички грехове ще се стопят и ще изчезнат. Всички хора ще се стоплят и моментално ще се създаде нов обществен строй, какъвто никога не е съществувал. Тогава в хората ще се създаде такава Любов, такава наука и хармония, каквито никога не са съществували. Когато Божественото работи в света, всичко става моментално, а не както при закона на еволюцията. Обаче всичко, което става днес в света е приготвяне за идването на Бога на Земята. [92, с. 231]

В тези последни времена вече Господ иде! Блажени сте като ви намери, че вършите Неговата воля! Тогава ще започне закона на дихармата, на благодатта, на вечния живот. Всички съвременни нещастия, които ви обграждат, ще се стопят.

Така вие ще се намерите в един нов живот, с нови приятели, с нови майки и бащи – то значи, че отношенията на хората спрямо вас ще се изменят. [16, с. 29]

КОНТАКТ

Поздрав

Когато срещнеш човек и го поздравиш, това да не става механично. Поздравиш ли го външно, вътрешно да не бъдеш пасивен, но активен.

Изпрати към него светлината, която излиза от твоята душа.

Тази светлина да озари неговта душа.

В тази светлина виж красотата на душата му.

Почувствай благоговение към свещеното, което живее в него.

Изпрати му тогава своята любов! [109, с. 304]

Усмивка

Когато направите добро, човекът, когото срещнете, без да знае какво сте направили, ще ви се усмихне.

Бог ще ви се усмихне чрез него.

В деня, в който изпълните една Божествена мисъл, всички ще ви се усмихнат: и дърветата, и животните, и хората, и ще ви кажат: “Много хубаво нещо е това”.

Работете не за пари, а за Божията усмивка. Работете тъй, че като отидете при Бога, Той да ви даде една усмивка. Тя ще бъде за вас заплатата.

Да приемем сега този Господ на усмивките. Аз бих желал ние да почнем така да се усмихваме като Него.

Пъпка

Сега ще ме извините, че говоря малко строго. Искам да се освободите от вашите опаковки, да остане само пъпката. Не прави ли същото и светлината? Тя удря върху пъпките на растенията, за да излезе цветът. Вие не чувате нейните удари, но знаете ли какви удари причинява тя? Ударите, които тя произвежда върху пъпките са силни. Те спасяват положението им; те разтварят цветовете. Ударите на светлината изхвърлят лошото навън, а изкарват доброто отвътре. Следователно, дойде ли Божествената светлина върху човека, тя ще изкара лошото от неговия ум навън и ще отвори път за доброто, което се крие в душата му. [117, с.119]

Спектър

Имаше и седем светила огнени, които гореха пред престола, които са седемте духове Божии, разпроводени по всичката земя. [Откр. на Йоана 4; 5]

Знаете вече какво представя светлината. Знаете колко трептения прави в секунда. Знаете, че във всяко трептение има едно повдигане и едно спадане. Обяснете си от гледището на новата светлина причината за трептенията на светлината, както и причината за всяко повдигане и спадане в тях. Трептенията се дължат на известни съпротивления в природата. [117, с. 116]

... лъчите на светлината стават видими само когато се пречупват; пречупването става, когато минават в известна среда по-рядка или по-гъста от тази, в която са се разпространили първоначално. Както се пречупват и видоизменят лъчите на светлината, така и с човешкия ум стават всевъзможни промени, положителни или отрицателни. ... Всяка промяна в човешкия ум и в човешкото сърце показва, че в човека се извършват някакви процеси – някое висше същество работи над него. ... За да станат видими лъчите на светлината, непременно трябва да се пречупят, да се измени посоката на тяхното движение. Щом лъчът се пречупи, явява се известен образ. Образите дават възможност на човека да мисли, да чувства и да действа. Това създава в него последователно и непреривно движение. [125, с. 193]

При всяко пречупване на светлината, предметът става видим. Даже и при пречупване на светлината на един градус предметът е пак видим. Оттук вадим заключение, че образите на предметите се виждат по причина на отклонение или пречупване на светлината. Щом лъчите на светлината се пречупват и линията се изкривява. Светлината се изявява чрез пречупване на нейните лъчи. [125, с. 191]

Зад света, който съзнаваме седи друга по-възвишена област, върху която се гради Божествената наука.

В тази област може да влезе само онзи, който живее според законите на абсолютната Любов, Мъдрост и Истина. Това е една свещена област, в която обикновеният човешки крак не може да стъпи.

Било е време, когато хората са виждали три цвята, после четири, пет, шест, седем.

В бъдеще хората ще виждат цветове под инфра-червената и над ултра-виолетовата светлина. [109, с. 193]

Краските в материалния свят са слаби, а в умственото поле са силни. Ако си отпаднал и искаш да добиеш сигурност, потопи се в едно поле от червен цвят, но да го видиш, като че е реално пред теб. Ако имаш отпаднала нервна система, потопи се в жълтия цвят. Ако имаш отпаднало самочувствие и кураж, тогава потопи се в оранжевия цвят. Ако си развълнуван и нямаш мир, потопи се в синия цвят. [42, с. 324]

Седемте лъча на дъгата са сигнали, които се пращат от седемте свята на небесния, на невидимия свят за връзка със земята. В тях има една цяла азбука. Дъгата, цветовете, това е Божието благословение, Божието изобилие, вратата, през която идват всички блага от невидимия свят. [126, с. 18 – 19]

... всеки цвят е символ на нещо. Да изучаваш значението на цветовете, това значи да изучаваш азбуката на живота.

Не е лесно великите истини да се преведат на език, достъпен за обикновения човешки ум. Един ден те ще бъдат достъпни за умовете на хората. Това ще стане, когато хората изучат законите на светлината и влиянието ѝ върху човешкия организъм, както и влиянието на различните цветове. [101, с. 78]

Всеки цвят има органическо и психическо действие. ...

Всяка мисъл произвежда особен цвят.

Силата на писателя седи в това, какъв цвят произвежда във вътрешния мир на читателя. Онези писатели, които произвеждат у хората по-чисти цветове, наричаме добри. [121]

Червеният цвят е проява на живота; оранжевият означава индивидуализиране на живота; зеленият – стремеж към растене; жълтият – проява на интелигентността в живота; ясно синият – проява на вярата; тъмносиният – придобивка в живота; виолетовият – проява на силата в живота. Цветовете на спектъра, събрани заедно показват, че всички спорове и недоразумения между хората изчезват. Белият цвят на светлината показва, че човек трябва да бъде готов да служи на Господа с всичката си душа, без никакви външни правила и методи. Всеки трябва да служи на Бога както разбира, по вътрешен път, като децата. Красивото в децата е това, че определят отношенията си към хората по вътрешното си разположение. [26, с. 388]

... когато казват за някой човек, че е отличен философ, аз питам: в коя краска се движи той? Ако живее в червения цвят, той се движи в своя физически, материален живот; ако е в портокаления цвят, той се движи в обществения, в политическия живот, той вдига и сваля правителства; ако е в зеления цвят, той се движи в търговията, в банките и във всички осигурителни дружества. И най-после, когато започнете да виждате жълтия цвят, вие ще се натъкнете на хора, които влизат в духовния свят. Жълтият цвят ви показва, че вие имате вече духовни хора. [127, с. 10]

Едно е важно да знаете, че седемте цветни лъча не са самата светлина. Тя е нещо повече от цветните лъчи. Когато се намаляват вибрациите на светлината, тя се разлага на седем цветни лъча. Щом се повдигнат и увеличат вибрациите на светлината, цветните лъчи изчезват. На същото основание казвам: хората се различават едни от други, защото минават през стъклена призма. Щом минат през събирателна леща, те се обединяват в едно цяло и започват да си приличат.

И тъй, животът е голяма призма, която пречупва светлината. Като дойде до призмата, светлината се пречупва и оцветява всеки човек различно. Минат ли отвъд смъртта, те се обединяват и стават еднакви. [21, с.115 – 116]

Трепене – разумност

В живота има движение. Вярно е, че движението е качество на живота. Значи може да става пренасяне на материали, но в живота има друго нещо съществено. Същественото в живота това е разумното, това е светлината. От това гледище, в светлината няма абсолютно никакво движение. Това нещо може да ви смути малко. Ще кажете: как в светлината няма движение? – В светлината има само едно малко мърдане. Всяка частица се мърда на мястото си. Тя трепти и никъде не отива. От Слънцето, за пример, не идват никакви частици. Всяка негова частица само трепти на мястото си и туй наричат движение. [128, с.6]

Енергия

Присъствието на Духа създава непреривна светлинна енергия в човешкия ум.

За вас не е важно да живеете в краските, в цветовете на светлината, но в енергиите на тия цветове. Цветовете оказват пасивно действие върху човека, те само го залъгват. Който иска да преобрази живота си, той трябва да се свърже със самата светлина, да се ползва от нейните енергии. [65, с. 45]

Когато всички центрове в човешкия мозък са добре развити, лицето на човека започва да свети. Всяка негова мисъл и всяко негово чувство произвеждат светлина, която замества външната светлина. Този човек не се нуждае от никаква лампа. Гневът пък произвежда топлина в човека. ... Висшите същества се радват на човешкия живот, на всички негови прояви. Всяка проява на хората не е нищо друго, освен извор на енергия. Разумните същества използват тази енергия на място. Те я впрягат на работа. Изобщо, всяка енергия, която човек развива в себе си е на място, ако разумно се използва. Не се ли използва на място, тя е вредна. Като знаят това, разумните същества са будни. Те използват всяка свободна енергия. По този начин те помагат и на себе си и на цялото човечество. [129, с.44 – 45]

Разумна сила

Ако се изчерпи водата от един океан и след това се тури един параход, ще може ли той да се движи? – Няма да може. Движение става само в пълно пространство, в празно пространство няма движение. ... Пространството е пълно с една мощна сила, с една разумна сила, върху ръцете на която се крепят не само нашата земя, но и всички останали велики светове. [130, с.24]

Бързина

Съвременният човек е потопен в светлината на живота, вследствие на което много неща избягват от неговия поглед, не ги вижда. Защо? Защото бързо се движи. Когато се движи бързо, човек не вижда дребните неща около себе си. Ако пък се движи с бързината на светлината, той няма да вижда и едрите предмети. Високите планини, даже и земята ще минат и заминат пред него, без да ги забележи. Той ще вижда само най-големите предмети. Колкото по-голяма е бързината, с която човек се движи, толкова по-малко вижда предметите. [11, с.107]

... човек не вижда само онези предмети, които се движат с голяма бързина. Очите не могат да схванат тази бързина. В този смисъл, когато се казва, че нещо изчезнало, това говори за голямата бързина, с която се движи. Значи изчезването на телата има отношение към закона на движението. Следователно, ако вашите идеи и чувства вървят по възходящ път, те се движат с неимоверна бързина, поради което изчезват. [31, с. 133]

Докато е облечен в плът, човек си налага известни ограничения. При сегашните условия на живота човек не може да се движи с тялото си с голяма бързина. Обаче, с мисълта си той може да се движи бързо.

Значи с тялото си човек се движи с бързината на биволска кола, с чувствата си – с бързината на автомобил, а с мисълта си – с бързината на светлината. [11, с. 107]

Размишление

Размишлявайте върху светлината, върху чистите извори, върху Божия Промисъл, върху движението в космоса, върху движението на планетите, пренасяй се понякога мислено в центъра на Слънцето.

Мисъл

Не мислете, че някой може от само себе си да създаде мисъл. Хармоничната мисъл трябва да я привлечете от същества, които стоят много по-високо от вас. Същото се отнася и до чувствата. Божествената мисъл се предава чрез светлината, чрез въздуха, чрез почвата, чрез растенията, камъните. Онзи, който разбира законите, отвсякъде може да черпи. [53]

... ние сме една проекция. Някога ние сме били в пространството като мисъл, като идея и след това в нашия дух се явило едно желание да слезем долу, да се явим като една проекция. Ние сме събрали материал, съградили сме тялото си. [131]

Да се свърже човек с едно разумно същество, това значи да го посети една светла възвишена мисъл. [109, с. 426]

Човек е свързан с известни същества в природата, които му мислят доброто и го напътват чрез неговата мисъл. ... за да бъде във връзка с тези същества, неговият мозък трябва да бъде организиран.

И това, което хората наричат късмет, това не е нищо друго, но връзка със същества, които са богати със своя опит и сила и могат да ви помогнат във вашия път. Наричат ги богове, светии, ангели, гении и пр. [6, с. 76]

Идеите, мислите и енергиите се предават чрез контакт. Светлите мисли и идеи влизат в ума на човека чрез докосване на някое светло същество до неговия ум. Без докосване нищо не става. Милиони слънчеви лъчи трябва да се докоснат до плода, за да узрее. При това, всеки лъч предава на плода нещо специфично. Милиони разумни същества са се докоснали до човешката душа, за да ѝ предадат това, което ня днес съдържа.

Всяка светла мисъл е едно възвишено същество, един ангел, който временно обитава в човека. Засега учените изучават светлината в нейните най-прости проявления. Те не подозират, че тя носи известни мисли със себе си. [132, с. 131]

Добрата мисъл е тялото на някое възвишено същество, което идва при нас за кратко време. Тя идва с някаква мисия, да ни остави нещо и да се върне назад. [132, с. 131]

Сега се твори нов свят. За да го намери, човек трябва да разбере малките величини. Всяка хубава мисъл, всяко благородно чувство и всяка благородна постъпка, които идват в човека са малки величини. Те идват от далечните пространства. Донесени са от Светли Същества, които обичат хората. Те са подаръци за хората.

Човек трябва да ги обработва. И ако ги обработва, те произвеждат коренна промяна в човека. Който ги разбере, става велик човек.

На всеки човек е възложена в света специална мисия. Коя е тя? Тя е именно следната: прилагане на тези мисли, чувства и постъпки, които му идат отвътре. Чрез тях човек ще разбере характера на новия свят, който иде!

Сега се създават условия за влизане на човека във връзка със своя ръководител. Той е от ангелска йерархия. Когато дойде в човека една светла мисъл, тя е дар отгоре. Това е небесна гостенка, пратена му от същества, които го обичат. Това е един от начините, по който възвишените същества помагат на човека.

Земните мисли и чувства по трептение коренно се отличават от небесните. ... Една мисъл може да слезе от Небето само тогава, когато намери ум, нагоден по нейните вибрации. [15, с. 76]

Разликата между живите същества се вижда по степента на светлината, по степента на свещения огън в тях и по степента на тяхната сила. Колкото по-горе възлизаме по стълбата на живота, толкова по-голяма е светлината, толкова по-голям е свещеният огън, толкова по-голяма е силата. [15, с. 76]

Словото подразбира Божествените мисли. Милиони години са били нужни, докато се създаде сегашното Слово! ... Божественият свят не е на мълчание, но свят на пълна хармония, на красив музикален говор. ... За да разбере това, човек трябва да притежава такива органи, чрез които да възприема висшите вибрации на Божественото Слово. [133, с. 86]

Умът, сърцето и волята са органи, чрез които ние можем да влезем в контакт със силите и енергиите на разумните същества. Но за тази цел те трябва да са нагласени по специфичен начин, за възприемане на специфични сили и енергии, които са необходими за развитието на съответните сили и възможности.

Енергиите на разумните същества се предават както всички енергии по закона на вибрациите. И всяка енергия има специфична дължина с определен брой трептения. И за да можем да възприемем една определена енергия, която ни е потребна, трябва да имаме ключ, да завъртим и нагласим нашето радио, да възприемаме тези енергии.

Такъв ключ, чрез който можем да нагласим нашия ум, сърце и воля, това са великите Божествени идеи и добродетели, на които трябва да дадем път в нашия ум и сърце и те ще ни поставят в контакт с неизчерпаем океан от енергии, които ще събудят всички спящи сили и възможности.

И задачата на окултната школа е тази, да даде на човека ред Божествени идеи, с които той може да влезе във връзка с разумните същества на космоса, които могат да му помогнат. Следователно, според мислите, идеите и желанията, които човек държи в ума и сърцето си, със съответни същества той влиза във връзка в космоса. Колкото по-възвишени са мислите, идеите и желанията на човека, толкова с по-възвишени същества се свързва, с толкова по-възвишени енергии влиза във връзка, които разработват неговите спящи сили и възможности.

С какви мисли, идеи и желания живее човек, това до голяма степен зависи от идеала, който има. Затова духовните ръководители на човечеството, основателите на религиите и ръководителите на окултните школи винаги са се стремяли да представят един висок идеал, който да стимулира светли мисли и благородни желания. Този идеал е кръщаван с различни имена, но всички тези имена ни насочват към едно – към Бога, който живее в дълбините на човешката душа и оттам ръководи. Който живее същевременно в космоса. [134]

... става ли дума до символите в природата или до примерите, които ви изнасям от живота, вие трябва да ги тълкувате правилно. Всеки пример, всеки символ представя ядка на една Божествена идея. Всеки символ, правилно изтълкуван, внася светлина в човешкия ум. Всеки пример, добре изтълкуван, свързва човека с невисимия свят, както радиото го свързва с всички хора на земята. ... Каквото нещо представят ключовете на радиото, такова нещо представят човешките способности. Бутнете ли една от способностите му, той се свързва вече със съответни сили и енергии в природата. Тези енергии пък го свързват с известни области на духовния свят. Разработването на една способност у човека представя отварянето на един прозорец към обширния свят. Колкото повече прозорци има човек, толкова по-големи са способностите за прогресиране, за правилно разбиране. [135, с. 220]

Музика

Какво представя пеенето? – Съчетание между тоновете и светлината на човешкия ум. Да пееш без светлина и топлина, това не е истинско пеене. В пеенето трябва да взимат участие и двете системи. Това значи приятно, чисто, правилно пеене. Като пееш, трябва да бъдеш във връзка със съществата, които са създали мозъчната и симпатичната нервни системи и да ги обичаш. Само така енергиите на двете системи действат нормално и оказват влияние върху вас. [691 с. 120]

... човек трябва да знае да хармонизира дейността си с тези Съвършени Същества това е вътрешната музика в живота. И всичките ни нещастия се дължат на дисхармоничните гами, в които попадаме. Ако човек в живота си вземе един фалшив тон, ще го сполетят големи нещастия. Фалшив тон взема човек, който се постави в разрез със Съвършените Същества, които ръководят нашия живот или казано с други думи – когато се постави в противоречие с великия план на живота. И всички болезнени състояния се пораждат от тази дисхармония. Затова трябва да възстановим хармонията, а един от най-добрите методи е пеенето и музиката. Така ще се оправи светът – когато се хармонизираме с великия план на живота. В света има останали още няколко цирейчете и като дойдат тия съвършените ще ги изстискат и светът ще се оправи. [4, с. 94 – 95]

И човешкото сърце играе важна роля в процесите на Разумната Природа. Чрез него човек възприема звуковите вълни, а възприемането на звуковите вълни е подготовка за възприемането на светлината.

Докато има светлина около мене, аз мога да ходя навсякъде. Щом светлината изчезне и дойде тъмнината, аз вече съм ограничен, нищо не мога да правя. И на вас казвам: Ако сте скръбни, пейте. Като пеете, все ще дойде една светлина. В този смисъл пеенето е проводник на светлината. Това всеки може да опита и ще разбере верно ли е това твърдение или не. Щом престанеш да пееш и кажеш, че пеенето нищо не струва, ще видиш каква тъмнина ще те обхване. Като започнеш да пееш каквато и да е песен, веднага ще те обхване малка светлинка. Пеенето е носител на известна светлина. [89, с. 120]

Светът на светлината е Божественият свят. Светлината е музика за ума, с която ще възприемеш Мъдростта. В Божествения свят музиката е проявление на Мъдростта. Мъдростта се изявява чрез това разумно съчетание, което съществува в абсолютната хармония на Божествения свят. От нея изтича светлината, носеща Божествените идеи в цялата вселена. Тя засяга преди всичко човешкия ум, дава му подтик. Тя е необходима за живота, защото чрез нея се проявяват всички светли, разумни същества и предлагат услугите си на хората.

Божественият свят е свят на великата хармония. Светлината е негова външна страна.

Всички наши чувства трябва да ги прекараме през призмата на нашия ум. Тук те ще дойдат в един център, ще се смесят при тия концентрирания и ще усетите като че изгубвате всичко, но след като преминете през центъра на тази призма, те ще се разширят и ще вземат такава ширина, каквато душата иска. Та, чрез пеенето – един метод – вие ще развиете вашата чувствителност.

Съзнанието е дреха, в която душата е облечена. Душата трябва да има хубава дреха, от която се създава тялото. Музиката е метод, чрез който се внасят ония енергии, които са необходими да човешката воля, сърце и ум. Тя е среда, през която трябва да минат тия сили. Да кажем, че сте малокръвни, липсва ви червеният цвят, липсва ви оная материя, която носи активност и будност на ума. Как ще го добиете? Има известни тонове, чрез които се привлича червеният цвят.

Класическите песни, духовните педсни, мантрите, псалмите, формулите – те са връзка за минаване от един свят в друг – физически, духовен и умствен. Затова трябва да се употребяват. [87, с. 234]

На някого липсва тона СОЛ – чувство за красивото, на други – тона МИ – чувство за правилна обхода, на трети тона РЕ – проява на енергията, тона ДО – за основата – чувството за време, търпението. Като се набавят, човек правилно се проявява. [82, с. 283]

Паневритмия, упражнения

Изпълнението на Паневритмията трябва да буди свещено чувство у участващите: съзнанието трябва да е напълно съсредоточено, за да може живият кръг на Паневритмията да действа като радиоприемател и предавател на велики космични сили. Чрез тия движения под ритъма на музиката участващите влизат в контакт със свещените, кристално чисти и мощни извори на природата и творят и градят великото бъдеще, което иде.

Независимо от това дали ние съзнаваме или не, съществува около нас един свят на същества с висша интелигентност. Ние сме заобиколени с техните мисли, с техните сили, с техния живот. Трябва да съзнаем това. Някои от тях са завършили отдавна своята човешка еволюция, а някои сега я завършват. Човечеството върви по светлия път, начертан и изминат от тях. То върви подир тях по красивия път на възхода и просветлението. ... Те са работници, служители във великата лаборатория на природата. Именно те са разумните сили, които работят във всемирната държава, в която царува велика хармония, висша красота, необикновен ред, точност и разумност. Ние трябва да се свържем с техния свят, за да могат те да ни предадат своите идеи и подтици, своята сила и светлина. И когато имаме вдъхновение, просветление, озарение, когато имаме проблясък на велики идеи, това са дарове от техния свят. В този момент ние сме приели нещо от техните светли мисли, от техните възвишени идеи.

Именно чрез Паневритмията ставаме възприемчиви към това. Нали знаем, че когато радиоприемателят нагоди своята антена в хармония с радиопредавателя, възприема мислите или музиката, които му се изпращат. Това предаване става чрез етера. Чрез тези хармонични движения на Паневритмията, ние ставаме способни да доловим мислите на тези напреднали души, влизаме в контакт с един свят на висша интелигентност. Радиото е средство, условие за обмяна между народите. Също така и Паневритмията е условие за приемане мислите на тия гениални души.

Често вие правите гимнастически упражнения набързо, гледате на тях като на номер, който трябва да се изпълни. Те имат смисъл за вас и ще ви допринесат голяма полза, ако можете чрез тях да влезете в контакт с живата природа. Те са връзки, чрез които ще изкажете почитанието си към законите и правилата

на природата. Някой казва: аз не искам да правя никакви гимнастики, никакви движения. ... Хубостта на живота седи в разумните движения.

При гимнастическите упражнения, за да правите контакт с невидимите светове, трябва да опънете мускулите си. Ако ръцете са отпуснати в хлабаво положение, нищо няма да придобиеете. За да възприемете нещо, трябва ръцете да са опънати. [113, с.164]

Паневритмията е велика сила, която ще даде нов подем в света.

Великите души, които направляват света, ще чуют като пеете и свирите.

Паневритмията е ключът на моето учение, което носи мир на човешките души. Този ключ великите души трябва да получат от вас, вие сте длъжни да им го дадете. С него те ще отключват и подават ръка на човешките души, потънали в света на голямата заблуда. Тогава ще проблесне светлина в тях и те ще разберат смисъла на своя живот. С други думи, великите души ще присадят дивия свят с калема на Любовта. [15 VI 1936 г.]

Съработници

Ние не сме пратени да носим всичкият товар на света, но всички можем да бъдем съработници на онази велика Божествена идея, която сега работи за пресъздаване на сегашното общество. За това работят непрестанно най-разумните, най-силните същества, които са завършили своята еволюция и подготвят условия за бъдещето. Тези кризи – било икономически, било други, големите смущения между хората, тази несигурност, всичко това се дължи на вътрешни сили, които работят за събуждането на хората, за да им покажат новия път, по който трябва да вървят. [87, с. 146 – 147]

Вселяване

Напредналите същества горе чакат да се вселят в готовите души на земята. [87, с. 285]

Преди всичко във вас трябва да дойде една Разумна Душа, която да ви обикне, за да се почувствате мощни и свободни. [109, с. 223]

Христос казва: “Жетвата е голяма, но работниците са малко”. Помолете господаря на жетвата да изпрати своите работници, т.е. Духа на Любовта, да свърши работата. Когато дойдат работниците, всички ще бъдат силни да вършат волята Божия. [19, с.189]

От невидимия свят идват напреднали същества – хората на новата Любов или тъй наречените предци на човечеството. Те са работниците, които идат отгоре. И като намерят готови души за работа, ще се вселят в тях и чрез тях ще работят. [124, с. 306]

Днес от невидимия свят слизат хиляди напреднали същества да помагат на човечеството. Те търсят готови души, чрез които да работят. Пригответе умовете и сърцата си за тях, да ги посрещнете, да ви посетят и внесат във вас новата култура. Малко хора са готови да посрещнат тия души. Ако една от тия души ви посети и намери, че не сте готови, тя ще ви напусне. Няма по-голямо нещастие за вас от това, да ви посети една светла душа, а после да ви напусне. Това е цяла катастрофа. Човек трябва да работи върху себе си, да се освободи от нечистото и да остане в него само Божественото. [11, с.256]

Праведни

Вълкът не може да роди овца. От риба пеперуда не може да стане. От сом чонек не може да стане... Ние подразбираме, че материята, от която човек е направен се различава от материите на всички други животни. Формите, от които всяко животно е направено, са от едни специални сили, от една специална материя. Следователно, тази материя не може тъй лесно да се трансформира. Не само това, но тъй както наблюдавам хората, виждам, че всеки един човек поотделно е направен от специален вид материя. ... В някои хора има вложено повече злато в кръвта им, в други има повече сребро, в трети има повече желязо, в четвърти има повече мед и т.н. ... Наистина туй злато не е повече от 1/10 000 000 част от милиграма, но то оказва влияние върху характера на човека. ... Туй злато е мощно! Има известен род материя, от която ако ние бихме имали в кръвта си, бехме вършили чудеса.

Приближете ли се към някой светия, от него излиза необикновено ухание. [136, с. 24]

За онзи, който е придобил любовта, животът е лек. Който не е придобил любовта, той очаква на любовта на хората. Добре е да ви обичат, но праведните, а не грешните хора. Обичат ли ви грешните, това значи да ви предадат своите слабости, от които с години не можете да се освободите.

Докато не се е калил, докато не е разбрал законите на живота, човек не трябва да се отваря. Обичайте хората без да се свързвате с техните слабости. Помагайте на хората, без да се свързвате с тях. [137, с.36]

Праведен е онзи, който може да издържи на 35 милиона градуса топлина. Мъдър е онзи, който може да издържи на пет милиарда единици светлина. ... Вие искате да дойде Христос на земята, но знаете ли какво ще стане тогава? Цялата земя ще се възпламени и ще изгори. Огън носи Той със себе си. Той не е оня Христос от Палестина. Тогава евреите разпнаха Исус, а Христос си отиде. Той казва на съвременните християни, че ще слезе на земята с 35 милиона градуса топлина и пет милиарда единици светлина. [47, с. 121]

Земетресението, което стана в Пловдив на 18 април, 9 часа вечерта, бе определено да стане сред нощ, но това, което можеше да направим ние, беше да ускорим, да стане 2-3 часа по-рано, за да се избегнат по-големите нещастия. Ако имаше повече добри хора, те съвсем щяха да спрат земетресението. [37, с. 15]

Земетресенията, които станаха в Чирпан и Пловдив показаха, че там нямаше десет души праведни. Аз им казвам това нещо в очите. Намерете десет души праведни, и земетресението ще мине и ще замине, без да причини големи нещастия. ... Тия десет души праведници са десет опорни точки, които гарантират стабилност. [37, с.6]

От преди години още аз имах силно желание да избавя българите от страданията, които днес дойдоха. И земетресението спря до София. Обаче, ако българите не изменят поведението си спрямо Небето, ако не се решат да служат на Бога, страданията и изпитанията ще дойдат. Трябва да знаете, че най-първо духовенството е виновно за тия катастрофи в България. След това отговорността лежи върху управляващите в широк смисъл на думата и най-после върху всички останали хора. [37, с. 7]

Вие трябва да знаете, че ако между вас се намерят десет души праведници, те ще бъдат в състояние да спасят София. Ако тия десет души се намерят било в православната църква, било в евангелската църква, било в еврейската църква, безразлично в коя църква ще бъдат, ние ще им благодарим. За нас е важно София да се спаси, да има десет души богаташи, които да вложат своите капитали в Божествената банка, да кредитират за София. Да не мислите, че праведните хора са бедни. Не, бедният човек не може да бъде праведен. Праведните хора са дошли на земята да извършат някаква специална работа и да придобият опитност. Те са дошли от друга някаква система и разполагат с цялата земя – могат да живеят тук колкото години искат и като си свършат работата ще си отидат отдето са дошли. Богати са праведните хора. Синове Божии са те! Всеки човек, който е Син Божи, той има капитали, разполага с цяла слънчева система. [37, с. 12 – 13]

Търсете Бога, докато още не е закоравяло сърцето ви, докато съзнанието ви не се е помрачило. Стане ли това, ще дойдат катаклизми и катастрофи в света. Това е начало на изпитанията, които няма да преминат скоро. Нов свят се твори сега. Не се страхувайте, но уповавайте на Бога и кажете като псалмопевец: "Тисяща ще падат от страната ти и десет хиляди от десно ти, но при тебе нема да се приближи". Работете върху ума и сърцето си съзнателно, да бъдете от онези праведни, добри и разумни хора, за които възвишените и напреднали братя са готови всякога да воюват. Вие ще работите за доброто на своята душа, както и за доброто на своите ближни, а други ще воюват за вас. ...

Желая и между вас да има поне десет души праведни, да не се приложи наказанието на света. Ако не може да се избегне напълно наказанието, поне да се смекчи. [8, с. 241 – 242]

Контакт

Апостолите, след като се молиха дълго време, от невидимия свят слязоха хиляди духове във вид на огнени езици, вселиха се в тях и оттогава тия Христови ученици отидоха да проповядват. Така и днес ще дойдат тия огнени езици и ще влязат в ония хора, които са готови. И тогава в света ще има такова движение, каквото хората не са виждали и помисляли досега. В света ще настане ред и порядък и хората ще се свестят. [60, с. 28]

Едно коренно преобразование идва в света. Онези, които създадоха Земята, които създадоха Слънчевата система, са решили да преобразят вселената. Цялата Слънчева система минава в една нова

фаза. Старият живот на Земята е несъвместим с новия. Онези, които устройват Земята не са тук на Земята. Не мислете, че онези, които са тук на Земята, че те ще преобразят света. Спасението идва отгоре, от светлината, от топлината. [53]

Днес от невидимия свят слизат хиляди напреднали същества да помагат на човечеството. Те търсят готови души, чрез които да работят. Пригответе умовете и сърцата си за тях, да ги посрещнете, да ви посетят и внесат във вас новата култура. Малко хора са готови да посрещнат тия души. Ако една от тия души ви посети и намери, че не сте готови, тя ще ви напусне. Няма по-голямо нещастие за вас от това да ви посети една светла душа и после да ви напусне. Това е цяла катастрофа. Човек трябва да работи върху себе си, да се освободи от нечистото и да остане от него само Божественото. [11, с. 42]

Сега цялото човечество се намира пред една велика епоха на промени, която ще донесе новото. Затова именно всички хора трябва да се пазят да не падат духом, да не обезсмислят живота си. По-добри времена от сегашните няма. Всички пробудени души от четирите краища на света трябва да се обединят, да си подадат ръка за взаимно работа, за поставяне основата на новата култура, за идване Царството Божие на Земята. Отгоре ще дойдат няколко милиона души, ще впрегнат всички хора на работа и заедно с тях ще въведат ред и порядък на Земята. След свършване на своята работа, те ще си заминат, а хората на Земята ще останат след тях да живеят и работят. По този начин ще се възстанови съобщението между видимия и невидимия свят. [17, с. 59]

Сегашните борби на земята са отражение на войната, която се води в невидимия свят между бялата и черната ложа. Но бялата ложа ще победи. Доброто ще победи. Тъмните духове ще бъдат вързани и пратени в бездната. Сега човечеството преживява най-важната епоха. Радвайте се, че живеете в това време и вземате участие в изграждането на новото.

Цялото черно братство се подвежда под съд, понеже има доста углавни дела. Разпнаха Христа, светиите избиха и пр. И ще ги осъдят. Ще вземат властта от тях, тяхното небе и тяхната земя. Ще дойдат Белите Братя с ново Небе и нова Земя.

Сега идат на Земята светлите. Техен вожд е Христос. Светлите идват с оръжие в ръка. Едно време те бяха слаби, а сега са въоръжени и са силни. Човекът на Любовта сега ще бъде силен и като го види човекът на злото, ще бяга. Земята ще бъде очистена от лошите хора. Лошите хора ще напуснат Земята и ще идат към центъра на Земята на изправление.

Светиите, това са най-веселите хора в света! Светията е такъв, че всичко наоколо в неговия свят е градини с плодни дървета и цветя. Той не е облечен с оцапани дрехи, не е пожълтял! Не! – Той носи най-хубавите дрехи, у него няма нищо излишно. И когато говори, тъй е музикален неговия глас! Когато го чуеш веднъж, ще искаш пак да го чуеш! И хиляди години да минат, с приятност ще си спомниш това! И в гласа му и в движенията му, всичко в него има смисъл! И като те срещне, той ще мисли, че е видял някой друг светия насреща си! А пък ние като срещнем един светия, мислим, че той е обикновен човек като нас. А пък светията като срещне някой друг, той мисли, че и той е светия и ще му отдаде всичкото почитание и уважение. [9, с. 455]

От гледището на хората 2000 години са много, но от становището на Бога това са два Божествени дни. И на третия ден Христос ще се върне. По какво ще се отличава сега идването на Христа в света, или казано на друг език: по какво ще се отличава идването, проявяването на Бога при сегашните условия? – Специфично е сегашното проявление на Бога. Сегашното проявление ще бъде прославяне Синовете Божии на Земята или казано на съвременен език, то ще бъде побратимяването на всички хора. ... всички хора искат едно побратимяване в икономическо отношение, уравновесяване на всички условия. Всички хора искат да се задоволят, да имат своя къща, да има де да живеят, а не както сега, са те хука този онзи хазяин.

Изявяването на Синовете на Светлината не е нищо сруго, освен проява на Божията Любов. Те идат сега да изявят Любовта, да обновят човечеството. Дайте път на доброто във вас, за да се свържете с Разумните Същества, които идат да ви помагат. [109, с. 243]

Когато всички хора направят връзка с Възвишения Разумен Свят, т.е., когато съзнанията им се пробудят, това значи да се запали светът от всички страни. Всички лъжливи теории и учения ще паднат, всички съмнения и заблуждения ще изчезнат и хората ще се освободят от черния дим и сажди – от влиянието на Черната ложа. ...

Един ден, когато сърцата на хората се разширят, умовете им се просветят и Духът им се укрепи, те ще бъдат във велико общение с всички свършени същества, както и с всички същества, които са завършили своето развитие на Земята. [109, с. 425 – 426]

През целия този 20 век ще бъде съдба на света, през 21 век ще бъде връщането при Баща си като блудния син. Той е век на установяване нов порядък в света съгласно изискванията на Господното Царство и век на силен духовен подем. А в 22 век ще се възстанови Царството Христово на земята. [11 VI 1916 г.]

Нова култура

Всъщност новата култура е реализирана, тя съществува, трябва само да се снее на Земята. Има един Божествен план, който е реализиран. Той трябва да слезе на Земята. [109, с. 422]

Новата култура, за която говорим, съществува. Тя няма да се създава тепърва. Работата, която предстои е да се подготви човек да изяви тази култура, да влезе във връзка с Възвишените Разумни Същества, които я носят, да бъде в общение с тях. Това е идването на новата култура.

Всеки човек трябва да има една душа, която да го обича с цялото си естество, т.е. със своето съзнание, със своето самосъзнание, със своето подсъзнание, със своето свръхсъзнание. Има ли човек такава душа, всички Божествени блага ще дойдат чрез нея. Тази душа именно представлява канала, чрез който се пренасят благата от невидимия свят за душата, която живее на земята. Човек не може да възприеме Божията Любов и Божиите блага отдето и да е. Тази душа, която ни обича, тя ще ни покаже начин как да постъпваме с всички останали души.

Хората мислят, че между този и онзи свят има граница, през която не може да се минава. И така да е, ще дойде ден, когато тази граница ще се вдигне и ще видите, че този и онзи свят са едно и също нещо. Разликата между двата свята седи само в това, че съществата в онзи свят са по-културни. Следователно, не е много лесно едно същество от този свят да отиде в онзи свят. Разбиранията и възгледите му са ограничени. Той ще се намери в същото положение, в каквото положение ще изпадне волът в човешки университет. Възгледите на сегашните хора са валидни само за този свят. Влязат ли в онзи свят със своите разбирания, те няма да им трябват. [138, с. 185]

И в този свят, за който ви говоря, всички хора са работни и весели и вие не можете да намерите нито един човек замислен. Там всички работят и работят по-малко, но трудът им се благославя. И там имат ниви и жито, но тяхното жито е едро и сочно като нашите праскови, затова не го жънат и вършеят, а като плодовете при нас – минеш покрай дървото, откъснеш няколко зърна и се нахраниш. И през цялата година си имат плодове и храна и то предостатъчно. Но там има за всички. Няма монопол и частна собственост. На земята това не може да бъде при настоящото съзнание на хората, но с течение на времето и то ще се постигне. [4, с. 17 – 18]

Новата култура е вече пред вратата. Тя ще примири хората помежду им. Старото трябва да се подчини на новото.

Съществата от невидимия свят, с които вие ще се съобщавате, няма да бъдат въздух и вятър, но ще бъдат облечени в такива хубави облекла, каквито вие не сте виждали в живота си. Като отидете при тях, те ще ви приемат в своите жилища с такава братска любов, за която вие нямате представа.

... ние трябва да влезем в общение с този разумен свят и по разумен начин: социалистите по един начин, религиозните – по друг, търговците – по трети начин, но в края на краищата, когато съзнанието на всички хора се развие, всички ще имат едни и същи методи. Какъв ще бъде този метод? Той ще бъде закона на самопожертвуването. Никой няма да иска да експлоатира своя брат или сестра. Като дойде брат му в къщи, да му даде първо място, като дойде баща му, да му даде първо място, като дойде приятеля му, да му даде първо място. Това е да покажеш всичката своя любов. Еднакво безпристрастие. Това е то новия живот. [139, с. 49 – 50]

Слизат великите братя отгоре и носят мъдрост и знание. Те ще изменят условията на живота и ще оправят света. ... Когато Великите Светли Братя дойдат на земята, отвсякъде ще потече благословение. Всеки ще вади от джобовете си и ще дава. Те ще кажат: Ние идем на земята да изпълним волята на Бога, на нашия велик Баща. Ние сме вашите големи братя и вие трябва да ни слушате. [31, с. 225]

Иде духовната пролет в живота на човечеството. Тя иде, за да свали социалния строй на ангелите на земята. Духовната пролет, която иде, изключва всяко страдание, всякакви болести, всякакви сълзи. Тя носи изцеление на човешките души от всички недъзи.

... ако искате да бъдете здрави, сърцето ви, умът ви трябва да се отправят към Бога, към Слънцето, към цялото мироздание – да се не обленявате. Оттам ще дойде помощта ви. Тя може да дойде изведнъж, а може да се мине и ден, два, три и повече, но вие не се обезсърчавайте. И тогава ще почувствате една обнова в душата си. [140, с. 51]

В новата култура човек ще развие онези сетива, с които да схваща и най-тънките прояви на природата. Ще развие своята чувствителност и деликатност, лесно да разбира, да се досеща.

Казва се в Писанието, че Земята ще бъде изпълнена със знание за Господа. Значи нашият съвременен живот е засегнат от друга култура, по-висша от нашата, с която ние сме дошли в съприкосновение. И тази висша култура действа вече върху нашето съзнание. Първото нещо, което доказва, че ние сме под влиянието на тази висша култура е сега, че има увеличение в страданията. По времето на Христа хората не са били тъй чувствителни, а сега страдат повече. Истинското страдание е моралното страдание, когато душата страда с един свещен трепет, а не като страдаш да се ожесточаваш.

Когато страданията се увеличат 100% ние ще дойдем в онази област, която сега търсим – щастие и радости. И мирът Божий ще дойде на земята. [141, с. 11]

Първо Бог поставя човека в ретортата на скръбта, т.е. в огъня на скръбта, дете ще се стопи като руда. Сгурията не се отделя, докато напълно не излезе от метала. Като излезе от тази реторта, ще го прекарат през втора, трета, четвърта, докато съвършено се освободи от сгурията, от примесите на живота и мине в другия полюс – в радостта. [51, с. 132]

Иде новата култура на света, която ще съедини двата принципа – на мисълта и на живота. Тя е културата на милосърдието или културата на любовта. Първата култура е на мъдростта, втората – на правдата, а третата – култура на любовта. Тая култура ще съедини мъжа и жената в едно цяло.

Мнозина ме питат кога ще дойде любовта? – Когато бъдете готови. За да приеме любовта, човек трябва да бъде готов да издържа на нейните вибрации. Ако любовта дойде днес, човешките тела ще се стопят, няма да издържат на нейните силни токове. [47, с. 168]

Светият Дух създава добри връзки и отношения между хората. Светлите духове помагат на хората да разрешат противоречията и мъчнотиите в живота си. Те се наричат братя и сестри – помагачи на човечеството. Те носят новата култура в света. Достатъчно е да ги призовем в името на Божията Любов, за да ни се открият. [21, с. 59]

Възвишените духове слязоха от невидимия свят, за да се освободят от богатствата, които имаха. Тези творци на миналото и днес слизат на земята. Какво ще направят със сегашната земя? Те ще я превърнат в рай, а хората които живеят на нея ще бъдат с лица светещи като слънце. Аз ви казвам една истина, която ще донесе благо за всички живи същества. Тя ще донесе светлина и знание; тя ще донесе свобода и простор; тя ще донесе нов живот, нов подтик на всички хора на земята. [142, с. 33]

Етерът е Божествения огън, който ще изчисти хората. Когато видите, че едни хора се запалват, горят и изгарят, а други горят, не изгарят и започват да светят, ще знаете, че е дошъл вече Божествения огън. Първите ще умират, както сегашните хора умират, а вторите ще заминават съзнателно. Ние трябва да сме готови да издържаме на вибрациите на благородните мисли и желания. [21, с. 291]

Когато лицето на човека е чисто и светло като на светиите, от сърцето му излиза пламък, светлина. От мозъка и от сърцето на много учени излиза също такава светлина. Приятно е на човека да срещне хора, на които главите, лицата и сърцата светят. Това значи култура! [65, с. 132]

Любовта ще бъде основа на новия свят, който се създава. Това е ново не само за вас, но и за всички напреднали същества, както и за ангелите. [109, с. 242]

Всяка Божествена вълна не е нищо друго, освен нов приток от Любовта, който се втича в човешкия живот. Влезе ли този елемент в културата, той ще внесе обрат във всички области на живота. [109, с. 244]

Тази нова вълна е новата Божествена енергия, която се явява в света. [109, с. 243]

Великият океан сега се приготвя за една бъдеща култура. И вие ще се пренесете на новия континент, който ще се издигне във Великия океан. Земята ще се измени климатически и органически. Наближава тя да дойде в съприкосновение с една друга слънчева система, която ще окаже грамадно влияние върху нашата слънчева система.

БИБЛИОГРАФИЯ

1. Абсолютна истина
2. Абсолютна чистота
3. Беседа – 11 06 1914 г.
4. Беседи под ред. на Влад Пашов – т. 1
5. Беседи под ред. на Влад Пашов – т. 2
6. Беседи под ред. на Влад Пашов – т. 3
7. Богомилство, Славянство, Възраждане
8. Божествената мисъл
9. Божественият импулс
10. Божествен и човешки свят
11. Божият глас
12. Великата майка
13. Великата разумност
14. Великите условия
15. Вечно подмладяване
16. Вземи детето
17. Влизане
18. Все що е писано
19. Възможни постижения
20. Давам власт – VIII серия
21. Да възлюбиш Господа
22. Да им дам живот
23. Дали може
24. Двата пътя
25. Две свещени положения
26. Двигатели в живота
27. Движение нагоре
28. Добри и лоши условия
29. Доброто оръжие
30. Езикът на Любовта
31. Живият Господ
32. Заветът на Любовта – т. 1
33. Заветът на Любовта – т. 2
34. Заветът на Любовта – т. 3
35. Закони на доброто
36. Значение на изслушването
37. За съдба – XI серия
38. За съдба, б. Вечно веселие
39. За съдба, б. Глас от града
40. За съдба, б. Той дойде при Пилата
41. Затова се родих – IX серия
42. Изгревът – т. 1
43. Изново
44. Из Словото
45. Ключът на живота
46. Козативни сили
47. Който дойде при мене
48. Крадецът и пастирът
49. Към обетованата земя
50. Лъчи на живота
51. Малки и големи придобивки
52. Методи за самовъзпитание

53. Мисли за всеки ден – 1979-80 г.
54. Мисли 1992-93 г.
55. Мисли 1993-94 г.
56. МОК* - 1924-25 г.
57. МОК – 1925 г.
58. МОК – IV год.
59. Мнозина казваха
60. Моето царство
61. Направления в живота
62. Настанало е Царството Божие
63. Начало на мъдростта
64. Неразрешеното
65. Ни мъж ни жена
66. Нова книга за здравето
67. Новата мисъл
68. Новите схващания на ученика
69. Новият светилник
70. Новият човек
71. Новото начало
72. Новото човечество
73. Няма пророк
74. Петимата братя
75. По Бога направени
76. Позвах Сина Си – VIII серия
77. Положит. и отрицат. сили в природата
78. Посока на растене
79. Поучаваше ги
80. Просветено съзнание
81. Простите истини
82. Път към светлината
83. Разговори с Учителя – Боян Боев
84. Разумният живот
85. Светото място
86. Свещени думи – т. 1
87. Свещени думи – т. 2
88. Свещени думи – т. 3
89. Сеятелят
90. Сила и живот – III серия
91. Сила и живот – VIII серия
92. Синове на възкресението
93. Смени в природата
94. Стана плът – VIII серия
95. Старото отмина
96. Съборна среща на Веригата – 1910 г.
97. Съборна среща на Веригата – 1914 г.
98. Събуди се
99. Събуждане
100. Той създава
101. Трите живота
102. Трите родословия
103. Условия за растене
104. Условия за разумния човек
105. Устойчиви величини
106. Утринно слово – 11 09 1939 г.
107. Утринни слова – 1943 г.
108. Учение и работа
109. Учителя
110. Учителя говори
111. Фактори в природата
112. Форми в природата
113. Хигиена на здравето

114. Царският път на душата
115. Четирите кръга
116. Ще се наситят
117. Ще управлява всички народи
118. Път към живота
119. Делата Божии
120. Съборна среща на Веригата – 1909 г.
121. В царството на живата природа
122. Видяхме звездата – серии
123. Мойсей и Христос
124. Изворът на доброто
125. Божествените условия
126. Аз те познах
127. Ще ми изявиш – серии
128. Той знаеше – VII серия
129. Жива реч
130. Свидетелството негово
131. Замъждяло свещило – серии
132. Български писмена – т. 1
133. Мисли за всеки ден – 1986-87 г.
134. Духовно ръководство на човечеството
135. Рилски беседи 1928 г.
136. Слънцето не ще зайде – серии
137. Да ви даде
138. Служене, почит и обич
139. Беседи об. И упътв. от Учителя – 1922 г.
140. Съборни беседи – 1926 г.
141. И Земята – VIII серия
142. Часът на Любовта